AHMET CEMİL AKDAĞ
KABE'YE DOĞRU
BÜYÜK KISAS-I ENBİYA
HAZRETİ ZEKERİYYA
PEYGAMBERLER TARİHİ
25
Fatih Yayınevi

îib

AHMET CEMİL AKINCI

PEYGAMBERLERİ M İZİN HAYAT HİKÂYELERİ

XV

KABE'YE DOĞRU

BÜYÜK KISAS-I ENBİYA

25

HAZRET! ZEKERİYYA (AS.)

SİNAN YAYINEVİ Beyazsaray no: 10 Beyazıt — İstanbul

FAYDALANILAN ESERLER :

(KABE'YE DOĞRU) adlı (Tefsirii Büyük Kısas-ı Enbiya) için müracaat edilen eserlerin başhcalan şunlardır:

1. **Kur'an-ı Kerim**
2. **Kur'an-ı Kerîm'in çeşitli tercümeleri S. Kur'an-ı Kerîm'in çeşitli tefsirleri**
4. **Muhtelif Hadis-1 Şerif kitapları**
5. **Muhtelif famihaUer**
6. **Taberi Tarihi**
■>. **Kamu»-ül Alam ~**
8. **Muhtelif İslam Ansiklopedileri**
9. **IMfrer musfoet Tarih ve Cofrafya kaynakları**

HAZRETİ ZEKERtYYA (AS.) İN KUR'AN-I KERtMDE ZtKROLrNDUĞU SÜRE VE AYETİ KERÎMELER

Âl-i İmran	:	36 - 41
En'am		85
Meryem	:	2-11 .
Enbiyâ'		89-90

,

.

–

.

HAZRETİ ZEKERİYYA (A.S.) İN HAL TERCÜMESİ
Adı Baba Adı
Annesi Akrabaları
Doğumu
Doğum yeri Peygamberliği
: ZEKERİYYA (Zeharaya - Zekarya)
(Allah hatırlasın) demektir.
: Berekyan. Dedesi ise (İdom) olup Hazreti Süleyman'a
kadar soyu ulaşır. : Kesin bilinmemekle beraber (Adnaya) diyenler vardır. : *Çokfur.* Onu en çok uğraştıranlar amcası çoğullarıdır. Devamlı sapıklık ve ihtiras içindeydiler. Onu asla çekemezlerdi. Şehadetin-de önemli rolleri olmuştur. : Hicretten önce 723 (M.Ö. 101) yakınlarıdır. (Hazreti İsa'nın, şimdi kullanmakta olduğumuz Milâdî takvimden dört veya altı yıl önce doğduğu bir gerçektir. Mecburen tarihlerde bu takvime uyulmuştur.)
: Kudüs
Bazıları kendisine gençliğinde nübüvvet geldiği fikrinde iseler de, kitapta âyetler açıklandığı zaman görüleceği veçhile, Hazreti Meryem doğduğunda onu himayesine almış, sapıklara karşı direnmiş ve peygamberlikle müjdelenmiştir.. Buna göre, peygamberliği-

ne yaşlıyken başlamıştır. O esnada yaşı sekseni aşkındı. O halde doğrusunu Allah (C. C.) bilir. Hicretten önce 640 (M.Ö. 18) de peygamber olmuştur. İki rivayet vardır:

1. Kuvvetlisi, yüz yaşındayken şehit e-dilmiştir. Buna göre oğlu Hazreti Yahya (A.-S.) bir yıllık ve Hazreti isâ (A.S.) altı aylıktı.
2. Bu rivayet zayıftır. Hazreti Zekeriyya, oğlu Yahya şehit edildikten sonra şehit olmuştur. O zaman ömrü 132 yıla kadar yükselir.

1. Hicretten önce 621 (M.S. altıncı ay)
2. Hicretten önce 591 (M.S. 31) İsrail

Yesaa (İysa - İşa' - Elisabet) Ailesi Hazreti Harun soyundandı.. Yahut Hazreti Davud soyundan, lysa, Hazreti Meryem'in annesi (Hanne) nin kız kardeşidir.. Hanne İmran'ın ailesiydi. Bundan dolayı Hazreti Zekeriyya ile Imran bacanak olurlar. YAHYA (A.S.) tek oğludur. Yahya (A.S.) Hz. Meryemle teyze çocuklarıdır. Kudüs (Yerşualim) bölgesindedir.

HAZRETİ ALLAH (C.C.) TARAFINDAN İHSAN BUYURULAN HUSUSİYETLERİ

1. Çok yaşamıştı.
2. Güzel ve iyi konuşurdu, I
3. Kendisini peygamberliğinden önce tamamen din işlerine vermişti. Mescid-i Aksâ'nın başkanlığına kadar yükselmiş, vaaz vermiş, kurban kesmiş ve Tevrat yazmıştı.
4. Hazreti İsâ, Hazreti Yahya, Hazreti Meryem, gibi şereflileri görmeye, onlara hizmete nail olmuştu.
5. Hazreti Meryem hakkında şüpheye asla düşmediğinden, onu koruduğundan, Allahın rahmetle anmasına vesile olmuştu.
6. Hayır işlerinde herkesle yarış halindeydi.
7. Ona şehadet nasip edilmişti.
8. Önce geçimini bahçecilik ve ticaretle temine çalışmış, sonra tamamen Beytül-Makdis'e çekilmişti.

Hazreti Zekeriyya (A.S.) Kur'an'da ismi geçen ve çalışmaları açıklanan peygamberlerdendir.

GİRİŞ

Hazreti Zekeriyya (A.S.), peygamberlerin en ağır görev alanlarındandır. O nisbette de şereflenmiştir. Çünkü doğduğu zaman artık İncil'in nazil olmasına bir asırdan az fazla zaman kalmıştı.

Şüphesiz o bundan habersizdi ama, tek semavi din olan bir inanışı Allah'ın birliğini (Vahdaniyeti) bildiren Tevrat ile Zebur'un değişmeden devamına büyük gayret sarfediyordu.

insanlar yaratıldıklarından beri, fetişist (putperestlik), çok tanrılı dinler ve nihayet tek tanrılı din ile karşılaşmışlardır. Ve insan yaratılmasıyla birlikte Hazreti Allah (C.C.) şeytana karşı ve nefsini koruma yolunda daima peygamberler vazifelendirmiştir. Gelip geçmiş milyarlara ulaşan insanlardan böylece hiçbirisi kendisinin uyandırılmaya çalışılmadığını hesap gününde iddia edemez.

Şimdiye kadar görüldüğü veçh ile, bu peygamberlerden bazısı söz ile, bazısı sahifelerle Allahın emir ve yasaklarını tebliğ buyurmuşlardır.

Nihayet Tevrat ve onu tamamlayan Zebur kitap halinde nazil olmuştur. Bu kitaplar nazil oluş safiyetleriyle Allah ile kul arasında bir anlaşma (Ahit) idiler. Hazreti Allah (C.C.) insanoğluna, onlarla amel ettiği müddetçe mükâfatlanacakla-*nı* taahhüt- etmişti ve kendisi en büyük ahde vefa gösterendi.

Hazreti Zekeriyya, Tevrat derinliklerinde saklı bilgilerden ilerde bu ahdin hükümsüz olacağını, başka ahidleri kapsayan kitabın nazil olacağını, Tevrat ile Zebur'a (Eski Ahit), yeni nazil olacak kitaba ise, (Yeni Ahit) yani İncil deneceğinden elbette bilgi dışıydı.. Hele bütün insan ve cinleri kaplayacak Hazreti Kur'an'ın ineceğini hiç bilmiyordu.
Bildiği, peygamberlerin geleceğiydi.
Onlara Tevrat'la Zebur'u (Eski Ahd) i nazil oluş halleriyle devir ve teslim etmek için çırpınıyordu.
Hele Tevrat'ın içinden öğrendiğine göre, ismiyle bir âhir zaman peygamberinin görevlendirileceği onun için kat' iydi.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) bu büyük görevini yaparken zorlukların en ağırlarıyla karşı karşıyaydı.
Bunları sıralamak, bilmek, devamlı çalışmalarının önemini meydana koyar. . .
Onun zamanında artık Buhtunnasar'ın İsrail Devleti'ni yıkışı üzerinden (M.Ö. 599) beşyüz seneye yakın zaman geçmişti.
israiloğulları'nın Fers (Iran) hükümdarı Kuruş tarafından tekrar Filistin'e iadeleri üzerinden de dörtyüz seneyi aşkın zaman yürümüştü.
Israiloğulları, Hazreti Üzeyr (yahut Danyal) himmetiyle tekrar Tevrat'a kavuşmuşlardı- Onun ezberden yazdırdığı Tevrat'ı hemen ezberlemişlerdi ama, yıllar ilerledikçe, yine sapılmışlardı.
Kaçanlar, Mısır'dan, Avrupa'dan, hattâ Asya'dan dönmemişlerdi.
Oralarda işlerini yoluna koymuşlar, şahısları için çalışıyorlardı. Böylece Tevrat yine değişiyordu.
Bir çok mezhepler türemişti. Bu mezhepler, İşrailoğulla-rı'nı baskıları altına alıyorlardı.

Yeryüzüne serpilmiş ve Filistin'de kalmış İsrailoğulları 'geçen yü/yıllar boyunca din âlimleri tarafından uyarıldıkları halde, yine tek fikirde inat ediyor ve birleşiyorlardı.
Allah (C.C.) onların Allahıydı.. Başka insanların değil.
Beşyüz sene boyunca, onların iddiaları dışı, İsrail'e hiçbir peygamber gelmemişti. Fakat onlar geldiğini savunuyor, hattâ bazı kadınların bile peygamberliğinde İsrar ediyorlardı.
işte bu sapıklıkları da eklenince, İsrailoğulları için geçen beşyüz seneden sonra, yine Tevrat'la amel ettirecek bir peygamberi (Hazreti Zekeriyya'yO Hazreti Allah (C.C.) peygamberlikle görevlendirdi. Hezreti Zekeriyya (A.S.) böyle bir kargaşalık içinde çalışması zordu şüphesiz, lâkin yılmamıştır.
Yeryüzünün diğer bölgelerinde peygamberler yok muydu?..
Hazreti Allah (C.C.) buyurduğuna göre, şüphesiz vardı ve olacaktı. Tâki Hazreti Muhammed (S.A.V.) vazife alana kadar.
* **
İsrailoğulları, İran hükümdarı Kurus'un onları esaretten kurtarmasına rağmen, Filistin'de devlet sahibi değildiler. Sapıklıklarının yeryüzündeki cezalarını çekiyorlardı ve çekeceklerdi.
Filistin toprakları zaman zaman büyük devletlerin hakimiyetlerinde el değiştirdiler.
M.Ö. 599 - 529: arasında Geldanîlerin (Kaideliler - Ba-bilîler) bir vilâyeti oldular.
M.Ö. 529 - 312: iranlılar geldiler.
M.Ö. 312 - 64: Arasında da Büyük iskender'in Asya seferinden sonra Elenler'in hakimiyeti altına girdiler.
M.Ö. 64: Bu yıldan itibaren de bütün Akdeniz bölgesine hakim olan Romalılar'a geçtiler.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) işte böylece hem Elenler dev-

rinde, hem Romalılar devrinde çalışmış oldu. Çünkü yüz sene yaşamıştı.
**
Fersler, Etenler, Romalılar olsun, kendilerinden bütün • Suriye bölgelinde bir genel vali bulunduruyor ve her şehirde askerî garnizonlar tesis ediyorlardı.
İsrail'i iç işlerinde serbest bırakmışlardı.
Filistin'de her yeri **(Galile, Şaron, Yahudiye, Samiriyye);** gibi bölgelere ayırmışlar ve bunların başına israiloğulları'ndaa güvendikleri adamları vali (emîr) tayin etmişlerdi. Diledikle- -ri zaman onları atıyor, yerlerine başkalarını koyuyorlardı. Is-railoğulları bu valilere devletsizlik hallerini unutturmak için (Kıral) diyorlardı aralarında.
Hâlâ Hazreti Musa (A.S.) zamanından beri olanlardan. , akıllanmamışlar, tarihlerine bakıp ders almamışlardı.
Vali olabilmek uğruna birbirlerine etmediklerini bırakmıyorlardı. Aralarından birisi yükselse derhal kıskanıyor've onu düşürmek için ellerinden geleni arkalarına koymuyorlardı.
Dinlerinde serbest bırakılmışlardı.
Bundan dolayı Mescid-i Aksa (Beytülmakdis -Mukaddes, ev- Davud'un Evi) ile ona-yakın olan ve kurban kesilen yer {Beytüllahim - Et Evi) idareleri altındaydı.
Buraya başkan kendilerinden seçiliyordu.
Elbette bu başkan, en soylulardan ve bilginlerden seçiliyordu. Fakat bu mevki için de mücadeleler oluyordu.
Hazreti Zekeriyya zamanında, ilkönceleri soy bakımın--dan Hazreti Süleyman'a uzanan babası Berakyan başkandı.
Dinî âyinlere nezaret eder, kurban keser, vaazda bulunur-, kısacası mezhep ayrılıklarını birleştirmeye çalışarak, Alla- -hin emir ve yasaklarını uygulamaya çalışırdı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) babasından sonra bu başkan-* -lığın rakipsiz namzediydi.
Lâkin aynı yere amcaoğulları göz dikmişlerdi:

Zekeriyya (A.S.) olmasa, kendi babaları vefat ettiğinden bu omca oğullarından birisi başkan olacaktı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) in gençlik yılları ve sonraları, daima cimcaoğullarının şerleriyle mücadele ederek geçmişti İm taraftan da.
Ayrıca ibranice de, yani İsrailoğulları'nın dili, yavaş ya-**vaı** ortadan kalkıyordu.
Filistin'i işgal eden devletler, kendi dillerini işliyorlardı.
Hu bakımdan Filistin'de (iran, Asur, Elen, Roma) dilini bi lenler çokluktaydı. Dünya işlerini yürütmek için kendilerini mecbur tutuyorlardı öğrenmeğe.. Ve İbraniceyi unutuyorlardı. Hele Filistin dışındakiler!..
Arabistan'a, Mısır'a, Afrika batılarına, Asya'ya, Avrupa'ya serpilenler Filistindekilerden daha beter haydeydiler.
Buna rağmen, içlerinde hep üstün ırk, diğer insanların arasına karışmama, onları horlama, için için göğüslerinde yaşayıp duruyordu.
Fakat Tevrat'ı nazil oluş şekliyle korumak asla akıllarının köşesinden geçmiyordu. Din bilgini geçinenlerin arzusuna uyarak körü körüne din işlerini yürütüyorlardı.
işte beşyüz senelik zaman içinde bu hale gelmişlerdi Israiloğulları ve kimbilir ilerde daha ne olacaklardı?
Hazreti Zekeriyya (A.S.) bir örümcek ağında ışıl ışıl parlayan ceyher gibiydi. Acaba o örümcek ağını parçalayıp, sapıklık iplerine yapışanları kurtarabilecek miydi?
Asla şüphe etmeyerek, hele peygamberlikle şereflendikten sonra, büyük.bir azimle bu işe koyuldu.
Hazreti Zekeriyya eserinde bütün bu özetlenen gerçeklerin hikâyesi anlatılacaktır. Nitekim Hazreti Allah (C.C.) da Kur'an'da ibretlenmemiz için açıklamıştır.
Eseritepe/İstanbul
24 Kasım **1975**
Ahmet Cemil Akıncı
— .19 —

Hazret-i Zekeriyya (A.S.) zamanındaki olaylara ait haritadır.

«. *Som*

® ***0060C/ÛC/ V£ AC/İSt/Ar/AT 6</UrAtO<s5c/ Y£<Z.***

— ****■ rsc/9£ere.£ s£ YA HAVİ***

****ÎOAAAt-/LAe '/*S 'S£A/{. '" 'S&AUC&K' V£" Vt/ASAA/t.* i.Ax'/A/ C£*r/*-'$' (AV.Ö- ge6 - **■<>■ 66)***

(D

ZEYTİNDAĞI'NIN DİKENLERİ

Filistin'de, Lût Denizi'ne kuzey kıyıda karışan Erden'e, son bulduğu yerde ulaşan Eriha Irmağı, yağan yağmurlarla epeyce taşmış, fakat şimdi hava açınca kayalardan dökülüşü seyredenleri neşelendiriyordu.

Eriha Irmağı'nı, Kudüsten beri, batıdan doğuya doğru güneyde etekleyen Zeytindagı'nda yeşilden geçilmiyordu.

Eriha Irmağı'na, Kudüs'e yakın yerde, bakan yamaçlardan birisinde koşan iki genç erkek yardı.

Irmak kıyısına ininee önce arkalarına baktılar, sonra karşılıklı arsız arsız gülüştüler.

Yorgun olduklarından kayalara sırt vermişlerdi.

Fakat güneşin yakmasından korunmak için, derhal gölgeye oturdular. Hâlâ gülüyorlardı.

İçlerinden iri olanı diğerine neden sonra seslendi:

«Ey Amram, kovalayanları atlattık yine.»

Diğeri bunu kabul etmedi: -

«Kurtulduk ama atlatamadık.»

«Neden?,.»

«Çünkü ey Huram, bizi tanıdılar.»

«Tanımadılar.»

«Nerden çıkardın bunu?. Keyfimi kaçırmab .

«O halde sen duymadın, içlerinden birisi bağırıyordu biz kaçarken (Yine Zeytindağı'ntn dikenleri geldiler) diye.»
Huram, «Boş ver.» mânasına omuz silkti.
«Ama şikâyet ederlerse?.»
«Etsinler... Amcamız İdonryine bizi tutar.»
«Geçen sefer ağır azarlamış ve uzun uzun öğüt vermişti. Kaçıncı bu!.. Artık çaresizdir.»
«Bunları biliyordun da neden sabahla birlikte benimle geldin?»
«Dayanamadım. Zeytin toplayan kızların arasında dolaşmak, şarkılarını dinlemek, hele dallardan düşürmek pek hoşuma gidiyor.» <
«O halde katlanacaksın olacaklara.»
«Bunu önlemek için bir hile düşünmeliyiz.»
«Belki de hâlâ peşimizden geliyorlardır. Çünkü bu sefer ağaçtan çektiğimiz kız fena düştü ve ağır yaralandı.»
Amram, ırmak boyunca gelen iki Elenli (Elenlilerle şimdiki Yunanlılar arasında hiçbir bağlantı yoktur.) askeri gösterdi:
«Tam vaktinde imdadımıza yetiştiler.»*
«Nasıl?..»
«Haydi durma, oltanı çıkar da ırmaktan balık avlar gibi yapalım.» Bu fikir gerçekleş^.
Askerler henüz yaklaşmamışlardı, onlar balık avlamaya • koyulunca. .
Huram, kurtulduklarına tam kanaat getirmiş olacaktı ki keyiflendi; balıklara karşı şarkısını tutturdu:
*Yalnız kolum d*ğü, Oltayı taktığım Kamış bile yoruldu.. Nerdeyse kırılacak.*

■JV*içindir bu kadar nazlanmanız? istediğiniz kadar çekinin, Sizde bu oburluk varken,*
■*Elbette taküacaksıntz oltama.*
Bizi çok beklettiniz bugün,
Hiç değilse kur'a çekin aranızda,
Böylece kurtulun,
Dilediğiniz gibi eğlencenize bakın.
İnat ederseniz Bekleşiriz karsûtklu Bizi ancak Gece ayırır birbirimizden.
Belki daha- devam edecekti ama, kahkahalar duyarak «'durdu ve arandı. Ona katılırcasına gülenler, o iki askerdi.
Bas ucuna gelmişler duruyorlardı. Huram dertlendi sözde
«Siz de sabahtan beri burada uğraşsaydınız, benden Defterini söylerdiniz balıklara.»
Askerlerden birisi çevresine bakındı ve baş salladı:
«Gerçekten bir balık bile tutamamışsınız ikiniz de.» • «Bizi çileden çıkaran bu ya. Elimizle uzansak yakalayacağız sanki ama, balıklar bu sefer bizimle eğlenmekte iyice kararlılar.»
«Gerçekten bazan öyle olur.»
«Ama aklımıza koyduk, buradan karanlığa kadar ayrılamayacağız, behemehal tutacağız.»
Çok geçmedi, yamaçtan ayak sesleri işittiler.
Demek gelenler vardı.
Göründüler gelenler, beş kişi kadardılar.
Bir tanesi bağırdı:
«işte dikenler oradalar.»
Az sonra kıyıdaydılar. Huram ile Amram'ın yakalarına vyapıştılat. Bağınyorlardi:

<-Bıktık artık sizlerin şirretliğinizden.»
Askerler ilgilendiler.
«Ne yaptı bunlar?..»
«Yapmadıkları zaman yok ki. Karınları tok, sırtları pek.. Ekmek elden su gölden geliyor. Onlara yiyip kudurmak kalıyor. Az önce de bir işçi kızı ağaçtan düşürüp yaraladılar Hem de yarası ağır.»
Huram gelenlerden yakasını kurtardı, askerlere döndü: «işte hep böyle oluyor. Siz şahitlerimizsiniz. Ne zamandan beri burada balık avlıyorduk.»
Askerler onu doğruladılar. Amram bir iftira attı:
«Artık herkes açıkgöz oldu.» dedi. «Anlattığı kız ağaçtan kendi kendine, yahut bunların daha hızlı çalışmaları için - salladıkları değnekten sakınırken düşmüştür. Her zaman olur bunlar. Bizi uzaktan görünce işçi kızın tedavisiyle, gündeliğini elde etmek istediler.»
Askerler, gelenlere: «Bir daha her kaplyı çalmayın.» diyerek geri gitmelerini istediler.
Huram, kesesinden para çıkarıp attı onlara. «Ama bu ,. son olsun.» dedi. Askerler şaşırdılar, birisi öğrenmek istedi:
«Neden verdin?»
«Dayanamadım.»
«Çok zenginsin galiba.?.»
«Biz iki kardeşiz. Babamız öldü. Az çok bir şeyler bı- ■ raktı.y
Askerler hemen yılıştılar: «Bizi unuttun.» dediler.
Huram onlara da para verdi. Askerler hemen gittiler.
Fakat o anda da nereden çıktığını görmedikleri amca oğulları Hazreli Zekeriyya (A.S.) ile karşılaştılar.
Hazret! Zekeriyya (A.S.) Hicretten önce 723 (M.Ö. 101) , de doğduğuna ve şimdi Hicretten önce 688 (M.C. 66) yılı yaşandığına göre otuzbeş yaşını sürüyordu. Huram ile Amram •

ise **yirmi yaşları** civarında iki kardeştiler. Hazreti Zekeriyya (A.S.) onlara haber verdi:
«Yaptıklarınıza şahit oldum.»
Kabul etmediler:
«Ey amcamız oğlu.» dediler. «Sen yine kimbilir hangi kaya altında oturmuş, dünyandan kopmuştun?. Bizi görecek halde değildin.»
«Gördüm diyorum sizlere.»
«Şu yabancı askerler yakamızı bırakırlar mıydı yahut şikâyetçiler?..»
«Parayla şimdilik her kapıyı açıyorsunuz. Ölen sevgili amcamın, babanızın, serveti bitince ne yapacaksınız?.»
«Ey Zekeriyya, bizi daima sıkıştırıyorsun. Mukaddes Evimizin başkanı olan baban, amcamız bile öyle yapmıyor.»
«Sizlere ihtar, öğüt görevimdir.»
«Bir şey yapmadık diyoruz sana.»
«Yamaçtan inişinizin ayak izleri henüz duruyor.. Bakın.»
«Bizim değil onlar.»
«Bana ölçtürmeyin.. Her neyse. Siz tam birer şerir olmaktasınız. Hazreti Süleyman'a varan soyumuzu lekeliyorsunuz. Ne acıdır size takılan şu ad: (Zeytindağı'nın Dikenleri) O mübarek dağda diken değil, devamlı kokan kır çiçekleri olmalıydınız. Hazreti Musa (A.S.) dan bu yana bin yıldan fazla zaman geçti. İsrailoğulları hep sizler gibiler yüzünden bu hale geldiler. Ne devletimiz, ne yurdumuz, ne doğru dürüst a-melimiz kaldı. İçimizde yabancı askerleri gördükçe yüzünüz kızaracağına onlarla komşunuzdan yakın sohbet ediyorsunuz. Hepsi çok tanrılı dinlerin insanları, bizim ise bir tek Allahı-mız ve Kitabımız var. Şimdi size Tevrat'tan bir yer okuyun, emir yasaklardan bildiklerinizi söyleyin desem, başınızı önünüze eğersiniz.»
Amram karşı geldi:

i

«Bizi pek bunalttın ey Zekeriyya (Zeharaya, Zekarya).
Huram onu destekledi :
«Mukaddes Evin başkanı sanki sensin.»
«Amca çocukları kardeş demektir.. Ben ise herkere elimden gelen yardımı yaparım, esirgemem.»
«Böyle yardımlar, dostlar başına. Olur mu?.»
«Şehirde de çok ileri gidiyorsunuz. Hele geceleri. Halk şimdilik ses çıkarmıyorsa, amcanızı sevdiklerinden, onu üz-memelerindendir.»
«Sen başkalarını görmüyorsun.»
«Sizlere şehirdekiler de ne lâkab takmışlar biliyor musunuz?»
Cevap vermediler Amram ile Huram.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) açıkladı:
«(İblisin Tırnakları) diyorlar. Çünkü hangi taş kaldırılsa altından çıkıyorsunuz. Pek ağır yakıştırmalar bunlar.»
«Bizi kıskanıyorlar.»
«Hayır. Yaptıklarınızı ne kadar örtbas etseniz Hazreti Allah (C.C.) şahittir.»
O esnada Amram kasten ayağını kaydırdı ve düşecek gibi yaparak Hazreti Zekeriyya (A.S.) a yaslandı, Hazreti Zekeriyya (A-S.) bunu beklemediği için Eriha deresine düştü. İki kardeş çekip aldılar.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) sırılsıklamdı.
Amram, özür dilececeği yerde, kardeşine göz kırptı ve konuştu:
«Bak Zekeriyya, Allah bile bizi üzmene razı olmadı. Küçük de olsa seni cezalandırdı.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.), biliyordu bunun kasten yapıldığını.
«Allanın gazabına uğramış bedbahtlar, haydi çekilip gidin.» dedi. «Siz böyle yaparsanız, diğerleri ne yapmazlar?»
Amram ile Huram uzaklaştılar.
— £6

Fakat kayboldukları zaman Hazreti Zekeriyya (A.S.) attıkları kahkahaları işitti. Ellerini semaya kaldırdı ve şükretti:
«Sevgili ANahım, iyi ki babamdan sonra ben varım, Bey-tül Makdiste t>aşkan olacak. Yoksa o makam bunlardan birisine geçecekti. Kimbilir emir ve yasakların çiğnene çiğnene nasıl yok olup gideceklerdi?. Bana uzun ömür ver ki ismini daima yüksekte tutayım.»
Hakikaten amcazadeleri ilerde de asla islâh olmayacaklar, dini hiçe sayacaklardı ve Hazreti Zekeriyya Kitapla emir ve yasaklar için dehşete düşecek, Allahıaa yalvaracaktı.
Hazreti Allah (C.C.) bu yalvarışlardan sonuncusunu Kur'anla şöyle açıklayacaktı:
«Hakikat ben, arkamdan (yerime gelecek) akrabamdan endişeye düştüm.»
(Meryem: 5)
Hazreti Zekeriyya (A.S.), daha öğle olmadığı için, orada soyundu, elbisesi kururken, yıkandı, sonra sıcak geçene kadar yakındaki bağlara yürüdü, sahipsiz bir ağaç altına oturdu.
* **
O, kendine has bir yaratılıştaydı.
Doğuşundan beri sıhhati tam, çevik bir bedene sahip bulunduğu halde, daima yalnızlığı tercih etmişti. Bir çocuğun hakkı olan oyun ve eğlencelerden zevk almamıştı.
Hep Mescid-i Aksa'ya gider, orada hizmetten zevk alırdı. Esasen gerçekten dinlerine sadık olanlar, bir zaman için oğullarını oraya adarlardı. Kızlar çalışamazdı mescidde ama, oğlanlar hizmet görürlerdi. Hazreti Zekeriyya (A.S.) in babası başkan olduğu halde, Zekeriyya için için bu hizmetlerden haz duymuştu.
Daha sonraları ise, her israiloğullu gibi, asla kaçınılmaya-

cak olan ticaret hayatına atılmış, lâkin kısa zamanda bu işten elini çekmişti.
Çünkü hile yapamıyor, yalan söyleyemiyordu.
Doğruluğu ona çok müşteri kazandırıyor, buna karşılık diğer tüccarların hışmına uğruyordu.
Bu ve benzeri sebeplerle, ticaretten çekilmiş, yine babası yanına dönmüştü. •
Ona kurban kesmede, Tevrat yazmada, herhangibir dinî âyine hazırlıklarda yardımcı oluyordu.
Durumdan kendisi de memnundu, babası da.
ilerde nasıl olsa, Allah ömür verirse, aynı makama tek adaydı. Şimdiden işini kavraması elbette hayırlıydı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) henüz evlenmemişti de.
Babası Berekyân'dan çok annesi Adanya bunu istiyordu.
Lâkin ileri sürdüğü kızları Hazreti Zekeriyya (A.S.) in gözü tutmamıştı. Hemen hemen hepsi hafif, gününü gün eden evl&rin kızlarıydılar.
Nice nice evler, ilerde torunlarının başkan olmasını ha-yalleyerek, Hazreti Zekeriyya (A.S.) a kızlarını vermekte ya-"rışa kalkmışlar, gizlice annesiyle dırahoma teminine bile girişmişlerdi. Sonuç hep boştu.
Hazreti Zekeriyya (A.S.), mademki Mescitteydi hep, bugün niçin Zeytindağı bölgesinde bulunuyordu?
Bunu sabahleyin babası Berekyan emretmişti:
«Ey Zekeriyya, ey biricik oğlum, «demişti.» Yanımdan ayrılman pek sana dokunacak ama, hayırlı bir iş için seni Zey-tindağı'na göndermek mecburiyetindeyim.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) derhal kabul etmişti:
«Ey babam, mademki hayırlıdır, sen diledikten sonra yeryüzünün diğer ucuna kadar giderim.»
Bu konuşma sürmüştü:
«Seni bilirim ey Zekeriyya.. Başkalarını da gönderirdim *ama,* hep dikkat ediyorum,- emanete hiyanet ediyorlar.»

«Biliyorum.»
«Dün Masan ile konuştum. Mescit için dört eşek yükü zeytin hazırlamış.. Onları alacaksın.» - «Olur babam. Kim bu Masan?.»
«Bizim Masan ey Zekeriyya. Imran'ın babası olan Masan. O da, oğlu İmran da Süleyman peygamber hanedanındandır.. Bizim gibi. Yani akrabayız.»
«Bunları hem sen, hem annem anlatmışlardı.. Biliyorum. Hattâ imran beş sene önce Fakuza kızı (Hanne) ile evlenmişti.»
Tamam ey oğlum. Asla çekinme.. Baba ile oğul yani Masan *i**e* İmran mümtaz kişilerdir. Ellerine haram değmemiştir. Esasen Masan da ataları gibi, bölgelerinde başkandırlar.»
«Gerçek, Allah Âdem'i, Nuh'u, İbrahim hanedanını, İmrân ailesini -hepsi de birbirinden (gelme) tek bir zürriyet olarak- âlemlerin üzerine mümtaz' kıldı. Allah hakkıyla işitici, kemaliyle bilicidir.» Âl-i İmrân : 33, 34
Hazreti Zekeriyya (A.S.) bir az düşünmüş ve sormuştu:
«Ey babam, o halde imran ile Hanne'den doğacaklar da mümtaz olacaklar mı?..»
«Şüphesiz.»
«Bu nasıl olacak?. Benim işittiğime göre, imran ile Han-ne'nin çocukları olmuyormuş beş yıldan beri.»
«Gerçektir bu. Hekimler Yakuza kızı Hanne'nin kısırlığında birleştiler.»
«O halde?..»
«İlerisi ancak Hazreti Allah (C.C.) in bilgisindedir. Daha zaman erkendir. Yahut acı da olsa , imran bir başkasıyla evlenebilir.»
«Bunu hiç dilemem. Sârâ'yı hatırlasana ey babam.. Yüz yaşını aştığı halde, Allah'ın izniyle Ishak'ı doğurmuştu.»

Hazreti Zekeriyya (A.S.)' bunları söylerken gözleri bu-ğulanmıştı.
Babası onun omuzunu okşamış ve: «Benim hassas, iyi kalpli, yuva dağılmasını istemeyen oğlum.» demişti. «Her şeyi kılı kırk yararcasına incelersen, çok yaşamazsın, huzurda olmazsın. Haydi artık git!»
Ve imran'la babasının dağdaki bahçelerini tarif etmişti.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) işte oraya giderken, amca çocuklarına rastlamış ve başına bu hadiseler gelmişti.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) oturduğu ağaç altından artık kalkacağı zamanın geldiğini düşündü. «İmran'ın babasının bahçesi şu olsa gerek, hemen gidip emaneti almalıyım.. Ve şehre dönmeliyim.» diye.
Onu buna götüren içini saran sebepsiz bir sıkıntıydı.
Lâkin kalkmasına fırsat kalmadan, yaşlıca iki yolcu, yaklaşıp az aşağısındakkkaya dibinde mola verdiler.
Birisi yaşından'^beklenmeyen gür sesiyle ilhamlandi:
Güvercine kaçıncı kafes Hazırlamaktadır bu?. Kendisi mi beğenmiyor, Sahibi mi yakıştırmıyor?
Hangisi olsa ne fark eder?
Her kafes, içindeki için
Bir zindandır..
Pamıakkl:;an kırılmayan zindan.
Bir zamanlar o güvercin, Ne mutluydu!.
Hürdü çünkü, başına buyruktu. İmrenilen lıayatını yaşıyordu.
Ne vaı>dı kendi soyuyla lar süren

Kavgalara girişecek?. Niçindi bunlara sebep?
Kendi kendine etti nihayet, Halinden faydalananlar, Yakaladılar, esir aldılar. Hürriyetini kafese kitlediler.
El. elden üstün olduğu gibi,
Avcı da avcıdan üstündür.
Gürünüş odur ki,
Güvercin tekrar kafes değiştirecektir.
Niçin mi ey dostum ? Kafes sahibinden Daha güçlüsü yaklaşmada çünkü.. • *Güvercini ele geçirecek.*
Hazreti Zekeriyya (A.S.) bir hoş olmuştu bu ilhamdan.
Ne demek istiyordu bunu dile getiren?.
Güvercin kimdi, kafes sahibi avcılar kimlerdi?
Buna cevap ararken, yolculardan diğeri sordu:
«Sen bana bir şeyler anlatmak'istedin ey Pallu.»
Cevabını aldı:
«Elbette ey Yakobed.»
«Nedir?.»
<;0 güvercin biziz.. Yani israüoğulları. Kafesler ise bizi ele geçiren düşmanlarımız. Hatırla yüzyıllar öncesini. Şu vaad edilmiş topraklara peygamberlerimiz ne zorluklarla bizleri getirmişlerdi!.. Hikayesi bin yılı aştı. Nihayet yerleştik. Hakikaten bakanı imrendiren hür bir hayat yaşıyorduk. Sonra şımardık. Allahımızdan koptuk. Komşularımızın sapık hayatlarına özendik. Önce içimizde parçalandık. Hazreti Allah (C.C.) Peygamber üzerine peygamber yolladı. Dinledik mi? Ne gezer!. Hafta içlerinden Eş'iya'yı şehit ettik. Yermi-

ya'nın mersiyelerine dayanamayarak hapse attık. Halbuki hepsi yaklaşan korkunç akibetlerimizi haber vermekteydiler.»

[N] ... **Bu, onların Allanın âyetlerini inkâr ettiklerinden, peygamberlerini haksız yere öldürdüklerin-dendi. Bu, isyan eylediklerinden ve (meâside) aşırı gittiklerindendi. Bakare: 61**

Yakobed telâşlandı:

«Bunların, suçun, cezasını gördük ve hâlâ görüyoruz.»

«Doğru ey Yakobed. İlk kafese girişimiz beş yüz sene önce oldu **(M.Ö. 599-529).** Geldanîler (Babilîler) yaptılar bunu. Ne Mescit kaldı, ne Tevrat, ne toprak, ne devlet, ne halk. Yeryüzünün her tarafına sürüldük... Köle olduk, iranlı Kuruş bizi tekrar topraklarımıza gönderdiyse de, devlet yapmadı.. İkinci kafes hayatımız 200 seneyi aşkın devam etti.. Derken Elenler (Helenler) kaptılar kafe'si **(M.Ö. 529-312)** de. Hâlâ onların lâyık gördükleri kafeste yaşıyoruz. Az ön--ce yolda rastladığımız iki asker sana ızdırap vermedi mi?. Kafeste olduğumuzu hatırlatmadı mı?. Bütün bunlar ilk suçumuzun karşılığı çarptırıldığımız cezalardır.>

«Başka suç da işleyecek miyiz?»

Kitabımızın derinliklerinde işaretler var.»

«Demek öyle?.»

«Ben henüz yeni dış ticaretten döndüm. Romalılar Ak-denizi çeviren her toprağı elde ettiler. Elenlerle savaşıyorlar. Elenler durmadan çekiliyorlar. Böyle giderse, topraklarımız üç beş seneye kalmadan Romalılar'a geçecek. Yani yeni bir kafese yerleştirileceğiz.»

«Romalılar nasıldırlar?. Mescidimizi acaba yıkarlar mı yine?»

«Kimbilir, belki ilk başta yıkmazlar, fakat ikinci bir suç

işlersek, Allah (C.C.) gazabını onlar eliyle üzerimize yağdırır.»
Olmuş muydu ve olacak mıydı bunlar? Evet.
Çünkü Hazreti Allah (C.C.) Kur'an-ı Kerim'de zamanı gelince açıklayacaktı sebepleriyle birlikte:
Biz kitapta İsrailoğulları'na şu haberi verdik: «Siz Arz (-1 mukaddes) de muhakkak iki defa fesat çıkaracak ve muhakkak (bana karşı) büyük bir serkeşlik yapıp kabaracaksınız.» İşte o ikiden birinci (fesadlarının ceza) vade (si) gelince (muharebede) çok çetin bir kuvvete malik olan kullarımızı üzerinize musallat kıldık da onlar evlerin aralarına kadar girip (sizi) araştırdılar. (Bu), yerine getirilmiş bir vaad idi. Sonra bunlara karşı size tekrar devlet ve galebe verdik. Mallarla, oğullarla sizin imdadınıza yetiştik, cemiyetinizi de (olduğunuzdan) daha fazla çoğalttık.
Eğer iyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz. Eğer kötülük ederseniz (yine) kendinize kötülük (etmiş olursunuz.) Artık diğer (cezanın) vade (si) gelince yüzlerinizi kötülesînler, mescid (iniz) e birinci defa girdikleri gibi gir (ip tahrip et) sinler, galebe ve istila ettiklerini mahv ettikçe etsinler diye (başınıza yine düşmanları musallat ettik.) İsrâ': **4-7**
Yakobed söylendi:
«Kafese girdiğimizden beri Hazreti Allah (C.C.) bize uyarıcı bir peygamber de göndermedi. Bazıları öyle olduklarını söylüyorlar ama, inanmıyorum.»
«Elbette inanma. Elde kitabımız var. Mescit başkanları pek sıkı tatbik ediyorlar emirlerle yasakları.»

«Fakat biz ensesi pek kalın bir topluluğuz. Dünya işlerinde uyuşamadığımız gibi, iman işlerinde de bölündük. Burada ve yeryüzünde yaşayanlarımız arasında pekçok mezhepler türedi. Tekrar toparlanmamız için Hazreti Alları (C.C.) bir peygamber yollamalı değil miydi?»
«Elbette lüzum görürse gönderir. Fakat korkarım ki, ilk suçumuz onları öldürmek, hapsetmekti., ikincisi de gelecekleri öldürmek olmasın?. İşte o zaman yine ne kitabımız kalır, ne mescidimiz.»
«Haklısın ey Pallu.. Dilimizi de unuttuk. Hangi millete hizmet ediyorsak, onun diliyle konuşuyoruz. Gün gelecek Tevrat'ı okuyup anlatacak insan kalmayacak bu gidişle:»
Nihayet iki yolcu kalktılar ve uzaklaştılar.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) hâlâ yerindeydi.
Duydukları, bilmediği mevzular değildiler ama, gerçek müminlerin üzüntüsüne katılmamak filde-miydi?..
işte, nihayet iki saat arayla amcaoğullarını, şerirleri, görmüş, yaptıklarına şahit olmuştu. Ve işte hiç tanımadığı tertemiz yine iki Allanın kuluyla karşılaşmıştı. Runların arasındaki farkı hiç kimse tam ölçemezdi.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) düşüne düşüne <iç konuyu deşmede, çare aramada, fayda umdu:
1. Tevratın çoğaltılması ve ezberletilmesi.
2. İbraniceye önem vermek.
3. Mezheplerin arasındaki aykırılıkları gidermek. Bu' yapılmasa bile, barış sağlamak.

Mescide dönünce babasına hepsini açık açık anlatacaktı. Hazreti Zekeriyya (A.S.) yalnız yeni bir şey öğrenmişti. Gerçekten Romalılar gelip yerleşecekler miydi buralara? Son günlerde bunu haber veren emareler buldu Hazreti Zekeriyya (A.S.).
Etenlerin genel valisi olsun, işgal ordusundaki subay,.

•ıkcr, memurlar olsun, eskisi gibi artık pek sert davranmıyor-Ini.lı l-.ıuıogullarına.
(«ı/lulen gizliye gemiler yükleniyor ve içinde neler ol-• i". ,n bilinmeyen bu gemiler, meçhul istikametlere gidiyorlardı ' > d.ı aynı suale cevap arıyordu:
«Romalılar gelince acaba Israiloğullarını inançlarında ı bırakacaklar mıydı, diğerleri gibi?. Yoksa çok tanrılı Uİrmeye zorlayacaklar mıydı?.»
< nvnb veremedi Hazreti Zekeriyya (A.S.), Fakat milletini, Israiloğullarını, iyi tanıyordu.
< »ularda birlik yoktu.. Kardeş kardeşi dahi çekemîyordu. Birisi yükselse kıskanılıyor, hakkında türlü iftira ve yalanlar çıkarılarak, yok ediliyordu.
Elbette, Romalılar'ın gelmesi mukadderse, onlara yara-n.ıiil,ir sürü sürü ortaya atılacaklardı.
Herbirinin gerçekleşmesini istediği ihtirası vardı.
Bölge valisi, Mescit başkanı, köy ve kasabalarda din liderliği gibi şeylerdi bunlar ve hepsi o yollardan zengin olmalarına yarayacaktı.
Bu uğurda ihtimal,, koşa koşa Romalıların dinine girecektiler.
Böylece Semavî bir din, iki kitabıyla birlikte ortadan kalkacaktı.
Hazreti Allah (C.C.) buna izin buyuracak mıydı? Asla.
Ne var ki Tevrat'ın derinliklerinde, bütün dünyaya şamil olacak kitabın nazil olacağı, bunu tebliğ edecek peygamberin adı bile mevcuttu.
Ne zaman olacaktı bu?.,
Bilmek ne mümkündü?.
Belki de arada Tevrat'ı koruyacak peygamberler gelecek, ondan sonra arada başka kitap da nazil olacaktı.
Bunların hepsi şimdilik Hazreti Zekeriyya (A.S.) in göğsünde ilham halindeydiler.

Her ne hikmetse, Hazreti Zekeriyya (A.S.) in birdenbire gelen sıkıntısı, yine aniden gitti.
Kalktı ağacın altında, emaneti alacağı bahçeye doğru yürüdü.
*
Hazreti Zekeriyya A.S.), babası Berekyan'ın tarif ettiği zeytin bahçesine neredeyse girmek üzereydi.
Bitişik bahçeden, hem de yakından bir kadın sesi duydu.
Şarkı söylüyordu bu kadın. Durup bakmadan edemedi.
Kadın, kuyu başındaki hasırdaydı.
Hem yün eğiriyor, hem de şarkısını dile getiriyordu.
Garip bir şarkıydı bu, Hazreti Zekeriyya (A.S.) dinlemeden kendisini alakoyamadı.. Esasen bir sakınca da görmemişti:
Yuvadaki huş üzgün. Sik sık altına bakıyor. Aradığını bulamayınca Hırsından tüylerini yoluyor.
Erkeği de öyle.
Baş ucunda ötüyor kızgın kızgın.
Ne söylüyor acaba *?*
Neden her ikisi de dertli?.
Buldum, buldum. Komşu ağaçlarda Yeni doğan yavruların Cıvıltısı havayı dolduruyor.
Halbuki onların yuvası boş.
Geçen yıllar da
Galiba öyleydi..
Oradan havalanan görmedim.

Ihıl mı .sar erkekte,
Bflffed ***di§i mi yok sanki f.***
Hvn inle yoruyorum,
ll< m ıl< </ı lirlerini, körpelerini.
• Ihı ıı, dıih.ı • eyleyecekti. Birisi sokulup payladı
m, '.iтi burada eğlen, ne demek-
• ■ ' ■ ı mnw lı ki ey Zebedya.»
r-vıiTilc ilyilcnsene, **herkes iş *paydosu*** luıdu.ı ıylı din yaV.»
'.ı bu?.»
ı dumektir.» .....U'нHİi v.- ■evindi:
„| vı-l ı.ylfılıı
.м м'VİiHİ .Hİ.-İİHI(I **kaldı..** Çünkü Şumna göründü.
Çok güzel, oniki yaslarında bir kızdı bu.
Kuyu başına sokulunca babası hemen atılıp sordu:
•■Ne haber ey Şimna?» Kız şaşırdı:
■ hakim, kastın nedıı ?.»
Adam hırslandı tekrar ve karısına dönüp öğrenmek İslı lı
«Sen galiba beni aldatıyorsun. Şimna Masân'ın bahçesini niçin gittiğinden habersiz.»
«Habersiz olur mu?. Ona yapacaklarını en küçüklerine kadar bir bir saydım döklüm. Tevrat öğrenmek bahanesiyle, Masân'ın oğlu İmran'ı güzelliğiyle deli divaneye çevirecekti. Öğle değil mi, söylesene ey kızım?.»
«Öyle.» Babası karıştı:
«Bu altıncı gidişin.. Hâlâ sonuç alamadın mı?. Benîm dinci kızlarımı kapışmada herkes yarışa girdi. Dırahoma bile

düşünmediler. İstesem, seni de çoktan satardım. Fakat arzum başka. Ben soylu bir aileden torun istiyorum. Şu bahçeyi niçin satın aldım?. Masân'a yakın olmak için. Oğlu Imran beş yıl önce Yakuza kızı Hanne ile evlendi, hâlâ çocukları yok. imran ergeç Hanne'den ayrılacak. Herkes bu olay için pusuda bekliyor. Ben elimi çabuk tuttum. Bütün iş sana kalıyor. Kendine güven. Sen eline kimse su dökemeyecek derecede güzelsin. Dilesen Imran sana hemen kapılır.»
Şimna susuyordu. Babası ikaz etti:
«Konuşsana ey Şimna.»
«Anlattıklarını biliyorum.»
«Öyleyse durum nedir bildir!»
Şimna iç geçirdi ve anlattı:
«Durumda, her dönüşümde anneme anlattıklarımdan başka, İlerleme yok.»
«Nasıl olur bu?.»
«Gördüğüm gerçektir söylediklerim, fmran bana ders veriyor ama sanki bir ağabeydir.»
«Hanne ne yapıyor?.»
«Geldiğim zaman seviniyor.»
«Yalan, kısır bir kadın kocasına gelen her hadım, hele senin gibisini kıskanır. Çünkü içinde daima boşanma korkusu vardır.»
«Hanne öyle kadınlardan değil. Imranla pek güze! bir yuva kurmuşlar.. Bir dediklerini iki etmiyorlar karşılıklı.»
«Hayır.. Sen toysun. Daha ileriye git! Göreceksin Imran **nasıl karşılık** verecek.» Şimna derhal ağladı ve isyan etti.
Bağırdı tepine tepine:
«Ey babam, ey annem, beni dilerseniz bir köleye verin, asla ses çıkarmam. Fakat onların yuvasını bozmaya zorlamayın. Hayatım boyunca uğraşsam yine o yuva bozulamaz.»
Babası kızından beter parladı:
«Fakat başkaları bozacaklar, hem de yakında. O zaman

.ben sana yapacaklarımı biliyorum.»
Şimna bir kararını da söyledi:
«Ben artık oraya gitmeyeceğim.»
«Gideceksin. Bağbozumuna kadar devam edecek. Asla yılmak yok.»
«Yaptıklarımdan iğreniyorum.»
«Sonunda bana dua edeceksin.»
«Ey babam, bu soy düşkünlüğü sana ne kazandıracak?.»
«Onu büyüdüğün zaman öğreneceksin.»
«Bir yuva yıkmak ileri kazanç mıdır?. Yoksa acı mıdır?.»
«San karışma.»
«Hem belki kusur Imran'dadır.»
«Erkekte olamaz. Kâhinler ile hekimler de aynı fikirdeler.» Şimna tekrar isyan etti:
«Ailesi Hanne'ye baktıkça utancımdan isli bir ateş kadar kızarıp kararıyorum. Hele bugün Hanne'nin kız kardeşi Yesaa (iysa - jşa' - Elisabet) de vardı. O da sanki gökten inmiş bir melek gibiydi.» Babası Şimna'ya tokat atıp kovaladı.
Sonra dönüp karısına çıkıştı:
«Sen bunu böyle yetiştirdin.» dedi. «Dinledin işte. Han-ne'yi de kız kardeşi Yesaa'yı da melek görüyor. Halbuki güzel sayılmazlar.. Yesaa, Hanne'nin kısırlığı dolayısıyla adlandı. O da kısırdır diye hiç taliplisi çıkmıyor. Babası Yakuza'nın görülmemiş bir dırahoma hazırladığı herkesin ağzında.»
Şimna bunları işitince kaçtığı yerden bağırdı:
«O iki kız kardeşin iç güzellikleri dışlarına vurmuş. Öyle güzellikler, bütün görünen güzellikleri gölgelerler.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) fazla dinleyemedi.
«Amcamoğulları (Zeytindağı'nın dikenleri) dirler, buna şüphe yok. Ayrıca (Şeytanın da tırnakları) dırlar. Fakat ya bunlar?. Bunlara benzeyenler?.. Allahım, israiloğulları bu hilelerle nereye gidiyorlar?.» dedi. «Sen ulusun, kadirsin, onlara doğru yolu göster.»

(II)
YÜZSÜZLER ÜLKESİNDE

Hazreti Zekeriyya (A.S.), Masân'ın bahçesine girmek için Şimna'nın çit kapısı önünden geçerken onu kuyu başındaki annesiyle babası farkettiler. Şimna'nın babası karısına sordu:
«Şu, Masân'ın bahçesine giren Berekyan oğlu Zekeriyya değil midir?.»
Karısı baktı ve hükmünü verdi:
«Evet odur.»
«Niçin geldi acaba?.»
«Bilmem.. Elbet sebeplidir.»
Şimna hâlâ az ötede yere oturmuş, için için ağlıyordu.
Ve kimsenin duymayacağı alçak sesle söyleniyordu:
Bir insan böylesine alçalır vn? Yalnız çevr emdeki! erden değil, önüme her çıkandan kuşkudayım. Neden böylesine ürkek oldum, Bucak bucak kaçıyorum?.
İyilerden dinlediğim Bereketli toprakların İnsanları nerede?.

Niçin peşlerinde
İğrenç bir topluluk bırakmışlar f.
" Sanki bereketler ülkesi Silinmiş yeryüzünden, Başka bir ülke peydahlanmış. Toprakları, iyiler yerine Bol bol yüzsüzler veriyor.
Şimna bunları dile getirirken, annesi babasına ansızın çıkıştı:
«Sen yanlış yoldasın.» diye başladı.
Kocası sordu:
«Niçin?..»
imran Şimna'yı görecek, sevecek ve kısır karısından ayrılıp onu alacak. Sana torun doğuracak ve sen soylanacaksın ha?.»
«Elbette.»
«Masan Süleyman neslindendir ama, şimdi nihayet bir köy başkanıdır. Aşağıdaki köyün.»
«Ne çıkar bundan?.»
«Sen keseden gitmiyorsun ey kocam.»'
«Anlat öyleyse.» •
«Az önce Masânların bahçesine giren Zekeriyya ise hem soylu, hem tek evlât olduğundan Mescid başkanlığına namzettir.. Ve yaşı otuz beşi aştığı halde bekârdır. Ona yaklaş-sana.»
«Zekeriyya'nın annesi, oğlu üzerine pek düştü. Fakat Zekeriyya korkunç bir inat sahibidir.»
«Kızımızı görürse inadı kırılır.»
Karı koca bunu denemeye karar verdiler.
Muvaffak olurlarsa başlan göğe değerdi elbette, ola-mazlarsa hiçbir kayıpları olmazdı.
Fakat işe nereden ve nasıl başlayacaklardı.

Buna kesin bîr karar vermek için önce uzaktan uzağa belki onları dinleyebilecek olan Şimna'yı göndermek lâzımdı.
Annesi, Şimna'ya derhal seslendi:
«Ey Şimna, babanla konuşacaklarımız var, sen yemeği hazırla ve bizi çardak altına çağır.»
Şimna ayrıldı hemen.
Hayallerinin sihrine iyice tutulmuş olan karı koca başba-şa kalınca bir müddet birbirlerine bakıştılar ve aynı anda konuştular:
«Susuyorsun.»
«Susuyorsun.»
Sözü nihayet Şimna'nın babası Zebedya aldı, bir sual attı ortaya:
«Acaba Zekeriyya niçin geldi onlara?.»
Karısı kendilerine yontarak cevap verdi:
«Belki de kızımızın imran'dan ders aldığını öğrendi.»
«Bundan ne çıkar?.»
«Çok şey çıkar.»
«Hele iyice anlat.»
«Bana kalırsa imran'ın babası Masan kızımızı pek beğenmiş olacak, Zekeriyya'nın babası başkanımız Berekyan'a haber verdi. Tabii mümin kız olduğunu, Tevrata çalışmasını da ekledi. Zekeriyya'nın babasıyla annesi oğullarını sıkıştırdılar.»
«Böyle olsa önce kendileri kızımızı görürlerdi.»
«Zekeriyya'nın görmesi daha doğrudur.»
«Peki öyle olsun. Sonra?.»
«Zekeriyya mecbur kalıp geldi. Kızımızın güzelliği karşısında elbette aklı başından gidecektir.»
Zebedya sinirlendi: «Sen ne akılsızmışsın meğer.» dedi. «Dediğin gibi bir görüşme hazırlanmış olsa kızımız Şimna'y[1] Zekeriyya gelmeden bırakırlar mıydı?.»
Kadın ne diyecekti?

Zorlukla: «Bu doğru.» cümlesi ağzından döküldü.
Koaası Zebedya devam etti:
«Ziyaretin başka bir sebebi var. Lâkin bulamıyoruz.»
Susup düşündüler. Yine karısı yeni bir fikir attı ortaya:
«Şimna, imran'ın karısı Hanne'nin kız kardeşi iysa'nın (Yesaa) orada olduğunu söylemişti, ister misin bu gelişe sebep lysa ile Zekeriyya'nın tanışmaları olsun?.»
Şimna'nın babası büsbütün çileden çıktı, adeta haykırdı:
«iysa'nın, ablası gibi kısır olma ihtimalini sağırlar bile duydu, sen nasıl unutursun?.»
«Zekerİyya bu, belli olmaz.»
«Asla asla... Düşünülmesi bile gülünç bunun. Davud'un Evinin başkanı Berekyan, başkanlık görevini oğlu Zekerİyya' dan sonra başka birisine kaptırmak İhtimali üzerinde nasıl durmaz?.. Hele herkes biliyor ki kardeşinin oğullan bunun peşindeler.. Torun vermesi şüpheli bir kızı oğluna ne kendisi alır, ne annesi.»'
«O halde geliş sebebi nedir?»
Şimna'nın babası, bu yumuşak sual karşısında yatıştı ve karısına bir ilhamı hatırlattı:
Bir dere başındayım. O dereyi nasıl geçeceğime Aklımı vereceğim yerde Rarşt kıyıdaki adam Beni ilgilendiriyor. Onun nereye gittiğini Bulmaya çalışıyorum.
Bana ne bundan f. Dilediği yere gitsin. Dereyi geçmiş ya, Bu yeter kendisine.

Ben de boşa zaman harcamadan
Çare aramalıyım..
Burada dikilip kalmamahyvm.

Bitirince sordu:
«Ne kastettiğimi anladın sanırım artık?.»
«Evet.»
«Biz ne yapıp yapıp kızımızla Zekeriyya'yı yüzyüze getirmeliyiz.»
«Evet öyle yapmalıyız.»
«Fakat bu nasıl olacak?.»
«Bekleriz ve kapıdan çıkınca davet ederiz.»
«Olmaz bir bahane uydurur gider. Hiç şüphesini davet etmeden yapmalıyız bunu.»
Karısının gözleri parladı: «Buldum.» diyerek.
«Nedir bulduğun?.»
«Şimna artık karşıya gitmeyeceğini söylemişti.»
«Söyledi.»
«Bağların bozulmasına az kaldı. Onu cezalı olarak sözde köye dayısının yanına indirirsin. Yolda Zekeriyya ile buluşursunuz.»
«Zekeriyya'nın oradan ne zaman çıkacağı belli değil ki.»
«Zekeriyya yemeğe alakonacaktır şüphesiz.»
«Öyle olacaktır.»
«Biz de hemen yemeğimizi yiyelim. Sonra sen odana çekil! Pencereden karşı bahçe görünür. Zekeriyya'nın kalktığını farkedince, ondan önce yola çık! Şimna'yla beraber ve uygun bir yerde mola ver. Artık gerisi sana aittir.»
«Oldu, haydi hazırlanalım.»
* **
Bu konuşmalardan çok önce Hazreti Zekeriyya (A.S.), Masân'ın bahçesine girmiş, içerilere yürümüştü.

Masan ile aile efradını öğle istirahatinde çardak altında bulmuştu.
Onu ilk tanıyan Mesân oldu uzaktan.
Derhal fırlayıp karşılamaya koştu.
Sarılıp öptü. Bu esnada: «Allahım bize bahşettiğin bu şeref niçindir?» diyordu.
Çardağa yaklaşınca diğerleri de tanıyıp ayağa kalktılar.
Hazreti Zekeriyya (A.S.), güleç bir yüzle Masân'ın ailesinin ellerini öptü, Imran ile Hanne ve lysa'yı selâmladı.
İçi birden bire aydınlanmıştı.
Eriha Deresi'nden beri hep çirkinliklerle karşılaşmıştı. Şimdi ise güzelliklerdeydi. Nasıl ferahlamazdı!
Havası bile değişmiş, hoş kokulan, esintiler başında gezdiriyorlardı sanki.
Masan, Hazreti Zekeriyya (A.S.) ı derhal oturttu.
Babasının ve kendisinin hatırını sordu.
Şunu da öğrenmek istedi:
«Sanırım başkanımız Berekyan'ın bana bir emirleri var. Hem de önemli, gizli bir emir. Belki aile efradımdan da gizlidir. İstersen onları uzaklaştırayım.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) güldü tatlı tatlı ve açıkladı:
«Babamın gizli bir emri yok sana.»
«O halde?.»
«Beytül Makdis'e vereceğin dört eşek yükü zeytini almaya geldim.»
Masan şaşırdı, karşılık verdi o haliyle:
«Keşke ben oelirseydim, yahut adamlarımdan birisi.. Fakat benim verdiğimin duyulmasını istemedim. Çünkü hayr işidir.»
«Bunu babam ve ben anladık.»
«İhtimal arkandan ası! sürücü gelecektir.»
«Hayır, ben alıp götüreceğim.»
«Nedendir bu?.»

«Babam, yolladığı kimselerin zeytin küflerini küçüklerîy-le değiştirdiklerini tesbit etmiş.»
«Çok çirkin şey.»
«Bana emir verdi. Belki de böylece bir az şehir dışına çıkıp, dağ havası almamı düşünmüş olacak.»
Muhakkak öyledir. Böylece biz de şereflendik...
Masan bu cevaptan sonra, kızlarına, ailesine döndü:
«Haydi iş bölümü yapın bakalım.» dedi. «Kiminiz sofrayı hazırlasın, biriniz de su getirsin, Zekeriyya oğlumuz yıkanıp Jemizlensin.»
Kadınlar bunları yapmaya koşuştular.
lmran hep susuyor ve hoş hoş gülümsüyordu.
Yaşı kırk kadar vardı yani Hazreti Zekeriyya (A.S.) den küçüktü.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) sebebini bilmeden, ona içten içe engin bir saygı ve sevgi duydu. Eskiden de öyle olurdu karşılaştıkları zaman ama, şimdi daha fazlaydı bunlar.
Hazreti Zekeriyya (A.S.), ayrıca onu bütün beden ağırlığına rağmen, derhal uçacak bir tüy kadar hafif sanan bir duyguydaydı da.
Sanki bu dünyadan değildi, misafir gelmiş, gidecekti.
Kıymetli bir emaneti bırakmayla görevli birisi gibi.
Masân'ın oğlu lmran belki Hazreti Zekeriyya (A.S.) in ruh haletini okudu. Ansızın, pek tatlı sesiyle ilhamlandi:
Göğüs çok kere Sevdikleriyle karşılaşınca, öylesine gururlanır, öylesine şişer M, Beden ürker, Göğse dolan o havayla Uçurulup götürüleceğini Sanarak yüdızlardan ötelere.

Şimdi *ben de aynı*
Hislerle doluyum.
Lâkin ürkmüyorum,
Aksine öyle bir yükselmeden
Engin bir zevk alıyorum.
Bana bunu bağışlayana
Nasü karsûik vereceğimi
Ne kadar düşünsem bulamıyorum.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) kolunu tutup sıktı imran'tn ve cevap verdi:
«Çok teşekkür ederim ey imran. Benim söyleyeceklerimi sen ilhamlandın.»
Bu esnada testi ve havlu ile imran'm ailesi Hanne gelmişti. Hazreti Zekeriyya (A.S.) kalkıp kenara çekildi.
Yıkanırken, İmran'a karşı duyduğu sevgi ve saygının aynısını ve tüy hafifliği benzetmesini Hanne'ye de duydu.
Bunda bir hikmet vardı ama bulmak asla mümkün değildi. Az sonra sofra basındaydılar.
Tatlı tatlı sohbet ederek yemeklerini yediler.
Bu arada Hazreti Zekeriyya (A.S.) imran ile Hanne'ye dikkat etti.
Hakikaten §imna'nın dediği gibi, birbirlerine et tırnak gibi kaynaşmışlardı.
Onları, kısırlık bahanesiyle ayırmaya kalkanlar, bütün şer kuvvetleri, bunu yapamayacaklardı.
Öyle geldi Hazreti Zekeriyya (A.S.) a.
Büsbütün rahatladı.
Hanne'nin kız kardeşiyle de ilgilendi Hazreti Zekeriyya (A.S.).
Hakkında şimdiden hüküm verilmiş bu kız asla üzgün değildi.

Aksine yeni açmış bir bahar dalı kadar içinin iffet ve aydınlığı dışına vurmuştu.
Konuşmalarında sanki yeryüzünün en mesut insanının neşesi ve canlılığı apaçık görülüyordu.
Hazreti Zekeriyya (A.S.), onun namına, halinden hoşnut kaldı. Nihayet yemek bitmişti.
Kadınlar ortalımı toplarlarken, Masan, Imran ve Hazreti Zekeriyya (A.S.) bir yarım saat daha başbaşa konuştular çeşitli mevzular üzerinde. Daha ne vardı?.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) böyle bir meclisten ayrılmaya asla gönüllü değildi ama, onların öğleden akşama kadar yine zeytin ağaçlarında çalışacaklarını düşünerek, izin istedi. Çok İsrar ettiler.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) bağbozumu bitmeden önce tekrar geleceğini vaad etti.
Masan ile oğlu lmran, ahırdan eşekleri .getirdiler. Zeytinler yüklendi. Onu çit kapısına kadar gidip selametlediler.
|mran haber verdi orada:
«Eşekleri ben yarın sabah erkenden gelir alırım.» dedi.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) babasının gizli hayr işlemek istediğini hatırlattı ve bir adamla göndereceğini söyledi.
* **
Bunlar olurken komşu bahçedeki hayallerini gerçekleştirme yolunda her hileye baş vuran karı ile koca ne yapıyorlardı acaba? Karar verdikleri plânı aynen uyguladılar.
Şimna'nın babası, eşekler yüklenirken, derhal çardaktan aşağıya indi. Kızına: «Hazır mısın?..» diye sordu.
Şimna neşesini kazanmıştı yine. O haliyle cevap verdi:
«Hazırım.»
«Annen nereye, niçin, seni götürdüğümü söyledi sanırım.»
«Evet, söyledi.»

«Köye gidiyorsun.. Dayının yanına.. Cezalısın.»
«Babamsın, itasî eseceğim.»
«Elbette, fakat p^K. sevinçlisin.»
«Sana öyle garüfti yordur.»
«Ben aldanmam, vO'karım ceza, armağan yerine geçecek.»
«Nasıl kabul ed#rs#n et ey babam.»
«Yürü öyleyse!»
Şimna, annesinin eıini öperek babasının önüne düştü.
Az sonra yokuş, s^ğı epeyce yol almışlardı. Hiç konuşmadan yarım saat girife*. Nihayet Eriha Deresi göründü. Şimna hep düşünüyordu-.
Ona ceza veriim:ş%, lâkin inanamıyordu bu cezaya.
Başka sebebi vgrc! gidişin. *
Annesi, onu süslerf, saçlarını taramıştı. En yakışan elbisesini giydirmişti. Nîçtrl yapmıştı bunu?. Şimna zekiydi. Gecikmeden buldu sebebi. O zaman üzerine garip bir durgunluk geldi.
Babası onu yoldî Hazreti Zekeriyya ile karşılaştıracaktı -ona göre. Tıpkı İmrarı iftndeki maksat uğruna.
Şimna durgunluk, hslini güçlükle atınca, gözlerinin önüne imran'ın ailes[!] HanrHs'yi [ve] y[en] tanıştığı kız kardeşi iysa' yi getirdi.
Çok az kızlardan ancak duyulacak şu duayı yaptı Aliahı-na:
«Sevgili Allahım!. Ssn her şeye kadirsin. Zekeriyya kulunun kalbini yumuşa[4], kötülerin adını kısır diye çıkardıkları İysa ile evlenmesini S3^1M< O, güneşin kadar temiz ve parlak, hele pek mümin bir kulundur.. Her türlü şerefe lâyıktır. Ben, nasıl olsa dilediğim b'.ri$(yle ev-kurabilirim. Annemle babam kirli emellerinden elbette vaz geçeceklerdir, olmayacaklarını görüp... Beni ortada b*rakmayacakJardır. O halde, Zekeriyya

ile şu yolda bir karşılaşma olursa, hem onun, hem benim-du-< rumumuzu kolaylaştır. Kötülere âlet etme.»
Şimna henüz duasını bitirmişti. Babası seslendi:
«Dur ey Şimna.»
Şimna durdu ve sordu:
«Bir şey mi oldu ey babam?.»
«Şu ağaç altında bir az dilenelim.»
«Daha yeni yola çıktık.»
«Doğru ama, ben yoruldum.»
Baba kız ağaç altına oturdular.
Şimna düşündüklerinin doğruluğuna inandı.
Burada Zekeriyya gelene kadar, babası onu bekletecekti.
Şimna'nın babası olacaklardan pek ümitliydi galiba, çün-. kü gözlerinin içi parlıyordu.
Hattâ kızına, ceza verdiğini unutarak, bir şarkı söylemesini bile emretti. Şimna bekletmeden bunu yaptı.
Babası şarkıdaki sözlerle Şimna'ının ne demek istediğini anlayamadı bile. Dinlemekle yetindi:
Yine o kervana katıldım, Develerine hayal yüklenen kervana; Bir türlü akıllanmadım Kaçıncı yolculuğumdur bu Unuttum, sayısını?.
Yükümü indirdiğim pazarlarda Alıcıdan eser yoktu. Mecbur kalıp biz satıcılar Birbirimizle hayallerimizi Değiştik çekişe çekişe.
Bu yolculuğun sonunda da
Yine öyle olacak.
Hem yürüyorum, hem gülüyorum.'.

O hayal gücümle, Yıldızlara uzanıp Ağaçlardan meyva devsirir gibi Toplayıp torbalanma
Dolduruyorum hepsini.
Bakalım diğer yolculardа
Neler varf
Bu sefer aldanmamaya kararlıyım.
Yüklerimizi değiştirirken
Derhal uyuşmayacağım.
Gerekirse malımı
Fırlatıp atacağım. \
Hayal değü mi?.
Nasıl olsa kimse görüp bilmeden
Geldiği gibi.
Gider, uzaklaşır hemen.
Belki o zaman akülanırım.
Şimna'nın babası, şarkı bitince, kahkahalarla güldü, ibret alacağı, yerde fikrini söyledi:
«Ey Şimna, sen meğer ilhamları pek kuvvetli bir kızmışsın. Aklına geldikçe dinlemek isterim.»
Şimna: «Olur.» dedi.
Halbuki babası geldikleri yola başını çevirmiş ve telâşlı bir hal almıştı. Şimna sebebini çabuk buldu. Çünkü Zekeriyya (A.S.) öne eşekleri katmış geliyordu.
Şimna kendi kendisine söylendi acı acı:
«Ey zavallı babam!. İşte geliyor.. Onun yüklerinde hayal değil, bereket var, yoksullara dağıtılacak. Senin yükün ise hayal bile değil... içini kurtlar kemirmiş, kuru bir ağaca benzi-y >ı. Küçük bir itmekle yıkılacak.»

Hazreti Zekeriyya (A.S.) tam önlerine gelmişti.
Şimna'nın babası Zebedya bağırdı:
«Uğurlar olsun ey yolcu.*
Hazreti Zekeriyya (A.S.) karşılık verdi:
«Teşekkür ederim, sana da Allahımdan iyilikler dilerim.» Şimna'nın babası ayağa kalktı ve sokuldu. Konuştu da:
«Sen Zekerîyya'sın.. Nesil oldu da tanıyamadım.»
«Evet o'yum.»
«Eşeklerde ne var?.»
«Zeytin.»
«Niçin buralara kadar yoruldun-ey Zekeriyya?. Adam yok muydu? Hangimize haber etsen, koşardık. Sen, ilerde Beytil Makdisin başkanı olacaksın. Sana böyle işler gerekmez. »
«O iş başka, bu başka. Zevk alıyorum.»
Şimna'nın babası kızına işaret etti, hep birlikte yürümeye başladılar.
Hazreti Zekeriyya (A.S.), daha onları görünce kendisine oynanmak istenen oyunun ne olduğunu anlamıştı.
Fahat ortaya Şimna gibi tertemiz bir kızın çıkarılışına canı sıkılmıştı. Hâlâ onun bahçede annesiyle babasına söylediklerini, hıçkırıklarını, unutmamıştı.
Sordu onlara: «Nereye gidiyorsunuz?..»
Şimna'nın babası cevap verdi: «Köyümüze.»
«Merdedir?.»
«Şehre yakındır.»
«Çok uzak, epeyce yürüyeceksiniz.»
«Alışığız.» *
«Ben yakın bir bahçedeki eğlenceye gidiyorsunuz sanmıştım.»
«Neden?..»
«Kızını annesi pek süslemiş de..»

'..rıını.ı'nın babası bunda saklı mânayı anlayamadı, hal-Şimna kıpkırmızı kesilmişti.
'..ımna'nın babası aksine sevinip karşıladı:
«Kızım pek temizliğe düşkündür.»
«Belli, hele içi dışından daha temiz görünüyor.»
Şimna'nın babasının etekleri nerdeyse keyfinden zil çalacaktı. Bunu da doğruladı:
«Sanki kızımın içini okudun ey Zekeriyya.» ■
Hazreti Zekeriyya (A.S.), her ne hikmetse, bu yüzsüz-lw ülkesinin yaşattığı insanlardan Zebedya ile hep kızı üzerinde konuşmaktan kendisini alamıyordu. Kopmak istiyordu «ma, dili imkân vermiyordu.
Şimna'nın babası fırsatı kaçırmayarak, kızını methe ko-, "1,1u:
«Kızım Tevrat ezberlemektedir.»
«Çok iyi.»
«Onu imkân olsa babanın hizmetinde bulundursam.»
«Kızdır, olmaz. Lâkin başka türlüsünü düşünebiliriz.»
Başka türlüsü ne olabilirdi? Buna Şimna bile cevap aradı.
Baba-kız aynı cevapta birleştiler için için.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) ile evlenmekti o.
Şimna ürperdi, sanki üşüyordu. Dişleri birbirlerine vuruyordu.
O, Sevgili Allahından ne dilemişti, fakat ne ile karşılaşmıştı?
Hazreti Zekeriyya (A.S.) onları büsbütün şaşırtan yeni bir istekte bulundu: «Ey Zebedya, kızın Şimna hep yürürse yorulacak.» dedi. «Onu ilerdeki en güçlü eşeğin üzerine l>ındir.»
Zebedya artık tam ümitlenmişti.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) onunla yalnız kalıp Şimna için konuşacaktı muhakkak. Hatta Şimna bile aynı fikirdeydi.
Zebedya derhal kızını tutup sürüklercesine öndeki eşe-

ğe götürdü ve üzerine yerleştirdi. Sonra bekledi Hazreti Zekeriyya (A.S.) kendisine yetişene, kadar. Söz açtı:
«Oldu mu ey Zekeriyya?.»
«Oldu.»
Zebedya Hazreti Zekeriyya'nın artık konuşmadığını görünce, yol açtı sohbetlerinin devamı için:
«Şimna'y' düşündüğüne pek sevindim. Hakikaten onu yalnız.şimdi değil, her zaman yormamak, hırpalamamak, dikkatle üzerinde durmak gereklidir, ikâzına teşekkür ederim. Çünkü Şimna evlendirdiğim kızlarımın en güzelidir. O kadar isteyenleri var ki hangisine vereceğimi şaşırdım. Ona en büyük dırahomayı ayırdım ama, bütün iş arzuma göre birisiyle evlendirmektir.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) bilmez görünerek, öğrenmek istedi:
«Nasıl bir arzudur bu?.»
«Zenginde gözüm yok.. Yeter ki mümin olsun. Herkes öyle geçiniyor ama, içlerini ben bilirim. Süleyman soyundan başkalarına güvenemiyorum. Esasen kızım da başkalarını istemez.»
Zekeriyya (A.S.) hem Zebedya'yı dinliyor, hem de rahmetli dedesi İdom'un küçükken sık sık tekrarlayıp, ona ezberlettiği bir ilhamı hafızasından geçiriyordu:
Sana bakarken.
Dilediği anda renk değiştiren
Bukalemunu hatırladım.
Her karışına çıkanın
Nabzına göre
Şerbet vermede hünerlisin pek.
Aklından öldürmek geçerken. Elin dostlukla dolu Uzanıyor ileriye.

- Kalbine çöreklenmiş yılan Zehir dökmek ister, Dilinden ise bal damlar.
Sana insan diyemem, " Başka bir ad bulmalıyım.. Canavarı büe titretsin O.
Zebedya bunlardan habersiz, devam etti konuşmasına.
Nerdeyse artık kızını ancak Zekeriyya (A.S.) a verebileceğini söyleyecekti.
Şimna yalnız kaldığı öndeki eşek üzerinde, bilinmez bir rsebeple, kötümserliğini unutmuştu.
Hatta neşeli bir şarkıya kaptırmıştı kendisini, yavaş ya-'vaş söylüyordu:
Oyuncaktan farksızım Beni tutan ellerde. Bir çakiltaşı oldum şimdi de, Derenin suyu üzerinde Kaydırılıyorum.
Belki onlar eğleniyorlar, Fakat ben onlardan Daha çok zevk alıyorum.
Kaydırıldığım Suların akan yüzünde, Kısa da olsa Damlaların temizliğinde Hayal ettiğim âleme Kavuşup rahatlıyorum.
*
Artık uzaktan Kudüs görünüyordu. _ 55 —

Zebedya, Hazreti Zekeriyya (A.S.) a solda bir yeri gösterdi:
«İşte bizim köy ey Zekeriyya!.» dedi. «Çeyrek saate kalmaz oradayız. Artık evimize şeref verir, bir tas ayranımızı içersin sanırım.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) kabul etmedi:
«Pek geciktim... Başka zaman uğrarım.» dedi.
Zebedya'nın canı sıkıldı.
Halbuki Zekeriyya (A.S.) ile birlikte köye girmek, kim-bilir komşularını nasıl kıskandıracaktı?.
Fakat yapılacak bir şey yoktu. Söz istemekle yetindi:
«Ziyaretin uzamasın ey Zekeriyya.»
«Uzatmayacaktır.»
Onlar farkında değildiler ama, Hazreti Zekeriyya (A.S.) in amca çocukları Huram ile Amram, pek yakındaki bir kaya gölgeliğinde uzanmıştılar.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) ile sabahki buluşmalarından sonra, dere boyunda ve bahçelerde şirretliklerine devam etmişler, akıllarınca iyi bir gün geçirmişlerdi.
Hazreti Zekeriyya (A.S.).ile Zebedya'yı ilk gören Huram oldu. Kardeşini dürtüp fısıldadı: «Yola bak ey Amram.»-
Amram istenileni yaptı ve «;Şimdi anladım.» dedi.
«Neyi anladın ey Amram?.»
«Zekeriyya'nın dağa geliş sebebini.. Demek Zebedya'nın kızı Şimna'da gönlü varmış.»
«Neler söylüyorsun sen?.»
«Gerçeği.» ilâve etti:
«Bunu önlemeliyiz. Zekeriyya o kızla evlenirse, oğulları olacak, bizim de hayallerimiz, evlâtlarımız için bile gerçekleşmeyecek.»
«Ne yapabiliriz..»
«Baksana Zekeriyya, Zebedya'ya köye geleceğine dair söz bile verdi.»

«Haklısın ama, önleme çaresi nedir?.» «Çaresi Şimna ile ikimizden birisinin evlenmesidir.» «Annemiz kıyameti koparır. Şimna sıradan bir ailenin kızıdır.»
«Zekeriyya kabulleniyor ama. Belki de babası onu bu
işe yolladı.»
«Hangimiz alacağız?.» «Ben çoktan hazırım.» «Ben de. Öyle kız yok henüz. Şimna'ya az takılmamıştım. Hep reddetti.»
«O halde bana kalıyor.»
«Olmaz, kur'a çekeceğiz.»
Kabul edip taş tuttular. Şimna Amram'a düştü.
Bunlar olurken, Hazreti Zekeriyya (A.S.) ile beraberindekiler köye sapan yere gelmişlerdi.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) babasıyla Şimna'ya hayırlı günler dileyerek ayrıldı.
Zebedya, hemen bir kayaya oturdu ve kızını çağırdı. Önce azarladı:
«Zekeriyya önünde taşlaşmanın sebebi neydi öyle?.» .
«Arzundan habersizdim.»
«İnsan bir az karşısındaki erkeği kendisine bağlayacak
işler yapar.»
«Oynamamı, yahut şarkı söylememi mi istiyordun?.>
«Hepsini. Çünkü Zekeriyya'nın kim olduğundan habersizsin sanırım?.»
«Mescid-i Aksa başkanının oğludur, bekârdır. Başka erkek kardeşi yoktur. Babası vefat edince başkan olacaktır. Deha sayayım mı?.»
«Yeter ey Şimna! Zekeriyya yolumuza talih eserimiz olarak çıktı. O, Imran'dan da ileridir. Artık seni imran için zorlamayacağım. Bak, Zekeriyya bize geleceğine söz verdi. Ona göre hazırlığını yap!»

«Ben onun konuşmalarından sana ümit verici hiçbir mâna çıkarmadım.»
«Hatırlasana, senin için söylediklerini.»
«Her terbiyeli insan, öyle konuşur.»
Zebedya. şaşırdı. Tekrar öğrenmek istedi:
«Gözgöze geldiğinizde bir şey görmedin mi?.»
«Gördüm.»
«Nedir o gördüğün?.»
«Mescid-i Aksa'nın içi kadar engin bir temizlik.»
«Beni uçtuğum yüksekliklerden attığın bu okla düşürdün.»
«Uçmasaydın ey babam. Aklına asillere karışmayı koymuşsun. En küçük olaydan mâna çıkarıyorsun.»
Zebedya kızına hak vermek zorunda kaldı: «Kadınlar al-danmazlar, bunu annenden bilirim. Gözler konuşmadıktan sonra her şey yalandır. Demek Zekeriyya'nın gözleri boştu.»
Şimna reddetti:
«Boş değil, doluydular fakat senin beklediklerinle değil.»
Zebedya ayağa kalktı ve kızgın kızgın emrini verdi:
«Haydi yürü gidiyoruz.»

(III)
BU FEDAKÂRLIK NİÇİNDİ?
Zebedya ile Şimna henüz on adım atmışlardı ki, arkalarından bir ses duydular: «Dur ey Zebedya!.»
Zebedya durdu ve baktı. İki kişi hızlı hızlı yaklaşmaktaydılar.
Tanıdı onları, Hazreti Zekeriyya (A.S.) in amcaoğullarıy-dılar. Kendileriyle sık konuşmuş ve yaptıklarını çok dinlemişti. Huram ile Amram az sonra yetişmişlerdi. Amram sordu:
«Nereye ey Zebedya?. Şehre mi?.»
Yalandı elbet bu soruş. Zebedya cevap verdi:
«Hayır.»
«Biz sabahtan beri buralardaydık. Ne balık tutabildik, ne yiyecek başka şey bulduk. Acaba torbanda bizi doyuracak yemek var mı?.»
Zebedya, hemen bundan faydalanmaya kalkıştı:
«Torbam boş. Lâkin köyüm işte şudur. Buyurun, hem köyü, hem evimi şereflendirin.»
Kızı Şimna'yı uyandırmak için olacak, devam etti:
«Sizler Süleyman neslinin bize gelenlerindensiniz. Az önce ayrıldığım Zekeriyya'nın amca çocuklarısınız. Rahmetli babanızla iyi dostluk kurmuştuk. Köyümüze bile gelmişti.»
Bu da yalandı. Amram öğrenmek istedi:

«Biz görmedik, demek Zekeriyya sizinleydi ha?.»
«Evet.. Henüz şu tepeyi döndü ve kayboldu.»
«Nerden geliyormuş?.»
Zebedya artık yalanlarına çorap söküğü gibi devam etti. Şimna ise bunun sebebini kavrayarak, neticeyi bekliyordu.
Zebedya şöyle dedi:
«Nereden gelir?.. Babası onu bizi ziyarete göndermiş.»
«Evet?.»
«Köyde bulamayınca, bahçemize kadar zahmet etmiş.»
«Niçin?.»
Zebedya güldü:
«Hayırlı bir iş için.» karşılığını verdi.
«Hayırlı iş ha?. Acaba nedir?.»
«Kızım Şimna üzerine.»
«Demek bizim Zekeriyya çöp çatanlığa başladı?. Hiçbir işte tutunamadığına göre, bunda da tutunamayacak. Gelgeç gönüllünün birisidir o.»
Zebedya: «Orası öyle ama, misafirdi ne de olsa.» karşılığını verdi.
«Kime aracı oldu?.» . «Kendisine.»
«Sen neler söylüyorsun ey Zebedya?.»
«Şaşmakta haklı mısın?.»
Hiç öylesine dünya güzeli kızın verilir mi?.»
«Henüz kararım kesinleşmedi.»
«Yazık edersin Şimna'ya.. Bu zamanda asalet sonda geliyor. Biz de asiliz ama, zenginiz. Ailemizi evlenince ona buna el açtırmayız.»
«Haklısın ey Amram.»
Amram Şimna'ya döndü ve sordu:
«Şimna, asıl erkeğinle yaşayacak sensin.. Fikrini gizleme. Bana göre son karar senin olmalıdır.»
Şimna umursamaz bir haldeydi. Hattâ gülüyordu.

Lakin bu gülüşünü, hıçkırıklarını gizlemek için, siper et-
ancak kendisinin bilgisindeydi.
Amram'ın sualini iihamlarıyla cevapladı önce:
Maşanın ucundaki
Ateşti sanki.
Onu yakmasını dilediği
Yere uzatan eli sarstı,
Böylece kurtulmasına
Fırsat verdi yakılmak istenene.
Bir yel değirmenine-Kanat yaptılar daha sonra Hep dönmesini istediler, Dedikoduyu rüzgâr yaparak.
Yine o, kımıldamadı bile, Çevireceği taşların arasında Kimin ezileceğini biliyordu.
Fakat bunlara rağmen, Düşmanlar hedeflerinin Arkasını bırakmadılar. Artık çaresiz kalmıştı, Bir zamanların ateşi Ve değirmen kanadı olan.
Son imkânını kullandım
Kendisini feda etti.
Böylelikle huzuru sağlayacağını umdu.
Gerçekleşecek miydi
Düşüncesi, isteği?'.
Henüz kararsızdı.
O lıalde bu fedakârlık niçindi f
Şimna'nın babası bir şeyler sezmişti ilhamdan ama, Hu-

ram ile Amram anlamadılar. Lâkin öyle görünerek alkışladılar.
Şimna ortalık yatışınca kafi konuştu:
«Bana bıraksalar, Zekeriyya ile evlenmem.»
Amram sevindi... Sebep sordu:
«Niçin ey Şimna?.»
«Sebep sorma, bilmiyorum.»
Amram ona hak verdi:
«Kadınlar doğruya hisleriyle giderler.. Gerçekten onlara sebep sorulmamalıdır.»
Şimna'nın babası, ikinci bir imkânın da kayboluşuyla karşılaşmıştı... Canı çok sıkıldı ama, belli etmedi.
Hele Amram bunu Şimna'ya sorunca, sanki tekrar dünyaya geldi:
«Ey Şimna, bana ne dersin?.»
«Anlamadım.»
«Sana evlenme teklif etsem...»
Şimna derhal cevap verdi: «Kabul ederdim.»
Artık ortada memnun olmayan yoktu.
O hava içinde köye gidildi, Şimna'nın dayısının evinde yenildi, içildi.
Sohbet pek tatlı gidiyordu ama, herkes içinden ayrı şeyler düşünerek kazançlı çıktığı fikrindeydi.
Şimna'nın babası, nihayet arzusuna kavuşmuş, bir soyluya kızının sözünü kesmişti.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) in amcaoğulları ise hem şehrin en güzel kızını kapmışlar, hem de onu Zekeriyya'dan ayırarak halk gözünde küçültmüşler ve ileride doğacak oğulları önlemişlerdi.
Şimna ise ilhamında belirttiği" gibi, önce «Bu fedakârlık niçin?» diye sormuştu kendi kendisine. Fakat sonra cevaplarını bularak rahatlamıştı.
imran ile Hanne'den kurulu yuvanın yıkılmasını önlemişti.

Zekeriyya gibi, Mescid-i Aksa'ya başkan namzedi olan bir mübarek zatla evlenerek, onu halkın diline düşürmekten kurtarmıştı... Ve Bilhassa Hazreti Zekeriyya (A.S.) m Hanne' nin kız kardeşi İysa ile, ki o da soyluydu, Allah izin verirse birleşmelerinde önlerine çıkmamıştı. Bu günâhtan kurtulmuştu.
Anladığına ve duyduğuna göre, ~ Hazreti- Zekeriyya (A.S.) in amcaoğulları Zekeriyya ile kıyasıya bir mücadele içindeydiler. Bu mücadele sırasında amcaoğullarından birisiyle evli olması Zekeriyya (A.S.) a çok fayda sağlayacaktı.
Şimna belki yaşça küçüktü ama, muhakkak ki Hazreti Allah (C.C.) in buyruğuyla böylesine düşünmek mazhariyetine kavuşan müminlerin sırasına geçmişti.
Artık akşam olmak üzereydi.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) in amcaoğuiları Huram ile Am-ram kalktılar.
Amram Şimna'ya veda ederken: «Ey Şimna, seni asla pişman ettirmeyeceğim.» dedi. «Annemden de hoşnut olacaksın. Hele kardeşim Huram da kendisine bir eş seçerse yakında evimiz bülbül kafesi gibi şenlenecek!»
Şimna: «Bunu dilerim.» karşılığını vermekle yetindi.
Şimna'nın babası, onları köyün içinden başı dik bir halde ve gizlice kendilerini izleyenlerin kıskanç bakışlarına gülerek karşılık vere vere geçirdi.
Köy dışında durdular.
O zaman her iki taraf bazı kuşkularını dile getirdiler.
ilk soran Şimna'nın babası oldu:
«Anneniz bu işe ne diyecek acaba?.»
«Annemiz nihayet kadındır. Biz kardeşler uyuştuktan sonra ona söz düşmez.»
«Ya akrabalarınız, diğer asiller?.»

«Hiçbirisi gözümüzde yok.. Bunu duyan halk bize karşı engin bir sevgiyle bağlanacak. Örnekleri pek çoktur.»
«Zekeriyya'nın babası Berekyan amcanızdır. Yarı babanız sayılır. Ona haber verecek, danışacak mısınız?.»
«Evet. Fakat Zekeriyya'yı çileden çıkarmak için yapacağız.»
«Sakın ona Zekeriyya'nın bana geldiğini söylemeyin.»
«Olur.»
«Hattâ kızım Şimna'yı istediğini de açmayın. Habersiz görünün.»
«Seni kollarız.»
«Amcanız Berekyan reddederse?.»
«Etmez. Şimna'nın evet dediğini söyleriz. Oğlu için ümidini keser.» Başka ne kalmıştı?.
Evet, bir şey daha kalmıştı Zebedya'nın soracağı:
«Bu iş ne zaman sonuçlanır? Aileme ve köye açıklayabilir miyim?.»
«En kısa zamanda gerçekleşir. Dilediğine aç.»
Ayrıldılar. Zebedya, Zekeriyya için söylediği yalanın örtbas edileceğini öğrenmesiyle sevinci artmıştı. İçinden karar verdi:
«Bağbozumu sonunu beklemeden ailemi köye almalıyım, oradan da şehirdeki evimize gitmeliyiz. Bahçeyi ameleler toparlasınlar.»
Huram ile Amram, şehir yoluna çıktıkları zaman, Am-ram kardeşine dönüp ikâz etti:
«Artık sen de ne yap yap, evlen! Meselâ işpa'nın kızı Noga'yı hep beğenirsin. Onu al! Çifte düğün yapalım.»
Ben de şimdi onu düşünüyordum.»
«Öyleyse artık konuşmayalım ve her ikimiz de hülyalara dalalım, kalan şu yarım saatlik yolda.»
Lâkin bunu yine bozan Amram oldu, her tarafa çekîlen bir ilhamla havayı, akşamın hüzünlü güzelliğini, kirletti:

■*Erden Nehri'nin*
Bıkıp usanmadan Suyunu esirgemeden, Döküp temizlemeye Çalıştığı Tuzlu deniz Kadar sır doluyum.
Jçimde öylesine Düşmanlarım için Zehir doludur. Basımın üstü de Aynı zehri taşıyan Bulutlarla kaplıdır daima.
*Vay benim sularıma gireceklere**
Kıyıdaki oyuklarımda oturacaklara,
Ve sere serpe uzanıp
Bulutlarımı seyredeceklere!.
Onların içinden
Dilediğime zehrimi koklatacağım.
Uyuyacak bir daha uyanmamak üzere.
İki kardeş, nihayet şehre vardılar.
Anneleri onları bekliyordu. Kızgındı, bağırdı:
«Neredeydiniz bu saatlere kadar?.»
Huram sert cevap verdi:
«Yaşımız yirmiyi aştı... Çalışmak hakkımız, vazifemiz değil mi?.»
Anneleri kabul etmedi: «Ne çalışması?.» dedi. «Kimbi-lir yine nerelerde aylak aylak dolaştınız?. Kaç kişinin canını yaktınız?. Yarın, hattâ belki bu gece şikâyetçiler gelir.. Amcanıza da giderler. Babanız ölünce sîzlere bîr hal oldu.»
Amram daha yumuşak karıştı konuşmaya:
«İş bulmak için, aramak gerekmez mi?.» diye sordu.

Annesi buna da dudak büktü:
«Sizin yeterinden fazla bağlarınız, bahçeleriniz, dükkânlarınız var. Hepsi kâhyaların ellerinde. Onlara nezaret yeter.»
«Biz de bunu yapıyoruz. İş dedimse, müşterileri kast ettim.»
«Yalan, daha bugün tam dört kâhya gelip bana akıl danıştılar. Hiçbiriniz uğramamışsınız. Ey oğullarım, bari benim yalnızlığımı düşünün. Elinizden önlenemeyecek bir kaza çıkacağından korkuyorum. O zaman sizleri kim kurtarabilir?.»
«Böyle kuruntulu olma ey annem.»
«En doğru iş sizi eve bağlamaktır.»
«O halde iki yular getir de ağıla bağla.»
«Öylesi değil.»
«Peki nasıl bağlayacaksın bizi?.»
«Vaktiniz geldi, geçiyor. Evlendireceğim.»
«Bir de bu çıktı, karşımıza.»
Cevap veren Amram'dı. Kasten öyle konuşmuştu.
Anneleri büsbütün üzüldü, adeta yalvardı:
«Bıktım yalnızlıktan. Ben gelinler, torunlar istiyorum.»
«Var mı sana el pençe duracak gelinler?. Soyluları şöyle bir gözlerinin önüne getir. Biz bakındık, bulamadık.»
«Bulamadınız ha?. Demek boş durmuyordunuz.»
«Elbette. Soylu gelinler, sana başeğmezler. Tanıdıklarının çektiklerini düşün.»
«Diğerleri de kanımızı kirletirler.»
«Artık böyle düşüncelerin zamanı değil. Hatırla, kaç soylu kaç halktan kızla evlendi? Baştan bir az dedikodu edildi. Sonra arkası kesildi. Hepsinin de kaynanaları onlardan memnun.»
«Burası doğru.» -
«O halde beni iyi dinle ey annem!. Biz günlerdir, hattâ aylardır, bu işin peşindeydik. Nihayet bugün sonuç aldık. Eğer istersen, sana gelin getireceklerimizin isimlerini söyleye-

■ ly.ı kı/ı Şimna ve Işpa kızı Noga. Bunları tanırsın. İlli İr ve ahlâkta ellerine su dökecek yoktur.» Amipleri biraz düşündü. Fikrini söyledi: ı .inim onlara daima kaynardı. Fakat amcanız acaba ne
«Ne derse desin.»
'mm için Beytül Makdis önemlidir. Kendisinden sonra .'rkrriyya namzettir başkanlığa amma kim ölür, kim ka-ı bilinmez. O zaman sıra sizlerden birisindedir.»
■ I[1].. ı.ulacak benim kanım değil ki.. Hem soy erkekten er-
, ı n ur.»
<(>yle mi acaba?.»
Amram kasten bir gerileme yaptı, şöyle dedi: »I <*jer İsrar edersen sana uymakta gecikmeyiz. Meselâ ly-ı ılr Sfirâ'ya ne dersin? ikisi de soyludurlar.»
Anneleri derhal elleriyle yüzünü kapadı ve yalvardı: • Aman susun. Ben kısır iysa ile kör Sârâ'y' ne yapayım?» «O halde bize uy!» «Olur ey oğullarım.»
**
Huram ile Amram'ın anneleri, geçen iki gün içinde hem Şimna, hem Noga'nın evlerine uğrayarak oğullan için kızları MÜ'fima bağladı.
Nihayet kayınbiraderini görmek için Beytülmakdis'e git-m. ,■<■ hazırlandı.
Oğullan ona sıkı sıkı tenbihledifer:
«Amcamız önünde pek gevşeme, diren!»
Bekledikleri cevabı aldılar:
«Bana güvenin.»
Anneleri Hazreti Zekeriyya (A.S.)in babasını mescidde ı>ölıı ile Tevrat yazarken buldu.
Selâm verip bir tarafa çekildi, bekledi.

Başkan Berekyan, yengesinin gelmesiyle çalışmasına ara verdi.
Konuşup hatırını sordu.
Nihayet geliş sebebini öğrenmek istedi:
«Yine derdin oğullarından mıdır? Eğer öyleyse artık kendilerini koruyacak gücüm kalmadı. Şehirde çok dillendiler. Herkes onlardan bucak bucak kaçıyorlar. Son ihtarımdır, ismimi kirletmesinler.»
Anneleri: «Değil.» mânasına başını kaldırdı ve konuştu;
«Hayırlı bir iş için iznini almaya geldim. Yarı babalan sayılırsın ey Berekyan.»
«İşte buna pek sevindim.»
«Sevineceğini bekliyordum.»
«Gelinlerimiz kimlerdir?.»
«İşpa kızı Noga ile, Zebedye kızı Şimna.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) (Şimna) adını işitir işitmez sarardı.
Halbuki babası Berekyan soy dahi düşünmeden kabul etti:
«Onları belki görmüşümdür ama, mademki yeğenlerim istiyorlar, izin veriyorum. Allahtan böylelikle islâh olmalarını dilerim.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) söze karıştı, öğrenmek istedi:
«Acaba kızların fikirleri soruldu mu?.»
«Sormasam gelir miydim?. Hepsi, aileleriyle birlikte dünden razılar.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) Noga için şüphede değildi ama, Şimna için kesinlikle şüphedeydi. Lâkin susmak zorunda kaldı.
Babası Berekyan bu sefer Hazreti Zekeriyya (A.S.) a döndü ve dikkatini çekti:
«Bak amcaoğullann yirmisindelerken, evleniyorlar, sen otuz beşini aştın, halâ duruyorsun.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) ahlâkına yakışır cevabını verdi:

«Annem pek istedi, yalan değil. Lâkin senin emrine intizar ettim.»
«O halde artık gecikme!»
«Kimi dilersen hazırım sevgili babam.»
«Bunu sana bırakıyorum.»
«Annem?.»
«O da bırakıyor. Bana evlensin de kimi alır.sa alsın demişti.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.), Amcaoğullarının annesi gittikten sonra, babasıyla birlikte bir zaman daha Tevrat yazmaya devam etti. Bitince izin istedi.
Önce şehir dışına çıktı. Uzun uzun gezindi.
Şimna'nın tertemiz yüzü ve gözleri önünden .gitmiyorlar-dı. Onu Amram ile yanyana getiriyor, sanki dere kenarında batak görmüşcesine ürperiyordu.
Onun tanıdığı Şimna asla Amram ile yapamazdı.
Fakat bir gerçek vardı ortada, Şimna evlenmeye razı olmuştu. Bu fedakârlık niçindi?. Hangi maksatla yapılmıştı?.
Ancak birini bulabiliyordu:
Babasının soylu bir torun sahibi olmak arzusuydu bu.
Behemehal başkaları da bulunmalıydı. Çünkü Şimna'nın bubasının soy heveskârlığına nasıl karşı geldiğine şahit olmuştu. Hazreti Zekeriyya (A.S.) pek huzursuzdu.
Nihayet Şimna ile görüşmeye karar verdi.
Amcaoğullarının anneleri Şimna'nın şehirdeki eve döndüğünü söylemişti Mescide geldiği zaman. Hemen şehre döndü ve evlerine gitti.
Bahanesi hazırdı. Hem tekrar geleceği sözünü yerine ge-iıuıiış olacak, hem de Şimna'nın babasını tebrik edecekti.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) evin avlusundan içeri girince, '-e-.lendi. Bir hizmetçi çıktı, ona sordu ev sahiplerini. Hizmetçi, knn kocanın çarşıya çıktıklarını söyledi. Fakat ekledi:
«Kızlarını Şimna arka bahçededir.»

Hazreti Zekeriyya (A.S.) «onu da görsem olur.» diyerek
hizmetçiyi savdı.. Arka bahçeye yürüdü.
Şimna yere oturmuş, bir ağaca sırt vererek, örgü örüyordu.
Biraz daha yaklaştı Hazreti Zekeriyya (A.S.). Fakat durdu orada. Çünkü Şimna kendi kendisine içinden geçenleri açıklayan bir şarkı söylemekteydi. Hazreti Zekeriyya (A.S.) belki bu şarkıdan bazı ipuçlarını ele geçirmek ümidiyle durdu olduğu yerde-.

Yakında bir curcuna kopacak, Birbirlerine diş bileyenler Çıkan fırsattan faydalanıp Kıyasıya körüklerine sarılacaklar.. Körükten fışkıran dedikodu havasında. O toz dumanda, bakalım kim Diğerini yenerek zafere ulaşacak?.

Bence her iki taraf ettikleriyle, Kin ve hırslarıyla yere yıkılacaklar. Ektikleri zehir tohumlarının Meyvalarım deuşirip dişleyecekler. Elleriyle akıbetlerini hazırlayacaklar. Başka türlüsü düşünülebilir mi?. Ben. öyle görüyorum olacakları.

Bu işlerde ben de varım sahnede. Kimse tarafından itilmedim oraya, İsteyerek çıktım, rol aldım. Bu rol hayatım boyunca sürecek, Onların kavgaları gibi. , Pişman değilim, hele üzüntüden, gamdan. Eser yok göğsümde, kalbimde. Aksine kurtardıklarımın, kurtaracaklarımın.

Saadetlerine devamda gayretim bulunduğundan Her zaman engin, tükenmez, bir baharda Hayatım\ yaşayıp zevkle tüketeceğim onu.
Evet, yakında bir curcuna kopacak, Hiç umurumda değil. Kopan şu ördüğüm çorabın ipi olsa Daha fazla kaygilanırdım. Çünkü çorap hiç değilse hır hayra hizmet edecek, Yoksulların ayakJantıı ısıtacak.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) şarkı bitince, epeyce bilgi edinmiş bir halde yürüdü tekrar ve Şimna'nın önünde durdu.
Ancak o zaman Şimna farkına vardı.
Başını kaldırmasıyla birlikte ayağa kalktı ve Hazreti Ze-keriyya'nın ellerine sarılıp öptü.
Sonra kalktığı hasıra buyur etti.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) oturdu.. Şimna'ya da yer gös-lerdi. Sözü açan Hazreti Zekeriyya (A.S.) oldu:
«Nasılsın ey kızım?.»
Beklediği cevabı aldı:
«İyiyim, hele sen geldikten sonra.»
«Memnun oldum. Galiba annenle baban çarşıya çıkmışlar.»
«Evet.»
Babana verilmiş bir ziyaret sözüm vardı. Kısmet bugünmüş ama göremedim.»
«Ben haber veririm.»
«Ey Şimna, gelişimin ikinci sebebi de seni, tebrik etmekti. Amcamoğlu Amram ile evlenecekmişsiniz. Tam bir uyuşma lağlanmış her iki aile arasında.»
«Doğrudur. Senden iki saat önce Amram'in annesi uğradı, babanın da izin verdiğini söyledi.»

«Oradaydım. Huram da İşpa kızı Noga ile evlenecek.*-
«Evet.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) sustu.
Çok geçmeden konuştu yine:
«Şarkını dinledim ey Şimna.»
Şimna güldü.. Belliydi, örtmek istiyordu içindekileri.
Sudan bir cevap verdi:
«Ben daima saçma *sapan* şeyler ilhamlanınm.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) reddetti:
«Hayır, benden çok şeyler gizliyorsun. Seni ilk gördüğüm anda bir kız kardeşten fazla sevdim, ayrıca her ne hikmetse saygı duydum.»
«Ben de öyle oldum ey Zekeriyya. Ağabey gözüyle baktım hep.»
«Sen çok büyük bir fedakârlık yaptın.. Kendini bile bile ateşe attın.»
«Anlayamadım.»
«Amcamoğullanyla kim evlenmek ister?.»
«Herkes koşar.»
«Hayır, bunu ancak soy düşkünleri kızlarının felâketi karşılığı kabul ederler.» .
«.....»
«Her şey aramızda kalacak ey Şimna. Sen belki de sevgili Allahımızın emriyle böyle ilhamiandın. Yahut soyca yükselmeni düşündün. Hangisidir?.
«Cevap veremeyeceğim.»
«O halde ben söyleyeyim, birincisidir. Çünkü istemeyerek bazı aile sırlarınıza kulak verdim ve onları izledim.»
«Hangilerini?.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) Zeytindağı bahçelerinde olanları saklamadan anlattı. Bitirince sordu:
«Artık benden gizleyebilir misin içindekileri?.»
«Hayır.» dedi, Şimna gözleri buğulanarak. Devam etti:

«Allah sevgisi ve vicdanım bir türlü İmran ile Hanne'nin nrnMno kara bir çalı gibi girmeme razı olmadılar. Esasen gir-• i ydım bile asla sonuç alamazdım. Çünkü Imran ile Hanne I'ıı I .itlerinden, evlâtsızlık uğruna kopacak yaradılışta değildiler. Babam ile annemin hazırladıkları oyuna *iahammü]* edenindim, baş kaldırdım. Bu sefer sana rastladık. Babam senden Ümitlendi. Bilmem niçindir, ona beni pek medh ederek sen ümit vermiştin.»
«Hanne ile imran'ı kurtarmak içindi bu. Kendim nasıl ol-*n yakamı kurtarırdım.»
«Nitekim kurtardın. Hazreti Allah (C.C.) amcaoğullarını siktirdi karşımıza.»
«işte tam düğüm noktasına geldik ey Şimna, neden Artınım için evet dedin?.»
«Ben Allahıma çok bağlıyım. Ayrıca o yolda çalışanlara da saygım pek çoktur. Amcaoğullarının yaptıkları yüzsüzlükler dağlar yüksekliğindeydi. Elbette bundan, baban, sen ve nnneleri üzülüyorlardı. Kendimi pek kuvvetli hissettim. Onlardan birisiyle evlenirsem, hareketlerine gem vururum kanaa-tindeydim, hâlâ da öyleyim. Kısacası hepiniz için huzur ve sükûnu sağlayacaktı bu evlenmem. Ayrıca babamla annemin soy ihtirasını da gerçekleştirecekti.»
«Başka ey Şimna?..»
«Daha ne kaldı?.»
«Asıl sebep.»
«Onu bana bırak.»
«Hayır, söz veriyorum aramızda sır olarak kalacaktır.»
«Peki anlatayım. Ben Amcanoğullarının evine senin bir «damın olarak giriyorum. Orada gözün, kulağın olacağım.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) şaşırdı:
«Bunlar nasıl sözler?.» demekten kendisini alamadı.
Şimna gülümsedi ve bir ilhamla mevzua girmek için hazırlık yaptı o zamanki adetlere göre:

Yükseklerde, Dağın sel başlangıcında. Geceyi gündüze katıp Çalışanları görüyor musun? Ne yaptıklarından Haberli misin f.
Nereden bileceksin f.
Onlar ovadaki
Tarlalara göz dijemişler.
Bekçisi olmasa
Sahip çıkacaklar.
Çünkü sıra kendilerine gelecek.
Emellerine ulaşmak için
Bekçiyi ortadan
Kaldırmayı tasarladılar.
Yükseklerde,
Dağın sel başlangıcında
Korkunç bir kanal açmaktalar.
Tamam olunca yağan yağmurun
Bir damlasr bile ayrılamayacak kanaldan.
öyle seller bo§anaoak ki
Bekçi adım. atamadan
Sürüklenecek,
Kayadan kayaya çarpa çarpa
Parçalanacak.
Olacakları gören bir çınar, Daha yüzyıllarca ömrü varken, Kendisini feda etti. Köklerini çekti topraktan. Deı^rildi selin boşanacağı yola.

Böylece cihetini değiştirdi âfetin, Pek sevdiği bekçiyi, Hele o tarlaları kurtardı.
Şimna ilhamı bitince başını önüne eğdi ve titreyen bıı »esle sordu:
«Asıl sebebi öğrendin sanırım.» dedi.
«Evet, lâkin yeterince değil.»
«Böyle diyeceğini biliyordum. Ben, bir kere değil, belki dcirt kere, amcaoğullarının, o haydutların, en büyük arzularının Mescid-i Aksa başkanlığı yapmak olduğunu işitmiştim.»
«Kimlerden ey Şimna?.»
«Hemen hemen çok kimseden. Bilhassa sarhoş oldukları yahut bir suç işledikleri zaman, babanın yaşlandığını, senin ise kendi hava ve hevesinde olduğunu, başkanlığın onlara gerçeğini söyleyerek hem gururlanmışlar, hem gözdağı vermişler. Allah korusun baban ile sen ortadan' çekilseniz, ikisi bu sefer başkanlığı paylaşmak uğruna kimbilir neler ederler birbirlerine?. İşte seni gördüğüm zaman, elbette Allahımızın emriyle olacak, dinimizi yürütecek tek insan hissi, inancı, u-yandı bende. Amcaoğuiların, zamanla senin kolay yutulacak bir lokma olmadığını anlayacaklardı. O zaman başbaşa verip çareler araştıracaklardı. Bu çareler en hafifinden başlayıp en korkuncuna kadar gidecekti. İftiralarla seni kötülemek ve halkı aleyhine kışkırtmak.. Tutmazsa devamlı tehdit. Nihayet ortadan kaldırma. O gün eşek üzerinde giderken ve Amca-oğullarınla karşılaşınca hep bunları ve benzerlerini kurdum durdum. Bir şeyler yapmalıydım. Bu imkân kendiliğinden doğdu. Amram beni babamdan istedi. Nasıl sevindim bilemezsin!. Evlerinde gece gündüz yaşayacaktım. Sana yapacakları hazırlıklardan habersiz kalmayacak, ulaştıracaktım hemen.»
'Hazreti Zekeriyya (A.S.) Şimna'nın başını okşayarak sözünü kesti. «Yeter ey kardeşim.» dedi. «Pek yoruldun.»

Hazreti Zekeriyya (A.S.) in da gözleri dolmuştu.
Bir zaman yere ve semaya baktı.
Şunları söylemeyi bir borç bildi:
«Saadetinden pek büyük bir fedakârlık bu ey Sırrına?.»
Şimna artık o ıslak bakışlarıyla gülüyordu:
«İnanır mısın?.» dedi. «Başka birisiyle evlenseydim böylesine mesut olmazdım.»
«inandım ey Şimna!. Çünkü öyle bir ilhamdayım ki bunda behemehal Hazreti Allahın buyurduğu bir hikmet *var.»*
«Beni sevindirdin.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) ayağa kalktı. «Ben artık gideyim.» dedi. «Evlendikten sonra sık sık mescide gel, sana kitabımızı ezberletmek ve açıklamak baş vazifem olacaktır.»
«Geleceğim, hem de koşarak. Çünkü kendimde çok eksiklikler duymaktayım.»
«Kocan olacak adam ve kayınvaliden bırakırlarsa.»
«Onlarda başkanlık hırsı içlerini yılan misâli dolamışken, sizlerden haber almak için ben söylemeden gönderecekleri günler gelecektir.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) güldü, şöyle konuşmaktan kendisini alamadı:
«Yaşın küçük olduğu halde böylesin. Eğer İsrailoğulları-nın anneleri senin yarın kadar zeki ve yürekli olsalardı, biz asla Allahın lanetine uğramazdık. Ne çare ki uğradık, belki de yine uğrayacağız.»
iç avlunun bitimine kadar başka bir şey konuşmadılar.
Orada Hazreti Zekeriyya (A.S.) yine durdu ve Şimna'-nın çenesini tutarak gözlerinin derinliklerine baktı, öğrenmek istedi:
«Senin bir arzun var, lâkin bir türlü söyleyemiyorsun.»
Şimna saklamadı:
«Evet var.»

■ üerhal anlat!»
Dilimin ucuna geliyor, yine çekiliyor.» «Neden?.»
«Pek olacak bir arzu değil de ondan.» «Hele konuş! Nice olmaz görünenler en kolay çözülmüş-Inrdir.»
Şimna bir az içini dinledi, sonra açıkladı.-
«Sen dağda, Imran'm babası Masân'ın bahçesine girdi-flin zaman kimlerle karşılaştın?.»
«Orada Masan vardı.»
«Başka?.»
«Ailesi.»
«Başka?.»
«Imrân.»
«Başka?.»
«Hanne.»
«Başka?.»
«Daha kim olacak?. Çalışanlar.»
«Hayır, birisini unuttun yahut kasten söylemedin, atladın.»
«O halde sen söyle!»
«Hanne'nİn kız kardeşi lysa vardı.»
«Evet hatırladım.»
«Ben o kızı pek sevdim ey ağabeyim... Ayrıca garip bir saygı duydum.»
«O hal bana da geldi.»
«Ne acı ki kardeşinin kısırlığı dolayısıyla o da dile düştü... Bu gidişle bir yuva kuramayacak.»
«Bütün bunlar Hazreti Allah (C.C.) emrindedir. Nice kısır sanılanlar doğurmuştur. Hanne için bile kısır diyemem ben. lysa ve başkaları için de... Asla doğru değildir.»
«Fakat halka anlatmak ne mümkün?. Ben bazan Hazre-

ti İbrahim (A.S.) in ailesi Sârâ'yt hatırlarım. Pek yaşlıyken peygamber İsmail'i doğurmuştu.»
«Dedim ya, doğru değil böyle düşünmek. Hazreti Allah (C.C.) emrettikten sonra olmayacak yoktur. Kaya yarılır deve bile doğar. Hazreti Salih (A.S.) zamanında olduğu gibi.»
Şimna yine sustu. Dudakları titriyordu.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) ikaz etti:
«Dudakların titriyor ey Şimna.»
«Farkındayım, lâkin...»
«Çekinme, söyle!.»
«Hayır yapamayacağım.»
«O halde ben senin yerine söyleyeyim, iysa ile evlenmemi istiyorsun.»
«Tam bildin.»
«Üzülme! Müjdeleyeyim, bu olacaktır.»
«Demek karar verdin?. Ne zaman?.»
«Kendisini gördüğümden beri. Ayrıca bugün babam evlenmem zaruretinden bahsetti.»
«Lâkin soylu değil o.»
«Babam böyle şeylere önem vermez, insanlar arasında ayrılık gütmez. O, ensesi kaim kavmimiz israiloğullarının bir türlü kopamadıkları bir illettir. Hazreti Allah'ı yalnız kendilerine mal ederler ve yeryüzünün tek üstün ırk oldukları iddiasında bulunurlar. Düştükleri uçurumdan nasıl ve ne zaman kurtulacaklarını bilemiyorum.»
«Acı şeyler bunlar. Ama bu sevinçli günlerimizde unutalım. Demek İysa ile evlenmede kararlısın? Ne zaman babana açılacaksın?.»
«Şimdi, dönünce.»
«Ne mutlu bana, bu gece hep yeni çiçek açmış portakal bahçelerinde dolaşacağım rüyamda.»

(IV)
İKİ YOL ÇATALINDA
Aradan bir hafta geçmişti.
Bu bir hafta içinde Hazreti Zekeriyya (A.S.) in amcao-Öullarının ikisi de evlenmişlerdi.
Hem de Kudüs şehrini ayaklandıran ortak, muhteşem bir düğünle.
Fakat bu arada, Şimna'ntn ilhamlandığı gibi, korkunç bir curcuna alıp yürümüştü.
Çeşitli görüşler ve menfaatler çarpışıp durmuşlardı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) ile babası olsun, Şimna gibiler olsun, beklemişlerdi susarak.
Esasen israiloğullarının huyları buydu.
Bini aşkın yıldan beri hep dedikodu bal,ası altına kendilerini bırakmışlardı. Bir kere hırs ve menfaat gözlerini bürüyünce ne yaptıklarını düşünemiyor, bir cinnet sar'asına tutuluyorlardı.
Hazreti Yakub'un Filistin'e göçüp yerleşen oniki oğlunun soyu bu yüzden bölünmüşler, hürriyetlerini kaybetmişler, dinlerinin kadrini bilmemişler, bu hallere düşmüşlerdi.
Aynı balta hâlâ onları doğramaktaydı.
Görünüşe bakılırsa gün gelecek, tek tek kalarak kendi kendileriyle mücadele edip duracaklardı.. Ve dedikodu baltası işlemeye devam edecekti.

Hazretı Zekeriyya (A.S.) ile Amcaoğulları tarafını tutanların hafta gibi bir zamanda dedikodularını hızla kesen sebep, Romalıların Filistin'i ele geçirme ihtimalinin artık gözle görülür hale gelmesiydi.
Dışardan gelen son haberleri bir kaç Helen subayı, da doğrulayınca israiloğuiları her şeyi bırakıp başlarının çaresine düşmüşlerdi.
Buhtunnasar'ın onlara neler yaptığını atalarından öğrenenler, bilhassa korkaklar, daha çok Arap topraklarına göçüyorlardı. Çünkü Mısır da Roma hakimiyetine girmişti.
Romalılar ise alttan alta haber yolluyorlar göçmemelerini isteyerek, kendilerine Helenlerden daha iyi bakacaklarını bildiriyorlardı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) in babası, kendisi, vaazlarda bulunduğu gibi, yüzlerce âlimi her tarafa salmış, israiloğulla-rını sükûnete davet etmişti.
Eğer onlar dinlerini horlamazlarsa, hile ve desiselerini bırakırlarsa, geleceklerin onlara dokunmayacağının anlatılmasını istemişti. Bu vaazlar daha yeniydi ve her tarafta sürüp gidiyordu.
Acaba bu geçen hafta içinde, Hazreti Zekeriyya (A.S.) m Şimna'ya verdiği, söz ne olmuştu?
Eğer lysa ile evlenmesini babasına açmış bulunsaydı, elbette derhal duyulurdu, alınan sonuç.
Bunu en çok Şimna merak ediyordu.
Amran'ın evindeki bu bir haftalık gelin, onu da Öğrense, kendi düşüncesine göre daha mesut olacaktı.
Huram'ın aldığı Noğa ile dehal birbirlerine kanları kaynamıştı. Kocalarını, o iki sapığı, şımarığı, temiz birer insan yapmak için anlaşmıştılar.
Bu anlaşma konuşmayla olmamıştı ama, hareketleriyle gerçekleşmişti. Kaynanaları da onlara uymuştu.
Böylece üç kadın elele vermişler ve Hazreti Zekeriyya

{A.S.) in amcaogullarına belli etmeden selâmet istikametini gösteriyorlardı.
Huram ile Amram, şimdilik durulmuşa benziyorlardı.
Belki bu gerçekti, belki evliliğin ilk günlerinden ileri geliyordu.
Şimna hep ilerde varılacak yolun çatalında ne yapacaklarını düşünüyordu onların. Orada yol ikiye ayrılıyordu.
Birisi Allanın emir ve yasaklarına uyulan, nazil olan kitaba uygun yoldu. Diğeri ise sapıklığa gidendi.
Birincisi daima aydınlıktı ve tatlı bir meyille tükenmez şafaklara doğru yükselmekteydi. Diğeri zifiri karanlıktı, oraya adımını atan tepe taklak yuvarlanıyor, bir kuyu içinde buluyordu kendisini, artık ne kadar çırpınsa çıkamayacağı bir kuyuda.
Yeni gelinler, Noga ile Şimna, ev işlerini görürlerken, sık sık içlerinde kanat çırpan endişeleri dile getiriyorlardı.
Meselâ Nöga'nın şöyle söylendiği duyuluyordu:
Kendimi tarlada Sapana koşulan 7foi *inekten birisi Sanıyorum hep.*
Bunu isteğimle
Kabul ettim.
Zaman zaman
Beni dürten
Şüphe değneğinin
Sivrisi olmasa
Katlanmam zevk verecektir.
Çünkü sahiplerim Gözlerimi kapadılar. Nasıl bir tarlayı Sürdüğümü göremiyorum.

Oraya ne ekecekler?. Nimet mi, musibet mi? Anlamak mümkün değü.
Yanımdaki arkadaşım, da Benden farksız. Anlaşılan şimdilik Sabretmekten başka çaremiz ***yok.***
Bunu işiten Şimna sanki cevaplıyordu:
Ayaklar bastıktan
Toyrağm cinsini
Anlamakta zorluk çekmezler.
Şimdüik nimet ekilecek
Yerleri hazırlamaktayız.
Toprak öylesine yumuşak ki.
Musibet çalüıkları, Can acıtan dikenlikler, Bakımsız yerlerin Kayalarla taşların Sökülüp atılmamasının Başlıca eseridirler.
Sahiplerimizin bedenimizi İnciten dürtüşlerini Şüphe değneği sanmak, Tedirgin olmak, zamansızdır.
İsimize huzurla Devam edelim.
Ve öyle yapıyorlardı.
»» Aradan birkaç gün daha geçti. Şimna hep Zekeriyya (A.S.) hakkında bir haber almak arzusuyla yanıyordu.

Ak|amları kocası Amram ile başbaşa kaldığı zaman, onu ir neye. çalışıyordu çeşitli yollan deneyerek, fakat bir ■. alamıyordu.
Amram hep halk dedikodularından kurtulduklarından ve •.n Romalıların gelmelerinin yaklaştığından bahsediyor-• i" Hır keresinde de ağzından şu cümleyi kaçırmıştı: »I y Şimna, bana kalırsa Romalıların gelişi iyi olacak.»
• Nasıl iyi olur?. Halkın huzursuzluğunu görmüyor mu-I ücret edenler var. Gelen daima gideni aratmıştır.»
• IU-n yalnız bizden söz ediyorum.»
• Munu anlayamadım.»
• I len genel valisine kardeşimle birlikte, kaç kere du-ink, aldırış etmedi.»
«Neyi duyundunuz?.»
«Davud'un Evi'nin durumunu?.»
«Ne var durumunda?.»
«Amcam Berekyan ebedî bir hayata sahip değildir. Zeke-
ise sanki bu dünyanın malı değildir. Biz Israiloğulları
|U Midişle devletimizden olduğumuz gibi, Kitab'ımızdan da
< uz. Berekyan'dan sonra, başımıza kuvvetli bir insan is-
/ckeriyya değildir o.»
«Kimdir ey Amram?.»
«İki kişi var ben ve kardeşim. Anlattığım gerçeği Elen .....I valisi asla benimsemedi.. İnancımıza karışmadı. Eğer k bir idareci olsaydı, selâhiyetini kullanırdı Zekeriyya'-* ı.H, namzetliğini siler, bizlerden birisini ilân ederdi.»
»Belki halkı birbirlerine kırdırmak istememiştir. Mevkiinden düşürüleceğinden korkmuştur.»
«Kargaşalık niçin olsun?. Neden halk birbirine düşsün?, ' ı nü■ hemen hemen hepsi çevremizde toplanırlardı. Gele-•• ı İçin endişeleri dağılırdı.»
Ivte birkaç kere devam eden bu türlü konuşmalarında, 11 Mİ Amram'ın hâlâ başkanlık peşinde bulunduğunu kesin-

—m—

likle anlamıştı. Bu uğurda yapmayacağı yoktu kardeşiyle birlikte.
Arzusunu gelecekleri söylenen Romalılar'a kabul ettire-mezse, kimbilir daha nelere el atacaktı ihtirası için?
Bu akşam da yine başbaşa kalmışlardı Şimna ile Amram. Sohbetleri esnasında bir aralık Şimna teklif etti:
«Amcana bir uğrasan iyi olur ey Amram.»
«Uğramadığımı ne biliyorsun?.»
«Bana anlatırdın.»
«Evet uğramadım, uğramaya da niyetim yok.»
«Bir akrabalık vazifendir ama.»
«Orada Zekeriyya'y gördükçe sinirleniyorum.»
«Sana ne ondan?. Davudun Evi'nde sık sık görünmen halka kendini sevdirmeye çabuk yol açar.»
«Halk beni ve kardeşimi seviyorlar. Mescide giden fakir fukarayı halk mı sayıyorsun?. Bilhassa onların kitabımızla ilgileri yok. Çalışmadan kazanç sağlamak, hazırdan yemek için, koşuyorlar oraya.»
«Huram da aynı fikirde midir?.»
«Hele onu hiç sormal. Eğer kısmel olur Mescid'e yerleşirsek bütün bu dilencileri uzaklaştıracağız. Dinimize, çağımıza yakışır bir şekil vereceğiz. Böylece komşu devletlerin alayından kurtulacağız.»
Pek korkunç, sapık, sözlerdi bunlar.
Şimna'nın tüyleri diken diken oldular.
Tevrat çeşitli şekillerde tefsir edilerek, birçok mezhebin çıkması ve bunlar arasında halkın şaşırıp kalması, bölünmesi yetmezmiş gibi, bir de Allanın emir ve yasaklarının tam olarak (haşa) değiştirilmesi tehlikesi beliriyordu. Amram'ın anlattığı gibi, dinde çağa uyulmak maksadıyla yapılacak yenilikler birbirlerini kovalarlardı. Artık çorap ipinin sökülmesi gibi, Çözülmenin sonu gelmezdi.. Ve bu Allah in emirlerinin tamamen yok olmasına kadar giderdi.

Şimna bunları düşünürken, **Amram, şarap tasını tekrar**
ırdu.
İçti son damlasına **kadar ve hemen kendi ihtirasına uy-**
bir **şarkı tutturdu:**

Ben keçi inadının
En sarpındayım.
Onun için, kayalar arasında.
Uçurum kenarlarında,
Dolaşıp oynamaktan
Büyük lir haz duyanım.
Hiç kimse bu inadttm Zorla da olsa kıramaz. öyle bir huy taşıyorum ki, Aklıma koyduğumu
Yapmadan rahatlayamam.
Gezdiğim yerlerin sahipleri, Kartallar, yılanlar. Her türlü uçar, kaçar canavar, Daha
gölgemi farkedinoe Telâşlanarak uzaklaşırlar.

Şimna ancak bir saat sohbetten sonra Amram'ı arzula-|ı mevzua getirebilmişti dönüp dolaştırıp. Nihayet ansızın öğrenmek istemişti: «Ey Amram sen Tevrat'ı ezberden bilirsin değil mi?.» Cevabını bir soruyla almıştı: • Niçin sordun?.» «Aklıma geldi de.» «Hayır,, bir arzun var senin. Saklama, ne dilersen yapa-
«Benim Tevrat'ı öğrenmem yarım kaldı da.»

«Hatırladım.. Bahçe komşunuz Masan öğretiyordu değil mi?. Yahut onun oğlu, kısır Hanne'nin kocası Imran?.»
«Evet.»
«O Imran da az bön değilmiş ey Şimna?. Hangi çoban boğaz tokluğuna kısır bir koyunu besler?. Derhal satar.»
«Bu bana da dokunuyor.»
«Dokunmasın.. Ablaların meydanda. Her yıl doğuruyorlar. Seneye kalmadan bana bir oğul vereceğinden eminim. Eğer ablaların kısır olsalardı, senin de Hanne'nin kardeşi gibi, lysa gibi, adın çıkardı.»
«Ne diyeyim bilmem. Mevzua dönelim. Tevrat'ı ezberlemem üzerinde konuşuyorduk. Yarım kalan ezberlememi bana tamamlatacaksın değil mi?. Seni pek yormam, günde bir saat yeter.»
Amram itiraf etti:
«Ben Tevrat'ın tek satırını dahi ezberlemedim.»
Şimna daha önce bunu bildiği halde -üstüne varmadı: «Kısmet değilmiş henüz.» demekle yetindi.
Amram uzun bir zaman konuşmadı artık. Sonra Şimna'-ya, onu pek sevindiren, bir teklifte bulundu:
«İstersen sen her gün iki saat için Mescid'e git! Yarım kalan arzunu tamamla! Senin Tevrat'ı ezberlemen, açıklamaları- bilmen, bana da yarayacak.»
«Nasıl?.»
«Ey Şimna, seninle artık et tırnak gibiyiz. Ben bundan sonra başkalarından ders alırsam gülünç olurum. Bana gizlice Tcvratı ve Allahın hertürlü emir ve yasaklarını öğretirsin. Belli olmaz. Mescid başkanlığı yolu açılabilir birdenbire. Oraya oturduğum zaman çevremdeki bilginlere kafa tutacak bilgide olmalıyım.» '/ ' Şimna taşı gediğine koydu:
Hep başkanlık için kendini namzet gösterdin.. Kardeşin ne olacak?.»

«Ben ondan bir buçuk yaş büyüğüm. Fakat kendisini or-l.ı.l,! bırakmayacağım. Benden sonraki en yüksek makamı ona vi'ii'i ı-.|im. Çok severim Huram'ı.»
«Demek gidip eksiklerimi tamamlayayım ha ey Amram vt sona öğreteyim?.»
«Evet.»
«Sabaha karar değiştirmeyesin.»
«Hayır. Ancak, bana öğretmenlik yaptığını annem dahi l.ılıiK'yecek.»
«Bana güven.»
<>Bir de daima kulağın delik olsun ey Şimna.»
«Ne gibi?.»
«Amcam Berekyan ile oğlu Zekeriyya'yı hep dinle! Sözlerini kaçırma! Onlara gelenlere dikkat et; kim olduklarını belle! Her dönüşünde soracağım.»
«Olur Ey Amram.»
«Bilhassa Romalıların gelme ihtimali üzerinde düşüncele-4 mı ve hazırlıklarını izle.»
«Amcam, başkanımız Berekyan vaazlarıyla ve dağıttığı bilginlerle, hiçbir işe karışmamalarını, işlerine devamı söylü-
yı 'i »
«Bu dış davranıştır. İçlerine girdiğin zaman göreceksin k|, hareketleri başkadır. Hattâ bana kalırsa Elenleri tutmaktadırlar.[1] Hele bunu bazı şahitlerle isbatlayabilirsek, Romalılar çtlince, hem Berekyan'ı, hem Zekeriyya'ı söküp atmak ve hrıiim yerleşmem kolay olacaktır, iyi çalış ey Şimna!.. Seni »oyuma katarak, kopan curcuna bahasına, mükâfatlandırdım. Şimdi de Başkan karısı yapmak yolundayım. Onun için daima gözüm, kulağım, el ve ayağım olacaksın.»
. * *
Ertesi sabah, hakikaten Amram sözünden dönmedi ve Öflleden sonra Şimna'nın Beytülmakdis'e gitmesine izin ver-dl Bunu kardeşi Huram duymuştu.

Bir kenara çekip sormuştu sebebini. Amram da açık açık. anlatmıştı her şeyi. Bitince kurnaz kurnaz gülmüştü:
«Hedefimize ulaşmak için boşa bir dakika harcamama-lıyız. Her imkândan faydalanmalıyız.»
Huram bir teklif yapmıştı:
«Ailem Noga'yı da Şimna'nın yanına katsak nasıl olur?.»
«Çokluk iyi değildir. Şüphe uyandırırız. Hele anlattıkla-^-rımı Noga'ya asla açıklama.»
«Olur ey Amram.»
Şimna öğleden sonrayı iple çekti.
Vakit gelince yola çtktı. Üç sebepten sevinçliydi.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) a ulaştırrfacak haberleri vardı.
Tevrat'ın ezberlenmesini tamamlayacaktı.
Hanne'nin kız kardeşi Iysa için konuşacaktı.
Mescide varınca, Hazreti Zekeriyya (A.S.) ı yalnız buldu.. Yine Tevrat yazmakla meşguldü.
Hizmetkârlardan öğrendiğine göre> babası Berekyan şimdi Beytüllâhim'deydi; bazı kurbanlar kesecek, sonra, üç yerde vaazda bulunacaktı.
Buna göre, Şimna Hazreti Zekeriyya **(A.S.)** İle **hemen.** hemen akşama kadar yalnız kalabilecekti.
Büyük, pek büyük bir fırsattı bu.
Şimna kapı iç tarafına çjetince ayakta bekledi.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) işine öylesine koyulmuştu ki,, kimseyi görecek halde değildi.
Çaresiz kalarak, Şimna durduğu yere oturdu.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) kimbilir hangi bekleyenlere yazdığı Tevrat'ı yetiştirmek için çırpınıyordu alnından ter aka aka?.
Böylesine bir hayr karşısında Şimna'nın yapacağı bir şey kalıyordu: Sabretmek.
Şimna'yı bu kelime, sabrın en yücesini gösteren Hazreti Eyyüp (A.S.) a götürdü.

Onun hayat hikâyesini ezberlemişti. **Bir** ilhamını için için tekrarlayarak, kuvvet kazanmaya ifti:
Ey AHahvm, Sen,
Evet Sen,
Bçr şeyi yapabilen
Tek kudretsin.
Hiçbir emrin geciktirilemez.
Takdirini cahilce Karartan ben kimim t Bundan dolayı anlayamadığım Çok sözler konuştum.
Haddimi aşan, üstün sütleri.
Sana yalvarırım Alidhım, Konuşayım da yine dinle. Sorayım da cevabım *alayım. Ben horlanacak bir kimseyim. Bıraktığın çöplükte, Toz ve kül yığınlarında Devamlı tövbedeyim.*
Böylece af fimi beklemekteyim.
Şimna'ntn beklemesi uzun sürmedi.
Bir aralık başını dizindeki deri parçasından kaldıran Hazreti Zekeriyya (A.S.) onu gördü ve seslendi:
«Ey Şimna, niçin kapı dibine oturdun?.»
«Çalışıyordun ey Zekeriyya.»
«Haydi gel!»
Şimna .kalkıp, yaklaştı ve gösterilen yere ilişti.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) ona şefkatle bakıyor, gülümsü-ynrdu. Fikrini açıkladı:
«Mesut bir halin var ey Şimna. Bu kadar erken seni beklemiyordum.»

«Allahım, isteklerime yardımcı oldu. Kocam Amram Tevrat ezberlememi tamamlamam için izin verdi.. Her gün geleceğim.»
«Bu iyi. Haydi öyleyse çalışalım.»
Şimna şaşırdı. Ne temiz, Allahın ne has kuluydu bu adam öyle!.. Deha başını yazıdan yeni kaldırdığı halde, Şimna'ya(önemli saydığı şeyleri sormadan, derse çağırıyordu.
Şimna kendi kendisinden utandı. Halbuki o, önce vakit varken, kimse rahatsız etmeden, olanları anlatmak istiyordu Hazreti Zekeriyya (A.S.) a. Mecbur kaldı, hattâ nedamet getirerek, davete eğildi. Böylece bir saate yakın çalıştılar.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) dersi kesince kararını bildirdi:
«Seninle iftihar ediyorum. Böyle anlayışlı bir insan İlmini dilediği kadar, çabuk derinleştirir.»
«Halbuki ben buraya daha uzun zamanlar devam etmek istiyordum.»
«Yine edersin ey Şimna; ilmin sonu yoktur ki.»
«İyi öyleyse.»
«Haydi bir az da kendinden anlat! Bana itiraf ettiğin, umduğun gibi, gerçekten mesut musun?.>
«Evet.»
«Pişman değil misin yaptığın fedakârlıktan?.»
«Asla. Hattâ düşündüklerim yavaş yavaş belirmeye, su yüzüne çıkmaya başladılar.»
«Bunları bilmek isterdim.»
Şimna, tek kelime kaçırmamaya çalışarak anlattı, anlattı. Hazreti Zekeriyya (A.S.) dinliyor ve arada şaşırarak:
«Allah Allah.*-demekle yetiniyordu.
Şimna konuşmasını bitirince, Hazreti Zekeriyya (A.S.) memnuniyetini belirtti:
«Biz mümin kardeşlerine çok büyük yardımlarda bulundun ve bulunacağa benziyorsun. Meğer amcaoğullarım ihtirasları uğrunda neler yapmayı tasarlamışlara.»

»Bilmedikleri de vardır. Ey Zekeriyya, benim anladığım odur ki, bunlar, babanla seni öldürmekten bile gözlerini sakınmazlar.»
«Doğrudur ey Şimna. İnanır mısın, eğer am.caoğullarım tam bir mümin ve başkanlığı çevirecek kudrette olsalardı, hem babam hem ben, seve seve bu işi onlara devrederdik. Ne acı ki bildiğin durumdalar, iki yol çatalındaki musibete giden istikameti seçtiler. Allahımızdan onlara kısa zamanda göğüs açıklığı dilerim.» Vakit epeyce ilerlemişti.
Şimna! Ben artık gideyim.» diyerek ayağa kalktı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) onu kapıya kadar uğurlarken, sordu:
«Sana bir sözüm vardı, hatırladın mı?.»
Şimna doğruladı:
«Evet.»
«Evinden ayrıldığım gece buna eğileceğimi söylemiştim /ima, geldiğimde babamı pek üzüntülü buldum. Hem gelecekleri galiba kesinleşen Romalılardan, hem de aldığı bazı din cilimlerinin yaptıkları sapıklıklardandı üzüntüsü. Bugüne kadar sürdü. Lâkin her ne hikmetse sabahleyin neşesini buldu. Nerdeyse gelir, açılacağım. İhtimal bu gece lysa'lara gider bir karara bağlarız.»
«Yarını dört gözle bekleyeceğim.»
«Amram bu akşam senden bilgiler ister... Ne götüreceksin?.»
«Hiç.»
«İstersen İysa işini aç, bir kısırla evlenmek istediğimi duyunca pek sevinir.»
«Ona neşe değil, azab gerekli.»
«Haklısın ama, bu türlüsü de bir çeşit azabtır.»
* * *.
Şimna'nın ayrılışından yarım saat sonra Hazreti Zekenyya (A.S.) in babası Berekyan geldi.

Epeyce iş gördüğüne göre, hâlâ sabahki neşesi üzerindeydi. Hazreti Zekeriyya (A.S.) bundan faydalandı, günün tekmilini verdikten sonra izin istedi:
«Ey babam!..» dedi. «Sana beklediğin bir işe hazır olduğumu söylemek isterim.»
«Hangi işti o?.»
«Evlenmem işi.»
«Şimdi anladım uyandığım zamandan beri üzerimden kalkan yükün sebebini. Dinliyorum, gelinimiz kimdir?.»
«iysa adında bir kız.»
«İysa ha?. Acaba hangisi?.. Bir kaç tanesini tanıyorum.»
«Masânoğlu imran ile evli Hanne'nin kızkardeşi iysa.»
«Tanıdım şimdi. Olur olur.»
«Fakat ey babam, iysa'nın kız kardeşi Hanne doğurmayınca beş yıldan beri adı kısıra çıktı, iysa da aynı isimle damgalandı. Bilmem annemin ve halkın tepkisi nasıl olacak?»
«Nasıl-olursa olsun, kimseyi ilgilendirmezi»
«Sağol ey babam.»
«Haydi eve geçelim ve bu işi sıcağı sıcağına tatlıya bağlıyalım.» Evleri Mescid-i Aksâ'nın bitişiğindeydi. Gittiler. Daha akşama zaman vardı.. Avludaki hasıra oturdular.
Hazreti Zekeriyya'nın annesi de geldi.
Berekyan bekletmeden Hazreti Zekeriyya (A.S.) in kararını açıkladı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) annesinden ters bir karşılık beklerken onun da babası gibi sevindiğini gördü.
Hattâ ellerini semaya kaldırdı ve konuştu:
«Allahım, sana binlerce şükürler olsun.»
Peşinden babasından dinlediği bir sözü dile getirdi yüksek sesle:
Sendeki bu acelecilik niçindirf Çevrene bakıp ibretlensenc. Anlar, hartnoalar ve benzerleri

Nasü bir sabırla çalışırlar f.
Bir tohum filizlenip
Meyve verene kadar neler çekeri
Kayaları törpiîleye törpüleye
Kum yapan su üe rüzgâr
Emeklerinin karşılığını
Kaç yüzyılda alırlar?.
Başkalarını saymaya lüzum yok. Sanırım Aüahın yarattıkları içinde Tek sabırsız biz insanlarız. Bu huyumuzu değiştirebilsek Kimbüir nasü bir huzura ereriz. Devamlı telâş, kalp çırpıntısı, Olacak, olmayacak kuruntuları, Hayatımızdan dallardan yaprak yolarcasına Nice yıllarımızı, alıyor, götürüyor. Bunun bile farkında değiliz.
Hazreti Zekeriyya (A.S.), gülümsedi, dinlerken. Bitince annesine takıldı:
«Ey güzel annem!» dedi. «Sana dedem bunları öğretmiş de niçin üzerinde tatbik etmedin?. Beni zorlavıp durdun..»
Annesi de cevabını derhal kondurdu:
«Evlenmeler onbeşinden erken başlıyor, sen ise otuz-beşini aştın. Yirmi sene sabır az mıdır?..»
Orada, anne, baba ve Hazreti Zekeriyya (A.S.), akşam yemeğinden sonra, lysa'lara gitmeye karar verdiler. Haberci gönderdiler ama, maksatlarını gizli tuttular. Hava kararır ka-rvjrmaz yemek yendi. Hazırlanılıp yola çıkıldı, iysa'nın baba evi pek uzak değildi. Hava güzel ve mehtaplı olduğu için, bahçede hazırlık yapılmıştı.
Bir tesadüf eseri olacak Masan ile oğlu imran ve Han-ne de oradaydılar. Belki de haberlendirilmişlerdi.

Uzun zaman dedikodusuz tatlı mevzular üzerinde konuştular. Ağızlarından çıkan güzel sözlerinin her kelimesi sanki bir çiçek oluyor, uçarak başları üzerinde geziniyor ve havalarını kokusuyla dolduruyordu.
Nihayet geliş maksatlarını Berekyan hepsinin huzurunda açıkladı, iysa'nın babasından Berekyan müsbet bir cevap beklerken, aksi oldu. Şu sual ile karşılaştı:
«iyi düşündün mü ey Berekyan.»
«Niçindir bu?. Elbette düşünüldü.»
«Sakın başka tarafa çekme ey Berekyan. Ben kızımı Ze-keriyya'ya vermeklen en büyük gururu duyarım. Fakat kendi şahsımdan kitabımızın, Allahın emir ve yasakları daha mühimdir.»
«Bunların birbirleriyle ne ilgisi var?.»
«Olmaz olur mu?. Allah sana uzun ömür versin. Fakat ergeç ecel hepimize gelecektir. Yerine oğlun Zekeriyya başkan olacaktır.»
«Öyledir.»
«Ya ondan sonra?.»
«Evet?.»
«Kim başkanlık makamına oturacaktır?. Sapık amcao-ğullarının onlardan daha sapık yetişecek çocukları mı?.»
«Takdir Aliahındır.»
«Şüphesiz. Ancak tedbir de bizden beklenir.»
«Nasıl bir tedbir?.»
«Ey Berekyan, İmran'la kızım Hanne evleneli beş yılı geçti. Çocukları olmadı.. Kâhinlerle hekimler kusuru Hanne'-de buldular. Varsın onların çocukları olmasın.. Umurlarında değil. Deri ile beden gibi birbirleriyle kaynaşmışlardır.»
«Buna pek sc.'indim.»
«Kızım iysa'ya gelince, kardeşi dolayısıyla adı kısıra çıktı. Ben de aynı şüphedeyim. Bu bakımdan onu Zekeriyya'-ya uygun bulmuyorum.»

Berekyan üzüldü. O haliyle cevap verdi:
«Bu bir engel olamaz.» dedi. «Şimdi tekrar açıklamaya [Ulum yok. Nice kısır bilinenler, nice yaşlılar, Allahın izin verdimi anda evlât sahibi olmuşlardır.»
«Öyledir ey Berekyan. Fakat halka anlatılamaz ki. Daha yeğenlerinin çifte düğününden sonra neler olduğu unutulmadı. Onlar bir soylu ile sıradan bir kızın evlenmesine bu **kadar** karşı çıkarlarsa, Zekeriyya ile iysa için kıyameti koparırlar.»
«Nihayet susacaklardır.»
«Sen bilirsin ey Berekyan. Acaba Zekeriyya ve annesi ne diyorlar?.»
Onlar babalarının tarafını tuttular.
iysa'nın babası Masân'a danıştı:
«Beni haklı bulmaz mısın?.»
«Ben orta bir yol düşünüyorum.»
«Nedir o?.»
«Zekeriyya ile İysa'nın söz kesimini ilân edelim ve bekleyelim, halkın tepkisi ne olacak?.»
Buna îmran, Hanne ve İysa da katıldı.
Berekyan yine beğenmedi:
«Olmaz.» dedi. «Senin fikrini tatbik edcsek halkı iki kere karşımıza çıkarmış oluruz.»
«Nasıl yani?.ı>
«Söz kesilmesi için yaygarayı koparıp susacaklar.. **Sonra** evlenmede aynı işi yapacaklar. Bence bunu birden kesip utmalıyız.»
Doğruydu bu. Berekyan'ın nihayet arzusuna katıldılar ve IÖZ kestiler. Birbirlerini kutlayıp, hayırlar dilediler. Ayrıca başka karar da almışlardı. Nişan ve düğün ertesi gün yapılacaktı. Şenliklere harcanacak para yoksullara verilecekti.
Bu plân aynen uygulandı. Ertesi gün sabahtan nişan yapılmış ve nikâh kıyılmıştı. İysa'nın eşyası Hazreti Zekeriyya

(A.S.) in evine taşınmıştı. O gün Mescid'e gelen Şimna, olanları işitince sevincinden ne yapacağını bilemedi. Hazreti Ze-keriyya (A.S.) öğrenmek istedi ondan ve sordu:
«Amcaoğullarım bu işe ne dediler dün gece?.»
«Sevindiler tabii.»
«Öyle olmalıdır ey Şimna.»
«Fakat başka karar da aldılar.»
«Nedir?..»
«Halkı buna karşı çıkaracaklar.. Bilhassa müminleri.. Seni gözden düşürecekler.»
«Öyle sapıkları kim dinler?..»,
«Tabii kendileri perde arkasında kalacaklar.»
«Dilediklerini yapsınlar... Yalnız Allah'ıma güveniyorum.»
«Elbette.» *,jş*

<V)
HİLELERİN TÜRLÜSÜ
Hakikaten öyle oldu.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) ile lysa'nın görülmemiş bir hızla evlenmeleri herkesi şaşırttı. Sonra Amcaoğullarının kışkırtmalarıyla en yakın ilim adamları, din görevlileri, bile buna katıldılar, halkı kışkırttılar. Bu hal günlerce sürdü. Mescid-i Aksa o hale geldi ki, onu kuşatanlar tarafından girilmesi, çıkılması mümkün olmayan yer durumuna düştü.
Berekyan'm vaazları tesirsiz kalıyordu.
Nihayet Elenli kumandan işe müdahale etmek zorunda kaldı ve Mescid-i Aksa çevresindekiler uzaklaştırıldılar.
Görünüşte, onbeş gün sonra durum norır.3İe dönmüştü •ama, gerçekte öyle değildi.
Buna bizzat Hazreti Zekeriyya (A.S.) şahit oldu.
İlk pazara çıkışında, derhal taşlandı ve dönmek zorunda kaldı. En üzülenler ailesi İysa ile babası Berekyan ve mümin akrabalarıydılar.
Hemen hemen hepsi çare düşünüyor, bulamıyorlardı.
Yine bir gün çareyi Berekyan akletti.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) ı çağırarak anlattı:
«Ey oğlum, bir zaman için gözden uzaklaşmalısın.»
«Nereye gideyim ey babam?.»
«Beni çok üzen haberler alıyordum, Filistin dışı yerlerde yaşayan israiloğulJarı'ndan. Buradan gece gündüz demeyip

yazarak hazırladığımız Tevratları oradakiler, çeşitli baskılananında tahrif ediyorlarmış... Gittiğin yerlerde bunları düzelt--mekle uğraş!.»
«Nereden işe başlayayım?.»
«Dilediğin her yer olabilir. Meselâ Şam, Mısır, Afrika^ kuzeyi, Avrupa'nın Akdeniz kıyıları.»
«Bu pek uzun bir seyahat değil midir ey babam?.»
«Bölge bölge git ve gel! Eğer yine burada huzurunu bu--lamazsan, tekrar uzaklaş!»
Bunda hiçbir sakınca görmedi Hazreti Zekeriyya (A.S.),
Fakat babası şunu hatırlatınca düşündü:
«Ey oğlum, (ysa ile senin için yeryüzünü tanıman pek. faydalıdır.»
«Demek lysa'yı da beraberimde alacağım?.»
«Bu gereklidir.»
Aynı gün Şimna yine derse gelmişti.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) ona olacakları anlattı ve ders-, lerine babasının devam edeceğini söyledi.»,
Şimna pek üzüldü ama, hiç değilse seyahatini hayırlı iş-, fer için yapacağını düşünerek teselli buldu.
Öğrenmek istedi:
«İlk seyehatin nereye olacak ey Zekeriyya?.»
«Mısır'a, Menfis'e, gitmek niyetindeyim.»
«Ne zaman?.»
«Yarın buna başlayacağım.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.), o gece gizlice akrabalarına-veda etti. Artık dönmüş yatmaya hazırlanıyordu, penceresinin, vurulduğunu görerek, kapıyı açtı. Gelen Şimnaydı ve heyecanlıydı. Kapı eşiğinde haber verdi:
«Ey Zekeriyya seyahata çıkma!» dedi. «Amcaoğulların. hayatına kast edici hileler plânladılar.»
«Nedir?..»
«Kocama, senin Mısır'a gideceğini söyleyince, iki kardeş,

başbaşa verip düşündüler. Neticede Menfis'te bulunan güvendikleri üç kişiye bol para vaad ederek öfdürülmen ya-nut zehirlenmen için mektup yazdılar. Şimdi evden ayrılarak Mısır'a gidecek bir yakınlarına mektubu vermeye gittiler. Ben de fırsattan faydalanıp buraya koştum.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) Şimna'nın fedakârlığına teşekkür etti. Derhal plân değiştirdi ve Şimna'ya açıkladı:
«Yarın yine seyahate çıkacağım ama, Hicaz bölgesindeki ve Arap Yarımadasındaki göçmenlerimize uğrayacağım.. Oradan belki buraya dönerim yahut Şam'a ve gerilerine çıkarım.»
«Bu seyahat senin yılını alır.»
«Arada uğrarım, çünkü babam öyle istemişti. Burası yatışmışsa kalırım. Aksi halde yine giderim. Fakat her seferinde sana söylediğim yerlerden başkalarını hedef alacağım. Amcaoğullarımın hilelerini bozacağım. Artık gönlünü ferah tut ve git.»
Şimna ayrılırken onu tekrar Hazreti Zekeriyya (A.S.) durdurdu:
«Amcaoğullarım, türlü hilelerinde başarı sağlamadıkça sana çıkışacaklardır. Onlara belki seni de kandırdığımı söylersin.» diye tenbihledi. Şimnâ selâmetle evine ulaştı.
Henüz gelmemişlerdi iki haydut kardeş.
Noga bile pencereye geçmiş ve kocasını beklemeye başlamıştı, conı sıkılmış olacaktı ki bir şarkı söyleniyordu:
Nedir, niçindir, Birisi biterken, Diğeri başlayan Musibetlerin türlüsüf.
İnsanlar köstebek cilmuslar,
Alttan alta
Birbirlerine tuzak kazıyorlar

Düşürüp avlamak için.
Acaba ben de bilmeyerek Böylelcrine hizmet ediyor muyum? Sabaha kadar düşünsem Cevıalnnı bulamayacağım.
Şimna varlığını duyurmak için öksürdü.
Noge penceresine başını çevirdi ve sordu:
«Az önce seslendim duyuramadım. Yoksa sende mi uyu-yamayıp kalktın.»
«Evet ey Noga.»
Noga içlendi:
«Ne olacak bizim halimiz?. Ben bu evlilikten hiçbir şey anlamadım.»
Şimna: «Sus!» diye ihtar etti ve yanına çağırdı.
Buluşunca, Noga dertlendi, Şimna ise tedavisiyle uğraştı. Bu halleri erkekleri gelene kadar devam" etti.
* **
Hazreti Zekeriyya (A.S.) in çeşitli ülkelere ailesi lysa ile
seyahati üzerinden bir buçuk yıl kadar zaman geçmişti.
Şimdi Hicretten önce 686 (M.Ö. 64) yılı yaşanmaktaydı.
Geçen birbuçuk sene içinde neler olmuştu?
Hazreti Zekeriyya (A.S.), Şimna'ya açıkladığı plânını tamamen* tatbik etmiş ve hilenin türlüsünü düşünen amca-oğullarının heveslerini kursaklarında bırakmıştı.
Önce Mısır yerine Arabistan'a gitmiş ve dönmüştü.
Henüz hakkında koparılan fırtınanın dinmediğini görerek, bu sefer, Arabistan diyerek Şam'a ve ötelerine, Anadolu doğu içlerine uzanmıştı.
Amcaoğulları Huram ile Amram onu hiçbir yerde tam vaktinde buldurup hayatına son veremedikleri için kudurmuştular sanki.
Şimna'ya her sataşmaya kalkışlarında Şimna, diretiyordu:

«Bana söylediği budur. Hattâ size veda ediyor ve istekle-rlnlzin bulunup bulunmadığını soruyor.» diyordu.
Hazreti Zekeriyya (A.S.), üçüncü seferini de Mısır'la öte-ll ı İne, dördüncüsünü ise Avrupa'nın Akdeniz kıyı şehirlerine tehsis etmişli. Şimdi bundan dönmüş bulunmaktaydı.
israiloğulları artık yatışmıştılar; hattâ Hazreti Zekeriyya (A.S.) a ettiklerine pişman olarak, saygıya başlamışlardı.
Bunun iki önemli sebebi vardı:
Birisi Hazreli Zekeriyya (A.S.) nın din uğruna bu yorucu neferlere katlandığını öğrenmeleriydi.
ikincisi de artık Roma ordularının Filistin'i işgale başlamalarıydı. Elenliler haftalar önce çekilip gitmişlerdi.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) in yeryüzünün çeşitli bölgelerine yaptığı seyahatler, oradaki dindaşları üzerinde pek etkili olmamıştı. Dünya menfaati uğruna Tevrat'ı değiştirenler, ona •ıldırış etmediler. Âlimlerin tehdit veya para karşılığı bozdukları Tevrat sahifelerihi açıp bağırıyorlardi:
«Sendeki Tevrat sahtedir. Asıl Tevrat budur. Hazreti Üzeyr (yahut Danyal) in yazdırdığı Tevrat'tır. Al ve kendinin-kini tashih et!» diyorlardı. Çok acıydı bu sahneler.
Fakat Zekeriyya (A.S.) için dünyayı tanımak bakımından büyük faydalan vardı gezişlerinin.
israiloğulları, Romalılar'ın gelmesiyle birlikte can kaygısına düşmüşlerdi.
Çünkü Elenler ortadan kaybolurken hep aynı sözü tekrarlıyorlardı: «Bize savaşta yardım etmediniz. Fakat yakında arayacaksınız. Romalılar Buhtunnasar'ın yaptığının bin beterini yapacaklardır. Sizleri Roma hipodromlarına götürüp canavarlara yedirirken şaraplarını yudumlayacaklardır.»
Mümkün müydü bu?. Öyle sanıyorlardı.
Rahat zamanlarında Allah'ı anmayanlar şimdi O'nu dille-rinden düşürmüyorlar ve Mescid-i Aksâdan yahut bölgelerindeki havralardan ayrılmıyorlardı geceleri bile.

Hazreti Zekeriyya (A.S.) in amcaoğullart Huram ile Am-ram, derhal Şimna'ya koşmuşlar, Tevrat ezberlemişlerdi yer yer. Sonra sanki hiçbir şey yapmamışlar gibi. Mescide koşmuşlar amcaları Berekyan ile Hazreti Zekeriyya'ya emirlerinde olduklarını söylemişlerdi utanmadan.
Şimna bunları görüp işittiği zaman kendisini tutamayıp, İsrailoğulları'nın bu döneklikleri karşısında hem ağlamış, hem feryad etmişti:
Kıyıdaki selâmet teknesini Delmeye çalışan adam, Bunu niçin yapıyordu?.
Bütün hırsı o gemiye Sahip olmak, Kaptanlığını kapmaktı.
Farkında değildi
Onu idare edip
Batmasını önleyemeyeceğinin.
Azgın dalgaların
Denizi nasıl altüst edeceğinden
Haberi yoktu.
Fakat ihtirasının
Amanstz kamçısı sakladıkça
Tekneyi batırmaya mecburdu.
Mademki kaptan olamıyordu.
Delecekti onu,
İçindekilerle birlikte yok edecekti.
O böyle kör. bir inatla, Hırsına köle gibi çalışırken Arkasında kükremeler duydu.

Canavarlar geliyordu, Avlarını pençelerinden Kaçırmayan canavarlar.
Derhal tekneye attı kendini, Kıskandığı kaptanın Ellerine sarıldı.
Henüz bilmiyordu ne olacağını. Belki selâmet teknesi, Onu kurtarırdı.
Yahut canavarlar,
Toktular daha,
Oynaşmakla yetinirlerdi orada.

Bunları Noga dinlemiş ve sormuştu:
«Ey Şimna, niçin ağlıyorsun?. Korkma, kuru bir canımız var. Esasen boğazımızı erkeklerimiz sıkıp duruyorlardı.»
Cevabını almıştı:
«Can korkusuyla ağlamıyorum.»
«Öyle mi?. Şarkından, feryadından ise hiçbir şey anlamadım.»
O selâmet teknesi Mescid-i Aksâ'ydı.. Onu yıkmak isteyenler de kocalarımız ve benzerleriydi. Gelen canavarlar Ro-malılar'dı. Biz Israiloğulları'nın yaptıklarından utanıp ağladım ve feryad ettim. Göreceksin bak, eğer Romalılar, bize dokunmazlarsa, eskisinden beter bir sapık hayata döneceklerdir.»
* **
Nitekim öyle oldu.
Romalılar birkaç ay içinde Filistin'i ve kuzeyini ele geçirip askeri garnizonlarını kurunca, memurlarını yerleştirince, Şam'daki sarayı beğenen Roma genel valisi, herkesin işiyle gücüyle meşgul olmasını, geleceğinden ve inancından emin bulunmasını köylere kadar ilân etti.

Israıloglulları sevindiler ama, henüz tam rahat değildiler.
Aradan birkaç ay geçince, Roma genel valisinin sözünü tuttuğunu gördüler.
O zaman hemen Mescid ve havra çevreleri boşaltıldı.
Oraları eskisi gibi, gerçek müminlerin, muhtaçların uğrak yeri olarak kaldı.
Niçin Romalılar dokunmamışlardı hiçbir şeye?.
Neden sadece vergi ve sükûn istemişlerdi?.
Çünkü o yüzyılda en büyük imparatorluktular.
Çeşitli milletleri hükümleri altına almışlardı.
İmparatorluk idaresinde tecrübe- sahibiydiler.
O pek genişleyen topraklarında halkı idarelerinden b\k-tırırlarsa, baş kaldıracakların hangi birine yetişirlerdi?
Romanın yeni gelen genel valisi ile memurları, kumandanlar, bu gerçeği göz önünde tutarak hareket ediyorlardı.
Aradan yine dört ay kadar bir zaman geçti.
Eski günlerinden çok daha iyisine kavuş*an Israiloğulla-rı derhal sunardılar.
Yine birbirlerini çekemez, kıskanır oldular.
Bir zaman için küllenen ihtirasları birdenbire parlayıp, göğüslerini yangın yerine-çevirdi.
Roma idarecilerine koşuyorlar ve düşman bildiklerine akıllarına gelen iftiralarda bulunuyorlardı.
Roma idarecileriyse onlara yol gösteriyorlardı:
oDünya işleriniz için valileriniz var, din işleriniz için ise başkanınız. Onlara baş vurun ve rahat içinde yaşamaya bakın.»
Bazıları çekemedikleri valileri Roma genel valisine gam mazlıyor, onu düşürüp yerine geçmek istiyorlardı.' Lâkin he hüsranla karşılaşıyorlardı.
Gerçekte ise, Romalılar israiloğulları'nın ileri gelenlerin gizliden gizliye tahrik etmişler, vardıkları sonuca göre ke yiflerince idarede değişiklik yapmışlardı.

Mescid-i Aksa başkanı Berekyan'a dokunulmamıştı.
Hattâ Roma genel valisi Filistin içinde gezinti esnasında Onu ziyaret etmiş, saygılı davranmıştı.
Aralarında inandıkları dinler üzerinde tartışmalar bile y.ıpmışlar, neticede dost ayrılmışlardı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) in amcaoğulları ne haldeydiler ncaba? Çılgından beterdiler. Gözleri kararmıştı."
Sık sık tenhalara çekiliyor ve başbaşa konuşuyorlardı.
Şimna dikkatle onları izliyor, kocasından lâf almaya çalışıyordu.
Gerek Şimna, gerek Noga, evliliklerinin üzerinden bir-buçuk yıl geçtiği halde, sanki sözleşmişlercesine doğurmamışlardı. Kısır mıydılar?. Hayır.
Fakat kocalarından öylesine tiksiniyorlardı ki, onlardan evlât edinmemek için zamanın imkânlarından faydalanıyorlardı. Noga, Huram'a dayanamayıp nihayet baba evine kaçlı. Huram üzerine düşmedi, belki de memnun oldu.
Şimna onun kurtuluşuna sevinmişti, arkadaşsız kalmasına rağmen. O da ayrılmayı düşünmüyor muydu?
Hayır, düşünmüyordu ve düşünmeyecekti.
Bilerek kendisini feda etmişti.
Henüz Hazreti Zekeriyya (A.S.) ile babasının başlarından tehlike savuşmamıştı çünkü.
Şimna yine Mescid'e devam ediyordu.
Tek huzura kavuştuğu yer orasıydı.
Hele Hazreti Zekeriyya'nın ailesi İysa'ya ve kız kardeşi Hanne ile İmran'a rastlarsa, başka âlemlerde yaşarcasına zevkleniyordu. Geceleri kocası Amram'la yalnız kalınca onu deşip, ağzından bir şeyler almaya çalışıyordu.
Fakat her ne sebeptense, artık Amram ona sır vermiyordu. Aksine Berekyan ve Zekeriyya (A.S.) dan haber toplamaya çalışıyordu.
Amram ile Huram'ın anneleri dertliydi ama, belli etmi-

yordu. Yalnız başına kaldıkça derdini boşalttığını işitiyordu ■Şimna. Hele şu sözleri hiç unutamamıştr.
Ne sıcaktır but. Sanki geceleri bile Güneş çekilip gitmiyor. Yahut bir yangın içindeyim de Göremiyorum onu.
önüme Zeytindağı yüksekliğinde Yelpazeler yığsalar, Binlerce köle beni, Birlikte yelpazeleseler Yine scrinleyemem.
Tek bir çarem var,
Gelinim Noga giW>
Kaçıp gitmek buradan.
Mal mülk gözümde yok.
Tek isteğim yangından kurtulmaktır.
Amram ile Huram'ın anneleri nihayet bunu yaptı da. Bîr sabah Şimna'yt çağırdı ve açıkladı: «Ben gidiyorum ey kızım.» Şimna sordu: «Nereye?.»
«Köyüme dönüyorum.. Baba ocağıma.» «Neler söylüyorsun sen?.» «Gerçeği...» «Oğulların ne olacak?.» «Beni kaçıran onlardır.. Sevinirler.» «Biraz daha sabret, beni yalnız bırakma.» «Senden hiç incinmedim gelinim. Aklın varsa pişmanlık zamanı gelmeden sende dön, git! Dırahomanı düşünme.» Anneleri kararlıydı, bu konuşmadan sonra evden ay-

..
rıldı. Şimna, şehri dolaştı ve iki kardeşi bir meyhanede buldu. Onlara annelerinin gidişini haber vermeye mecburdu. Aksi halde akşam öğrendikleri zaman, etmediklerini btrak-mazladı. Huram ile Amram, karşılarında Şimna'yı görünce ona sert sert baktılar. Şimna aralarına' sokuldu ve konuştu:
«Anneniz evi bıraktı, köyüne döndü.»
«Ne zaman?.» dedi Huram.
«Pek az oldu, henüz şehirden çıkmamıştır. Çok uğraştım caydıramadım.»
«Bir şeyler götürdü mü?.»
«Hayır.»
«Para torbalarını?.»
«Onlar da yoktu.»
Amram parladı:
«Giderse gitsin.» diye bağırdı. «İstersen sen de git!.»
Şimna onu yatıştıran cevabını verdi:
«Ben seninle ayrılmak için evlenmedim.»
Amram bu cevap karşısında Şimna'nın gözlerinin içine baktı o sarhoş haliyle, sonra kardeşi Huram'a teklif etti:
«Buradan çıkalım.»
Hep birlikte meyhaneyi terk ettiler. Pek uzaklaşmadılar.
En yakın meydanda, Şimna'yı da aralarına alarak oturdular. Amram daha oturur oturmaz ayağının topuğuyla kızgın kızgın toprağı eşeledi ve söylendi:
«Günü gelecek, tekrar hem annem, hem Noga kapımızı çalacaklar ama, onlara artık her şey kapalıdır.»
«Buna şüphem yok.» diye Şimna cesaret verdi onlara.
Amram'ın artık dili çözülmüştü:
«Haberin olsun biz öğleden sonra Şam'a gidiyorum.»
«İyi bir. kazanç sağlayacaksınız galiba, yolunuz açık olsun.»
«Evde yalnız kalma"ktan korkmaz mısın?.»
«Korkacak hiçbir şey yok ki.»

:
«Seni bilirim cesur kadınsındtr. Fakat neden gidiş sebebini sormuyorsun?.»
«Söyledim ya, iyi bir iş yapacaksınız.»
«Ham de nasıl iş!. Ey Şimna biz Şam'a Roma genel valisini ziyarete gidiyoruz. Beraberimizde yirmi kadar adamımız var.»
«iyi.»
«Zekeriyya ile babasının yaptıklarını birer birer sayıp dökeceğiz. Adamlarımız da şahitlik yapacaklar. Berekyan ile Zekeriyya, Elenler burada bulundukları müddetçe onlara çalıştılar, Romalılar'ı kötülediler. Başka ülkelerdeki adaletlerine karşılık, zulüm yaptıklarını yaydılar. Halkın Romalılar gelirken korkmaları bundandı. Ayrıca sen Zekeriyya (A.S.) ı o seyahatlere Tevrat'ı düzeltmek için mi çıktığını sanıyorsun?. Asla. İysa ile evlenince baba oğul halkın isyanını bahane ettiler, fırsat bildiler. Elenlerin emirlerini yerine getirdi Zekeriyya. Gittiği yerde halkı gizliden gizliye Romalılar'a karşı baş .kaldırtmaya çalıştı. Romalılar güya böylece onlarla uğraşacaklar ve Filistin'le Suriye'yi alamayacaklardı., ilerde de başka yerlerden çekilmek zorunda kalacaklardı. Fakat beceremedi.»
Şimna hep dinliyordu. Amram ayağa kalktı.
Yürürken: «Hepsi bu kadar değil.» dedi. «Dönüşte bol bol konuşuruz. Öyle ümit ediyorum ki gelirken arkamdan Berekyan ile Zekeriyya'nın öldürülmeleri emri de yetişecektir.»
Eve vardıkları zaman yemek yediler, son hazırlıklarını yaptılar ve kervan pazarına gittiler.
Hakikaten orada yola çıkacak bir kervan vardı.
Huram ile Amram'ın adamları da bekleşiyorlardı.
Şimna kervan kalkana kadar orada kaldı.
Amram hareket etmeden önce Şimna'yı kenara çekti.
Son emrini verdi:

«Ey Şimna biz dönene kadar Mescide uğrama!» dedi.
Şimna bunu: «Olur.» diye karşıladı.
«Çok sıkılır veya çekinirsen, babana git!»
«Artık, durumuma göre hareket ederim.»
O kadar... Ve kervan Şam yoluna döndü, yürüdü.
Şimna durduğu yerde sanki taş kesilmişti.
Kervanla uzaklaşan iki kardeş, ona şu anda zincirden boşanmış iki deliden başka türlü görünmüyorlardı.
Bu sırada hareket zamanını bekleyen bir adamın, devesini tımar ederken söylediklerine kulağı takıldı.
Sanki kocasıyla kardeşini anlatıyordu bu adam:
Gel çekinme. Etimden tut sıkıca. Şimdiye kadar önümüze çıkan Engelleri asamayıp Düştükse ne çıkar, f
Bir kere, son bir kere daha Koşalım hedefimize. Belki bu sefer Uçurumlarla bile Yüz yüze geliriz.
Bütün is o anda
Hızımızı kesmemektedir.
Göreceksin o zaman
Nasıl kanatlanacağımızı,
Hedefimizin tam ortasına
BİT kus hafifliğiylc konacağımızı.
Sevindim elini uzatmana, Demek bana güvenmektesin hâlâ. Haydi öyleyse, Her şeyi unutalım,

.işitip görmeyelim. Hayalimizin havasına Kapttrukm kendimizi.
Şimna bunları dinledikten sonra kendine geldi.
Aklını başına topladı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) ile babası Berekyan tehlikedeydiler. O kadar şahidi dinleyecek olan Roma genel valisi, belki değil, muhakkak onlara inanırdı. Şimna'nın yapacağı tek şey vardı. Onu yaptı.
Mescide koşarak durumu Hazreti Zekeriya (A.S.) ile Berekyan'a bildirdi. Onlar gülümseyerek onu dinlediler.
Sözü bitince Berekyan Şimna'yt teskin etti:
«Ey has altından daha temiz kızım.» dedi. «Ben Roma Genel valisiyle burada tam bir gün başbaşa konuştum, sohbet ettim. O, iyi yetişmiş, akıllı, tecrübeli bir idarecidir. Daima doğruyu yalandan ayırır. Hem sana anlatılan iddialar öylesine çürük ki.»
«Fakat şahitler var, hem de iki düzüne.»
«isterse bin düzine olsun, durum değişmez. Onlar hâkim karşısına değil, genel vali karşısına çıkacaklar. Haydi git ve gönlünü ferah tut.»
* **
Şimna tam bir ay bekledi.
Gece gündüz kuruntu ve vehimlere kapılarak.
Zaman zaman dayanma gücünün azaldığını gördükçe Mescide koştu. Yeniden kuvvet kazandı.
Nihayet bir sabah vakti, henüz yeni dalmışken, odasının kapısı tekmelendi.
Şimna kocasının sesini alınca kapıyı açtı.
Hem kocası, hem Huram, ayakta duramayacak derecede sarhoştular. Zorlukla yataklarına bıraktı onfarı. Artık uykusu kaçmıştı. İki oda arasında gidip geliyor, onların sızmış bir

halde yatarken, yüzlerinin aldığı halden mâna çıkarmaya çalışıyordu. Fakat buna kavuşamadı.
Amram ile Huram, ancak akşama doğru kalkabildiler.
Başları ağrıyordu. İçki istediler geçirmek için.
Şimna sofralarını kurdu. Ancak içki ve yemekten sonra kendilerine geldiler. Amram Şimna'yı bekletmedi, haber verdi:
«Roma genel valisi gerçekten bir zalimmiş. Önüne yirmi şahit çıkardım da kılı kıpırdamadı. Halbuki iki şahitle bizim hâkimler neler yapıyorlar!..»
Şimna onu avuttu:
«Aldırmayın, bir şey kaybetmiş olmadınız ki. Hiç değilse uzun bir seyahat yaptınız.»
«Ne çıkar?. İsteğimize kavuşamadıktan sonra.»
Şimna yine avutucu bir cevap bulmaya hazırlanıyordu.
Amram tekrar konuştu:
«Artık iş sana kaldı ey Şimna.»
«Olur.»
«Bunu yapacağını biliyordum.»
«Nedir?.»
«Şamdan bir testi bal getirdik. Onu gizlice onların evlerine götürüp, kendi ballarına karıştıracaksın.v
«Kimlerin?.»
«Zekeriyya ile babasının. Nasıl anlamadın?. Getirdiğimiz bal zehirlidir. Birkaç günde yer bitirirler ve ailece topu birden ölür giderler. Son çaremiz budur.»
Şimna sevap vermedi. Amram ilgilendh
«Sustun.»
«Sustum ama, düşünüyordum. Bu işi acaba nasıl yapabilirim?.»
«Yapacaksın.»
«Elbette yapacağım, fakat yakalanırsam her şey boşa gider.»

«O halde gizlenme! Seyahatten döndüğümüzü, balı hediye getirdiğimizi söyle! Esasen bal testileri birbirlerinin aynısıdır. Ayrı bir yere koysalar bile, değiştir başkasıyla.»
«Böylesi olur. Ne zaman gideyim?.»
«En iyisi öğleden sonra gitmektir. Zekeriyya ile babası evde olmazlar. Kadınları daha kolaylıkla atlatırsın.»
«Peki!»
Şimna sofrayı topladıktan sonra, avluya indi ve heybelerini yukarı taşıdı. Bal testisi de bunların arasındaydı.
Amram birdenbire parladı:
«Sen niçin hâlâ buradasın?.»
«Nerede olacaktım ey Amram?.»
«Testiyi götürecektin ya.»
«Bana öğleden sonra gitmemi söyledin. Halbuki şimdi Aksamdır. Yarın öğleden sonra gideceğim sandım.»
Amram havaya baktı, söylendi:
«Demek biz bütün gün uyumuşuz.»
«Evet.»
«O halde derhal git! Karanlıkta işin kolaylaşır.»
Huram ise hatırlattı:
«Gitmeden soframızı tekrar kur ve şarap hazırla! Başka türlü seni bekleyeceğimiz saatler geçmez.»
Şimna bunu da yaptı ve bal testisini alıp yola çıktı.
Hem sevinçli, hem üzgündü. Biraz yürüdükten sonra, oturdu ve en doğru hareket tarzının ne olacağını düşündü.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) in evine gitse ve durumu anlatsa, oradakiler, artık hayatının tehlikede olduğunu görerek, bırakmazlardı.
Çünkü Şimna, Amram konuşurken, gözlerinin içine birkaç kere .bakmıştı.
Amramın gözbebekleri çivi ucu gibi küçülmüşler ve ca nını yakmışlardı.
Şimna, kendisine verilen görevi yaptıktan sonra, iki kar

'■deş tarafından ortadan kaldırılacağını okumuştu bakışlarında. »Herkes öyle yapardı. Suç ortağının yaşamasını istemezdi.
Belki de Amram aynı oyunu kardeşi Huram'a bile oylayacaktı. Şimna kesin kararını verdi:
Gitmeyecekti Hazreti Zekeriyya (A.S.) in evine.
Birkaç saat bu emin yerde oyalanacaktı.
Sonra eve dönecekti. -Onlara dediklerini yaptığını anlatacak ve uyumaların' •■bekleyecekti. Daha sonra?.
Şimna bu iki kardeşi bir din düşmanı kabul ediyordu ki doğruydu. Öylelerinin açtıkları savaşa aynı silâhla cevap vermek gerekirdi. O halde öldürecekti demek onları. Evet, bu karardaydı, işi bitince, teslim olacak ve bal testisini göstererek -cezasını hafifletmeye çalışacaktı.
Cezası hafiflemese de olurdu.
Bu haydutlardan, şerlerinden, müminleri kurtaracaktı ya, ■ yeterdi ona. Nasıl olsa Allah huzurunda temize çıkardı.
Halbuki Şimna'nın bir şeyden haberi yoktu.
;Şimna gittikten sonra iki kardeş anlaşmıştılar.
Hemen o gece Şimna'yı bağlayıp, susturacaklar ve götü--rüpbir kuyuya atacaklardı.
Soranlara: «Döndüğümüzde evde bulamadık, Bal testi--si hikâyesi de yalandır.» diyeceklerdi.
Fakat.yine toparlanan Huram olmuştu:
«Öyle yaparız ama, Zekeriyya ailesinin zehirlenmesi şarttır.» demişti. «Aksi halde şüphelenirler ve balı yemezler.»
Amram'ın canı sıkılmıştı:
«Artık, onun yüzünü görmeye tahammül edemiyorum.» »karşılığını vermişti.
«Başka çare varmı?.»
«Var elbette.» .«Nedir?.»

«Onu sokak başında kollayalım. Yaklaşınca hançerleyelim. Kim vurduya gitsin.»
«Bu olur.. Eğer yalnız gelirse..»
«Anlamadım.»
«Bana kalırsa, Şimna'yı gecenin ilerlemiş saatinde başı* boş göndermezler.»
«Duruma göre davranırız.»
Daha dönüşe çok olduğundan, içkilerine devam ettiler..
İki saat sonra artık burunlarının ucunu görecek- halde değildiler.
Kalktılar, hançerlerini ellerine aldılar ve evden çıkıp sokaklarının ucuna kadar yürüdüler, orada duvar dibine oturdular. Amram söyleniyordu:
«Ya hep, ya hiç. Başka türlü hedefimize ulaşamayacağız.»
Şimna ise, dönme zamanının geldiğine kanaat getirmiş,, bal testisini bir çukura gömmüştü.
Kararlı adımlarla dönmeye başlamıştı.
Sokaklarına yaklaştığı sırada Huram haber verdi:
«Geliyor. Hem de eli boş. Demek testiyi bırakmış.»,
«Gördüm, hazır ol!.»
iki sarhoş kardeş hançerlerini ellerine aldılar ve çömel-diler. Avlarına atılmaya hazır gözleri ateş gibi parlayan iki. kurttan farksızdılar. Gece mehtaplıydı. Ay ışıkları yolu aydınlatıyordu. Sarhoşluklarından olacak, iki kardeş, gölgelerinin yere düştüğünü farkedemediler.
Lâkin Şimna gördü ve feryadı bastı.
Hazreti Allah (C.C.) in behemehal buyruğu olacaktı. O anda bir Romalı devriye kolu oradan geçmekteydi.
Onlar da Huram ile Amram'ı gördüler ve koştular.
Aralarında kanlı bir boğuşma başladı.
Huram ile Amram yakalanmışlardı sonunda ama, kaçmak: için boğuşurlarken, sağa sola salladıkları hançerleri bir Roma--lı askeri öldürmüş, ikisini yaralamıştı.

Şimna az ilerde hayretler içinde bakıyordu olanlara.
Hayır, insanlar her istediklerini yapamıyorlardı.
En son örnek meydandaydı.
Şimna onları öldürmeyi tasarlamış, onlar da Şimna'ya suikaste hazırlanmışlardı ama, bunlardan herhangi biri gerçekleşmiş olsaydı, asla hak yerini bulmayacak, düğüm çözül-meyecekti. Ancak buna Hazretî Allah (C.C) ka'dirdi.
Yerdeki dinsiz, zalim ordularıyla bu şirret kardeşleri karşı karşıya getirmiş, adaletini tecelli ettirmişti.
Böyle düşündü Şimna. Ya diğerleri?.
Elbet müminler de anlatılınca Tekbir getireceklerdi, lâkin diğerleri «tesadüf» deyip geçeceklerdi.

(VI)
SELÂMET TEKNESİ'NDE

Daha o gecenin sabahında, Huram ile Amram şehrin askerî mahkemesi önüne çıkarıldılar.
Çünkü öldürülen ve yaralanan Romalı askerler vardı.
Şimna bal testisi işini açıklamadı orada.
Hattâ kocasıyla kardeşinin kendisini değil, bir başkasını gözlediklerini, onu korkutmakla yetineceklerini sandığını, fakat misafirlikten dönerken, onları tanıyamadığını, eli hançer-li gölgeler görünce korkup bağırdığını söyledi.
Esasen ne türlü söylerse söylesin, olan olmuştu.
iki kardeş ölüme mahkûm edilmişlerdi.
Fakat ağır sarhoş halleri göz önüne alınmış, cezaları mü-ebbed hapse .çevrilmişti ve derhal Şam zindanlarına gönderilmişlerdi, ihtimal, onları öldürürler, sarhoşluklarını dinlemezlerdi ama, daha yeni gelen bir işgal ordusu olduklarını düşünerek halkı ürkütmek istememiş olacaklardı.
Mahkeme bitince, Şimna derhal evine gitti.
Gerçekte, mahkemeyi izleyen Hazreti Zekeriyya (A.S.) in teklifine uyup ona katılmalıydı ama, hakikaten ayakta duramayacak derecede uykusuzdu.
Akşama geleceğini söyleyip gönlünü almıştı Hazreti Zekeriyya (A.S.) in. Bunun bir sebebi daha vardı.

O zehirli'bal teslisini gündüz alamazdı yerinden.
Bıraksa, bir gün gelir bulunurdu ve bulan zehirlenirdi.
En iyisi akşamın alaca karanlığını beklemek ve testiyi çukurdan çıkararak zararsız hale getirmekti.
Şimna evine varınca, o haliyle odasına girmiş kapının mandalını çevirmiş ve kendisini yatağa atmıştı. Derhal uyumuştu da. •
Tekrar gözlerini açtığı zaman, kuvvetini kazanmıştı.
Yıkandı, tarandı, elbise değiştirdi ve sofaya çıktı, güneşe baktı. Hesabına göre, ikindi geçmekteydi.
Bir şeyler yemek için döneceği sırada, giriş avlusu iç duvarına oturmuş bir insan gördü. Derhal tanıdı onu. Hazreti Zekeriyya (A.S.) di. Neden buradaydı?.
Araştırmasına vakit kalmadan, Hazreti Zekeriyya (A.S.) Hazreti Davud (A.S.) in mezmurlanndan okumaya başladı:

Bana kuş hızıyla
Dağa kaçmamı söylüyorlar.
Çünkü sapıklar kirişlerine ok yerleştirip
Yaylarım germedcler.
Karanlıkla birlikte
Müminlere atmak için.
Fakat temeller yıkılırsa Salih kul ne yapabilir? Salih kul odur ki Doğru konuşur, iyilikte yürür, Dili 'iftiraya karşı killidir. Kimseye kötülük etmez. Komşusuna leke sürmez, Çamur sıçratmaz.
Salih kulun gözünde Rezil kimse hordur. Ancak Allah'a Icosanlara

Sayffih olur.
Kendine zararı dokunsa büe
Ancak doğru üzerine yemin eder.
Salih kul,
Parasını kötülükte işletmez, Suçsuzlardan rüşvet alarak Gerçek suçluyu kurtarmaz. Böyle davranan kimseyi Kimse *mrsamayaoaktır.*
Şimna, mezmurun bitişini bekledi ve ancak o zaman mevcudiyetini belli eden küçük bir gürültü çıkardı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) başını kaldırdı, gülümsedi.
«Uyandın mı ey Şimna?.» diye sprdu.
Şimna «Evet.» cevabını vererek onu sofaya davet etti.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) güneşi gösterdi: -
«Akşam olmadan gidelim ey Şimna.»
«Karanlığı beklemek mecburiyetindeyim.»
«Niçin?.»
«Anlatacağım.»
Hazreti Zekeriyya (AS.), o zaman daveti kabul etti ve merdivene yürüdü.
Şimna onu sofada oturtup rahat ettirdikten sonra, derhal yemek hazırlamaya koyuldu.
Ancak sofra başında sordu Şimna:
«Ben geleceğime söz vermiştim, niçin buradasın ey Zekeriyya?.»
«Bu gerekliydi.» «Çok mu bekledin?.» «Peşinden ayrılmadım ki.» «Neden ama?.»
«Az önce söylediğim Davud'un mezmurundan bir şeyler çıkaramadın mı?.»

«Fırsat bulamadım.»
«Ey Şimna, sapık amcaoğullarım cezalarını buldular ama, 'onları tutanlar tarafından devamlı hırpalanacaksın.»
«Suçsuzum ben.»
«Onlara anlatamazsın. Kısacası, her an canın tehlikededir.»
«Haksızlık edecekler. Mahkemede bile onları savundum.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.), biraz düşündükten sonra, rica -etti:
«Bana olanların gerçek yüzünü açıkla!»
Şimna, hepsini anlattı.
Ancak onları öldüreceğini, böyle bir kararla eve döndüğünü söylemedi. «Bal küpünden pek korktum, derhal gömdüm ve kaçtım.» dedi. «Onlara sana verdiğimi söyleyecektim.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) başını yukarı kaldırıp reddetti:
•«Benden sakladıkların var.»
«Saklamak değil, unutmak.»
«Kimseye zararı dokunmasın diye sonra bal küpünü çıkararak, tesirsiz hale koyacaktım.»
«Bu değil benim öğrenmek istediğim.»
«Ya nedir?..»
«Gözlerin, anlatıyorlar onu. Yapmak istediğin ikinci fedakârlığı.»
«O halde dinle ey Zekeriyya!.. Eve dönünce Amcaoğul-iarın uyur uyumaz onları öldürecektim.»
«Sen ne olacaktın?.»
«Ben mi, belki asılacak, yahut zindana tıkılacaktım. Fakat Mescit başkanlık ihtirasları dinecekti.. Orada huzurla çalışma mümkün olacaktı. Allahıma karşı vazifemi tamamlamış sayacaktım kendimi.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) in başı önüne düştü,

Elinde tuttuğu lokmasını geri bıraktı.
O haliyle Hazreti Allah (C.C.) ı ululadı ve konuştu:
«Fakat Allah, sana elinin uzanması için gerekene emir verdi. Çünkü hayatının baharındaydın ve has bir kuldun. Yaşamanı diledi.»
«Ben de öyle düşündüm.»
«Emrettiği el, Roma devrisini sokağına çevirdi, elleri han-çerli, canına kast etmeye hazırlanan amcaoğullanmı onlarla karşılaştırıp kapıştırdı.»
«Bunu da öyle gördüm.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.), son kararını söyledi, sofradan kalkarken:
«Hiç değilse bir müddet için bizde kalmalısın, hattâ anne ve baban bile. Sapıkların aldıkları bu yara henüz sıcaktır. Soğur soğumaz, bütün kabahati senden bilecekler ve öç almaya kalkışacaklardır.»
Şimna bunu kabul etti.
Karanlık basana kadar orada bekleştiler. Sonra, evden ayrıldılar; bal küpünü çukurundan almayı unutmamışlardı, Hiçbir tehlikeyle karşılaşmadan, Mescide bitişik olan Harreti Zekeriyya (A.S.) in evine vardılar.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) vakit geçirmedi, Şimna'nın oa-basıyla annesini de çağırttı. Uzun uzun onlara sapıkların yapmaları muhtemel kötülüklerden söz etti.
Şimna'nın anne ve babası, bunları hep reddettiler. Onlara göre, Şimna suçsuzdu. Baba evine rahatlıkla dönebilirdi..
Hazreti Zekeriyya V(A.S.) son bir daha ikâz etti:
«Ne olur, misafirim olarak hiç değilse iki hafta kalın.»
«Öyle yaparsak, duyanlar Şimna'nın suçluluğuna tarr* hüküm verirler.»
Hazreti Zekeriyya (AS.) Şimna'ya döndü ve sordu:
«Senin kararın nedir?.»
«Burada kalacağım.»

Şimna'nın annesiyle babası kalkarlarken içlerinden geçeni açıkladılar-.
«Ey Zekeriyya, sen kendini tehlikede görüyor ve ortak ,ıı iyorsun.» dediler.
** *
Aradan bir ay geçmemişti henüz.
Huram ile Amram'ın hapsedilmeleri dolayısıyla yaralanan ,id.imlerinin bu yaraları soğumuş olacaktı ki, ileri geri söylenmeye başladılar.
Onlara göre, Roma devriyesini çağıran ve tuzak hazırlayan Şimna'ydı ve bunu Hazreti Zekeriyya (A.S.) in kandırma: ıyla yapmıştı.
O halde suçlu cezasını bulmalıydı. Bunu yaptılar da.
Önce bir gece Şimna'nın evine gitiler.
Onu orada bulamayınca sinirlendiler, evi yakmaya kalkıştılar, içlerinden birisi onları uyardı:
«Bu evi niçin yakalım?. Huram ile Amram'ın malıdır. Ölmediler ki. Nice hayatları boyu zindana atılanlar kurtul-muşlardır.iiOradan aynı gece, Şimna'nın baba evine gittiler.
Yatanları uyandırmadan her yeri aradılar.
Şimna'yı ele geçiremediler.
Hırslarını anne ve babasından alıp her ikisini de öldürdüler. Cinayetlerini örtmenin en kolay yolu yangın çıkarmaktı. Belki bu suretle Şimna evde saklanmışsa o da yanardı. Yehul kflçardı ve yakalarlardı. Bunu da yaptılar.
Ev yanarken, komşuların gayretlerine karşılık, onlar u-nktan seyirci kaldılar. Şimna'yı görmek ümidiyle beklediler.
Yine istedikleri olmadı.
Homurdana homurdana uzaklaştılar.
Ertesi sabah, Şimna olanları öğrenince pek üzüldü.
Nihayet ölenler annesiyle babasıydılar çünkü.
Bir taraftan da içlendi:

Ben şu aort duvat arasında Yaşamaya vm mahkûm edildim f. Madem öyleydi niçin Canım ağzıma gelmişken, Tekrar yüreğime itildi?.
Ayaklarım, kollarım bağlı..
Hattâ dilim bile.
Hiç değilse cezamın
Ne kadar olduğunu bilsem!.
Şimna bu içlenişten sonra derhal toparlandı, kendine geldi..Belliydi, en zayıf anında şeytan ona isyan ettirmişti. Bunu farkeder etmez tövbe etti. içlenişlerine asıl istikametlerini verdi:
Yolumu şaşırttılar bana Gözlerimi bağlayarak. Hayır ben zindanda değilim, Hayatım korunmakta Canıma kastedenler Çekilip gidene *kadar.*
Nerde görülmüş devamlı huzur? Ona ulağmak için zaman zaman Musibet basamaklarından Çıkmak gerekli. Ben belki sonuncusundayım.. Çünkü sahilde bir *selâmet teknesi Beni çağırıp durmakta.*
O gün Hazreti Zekeriyya (A.S.) olsun, babası Berekya ve annesi ile tysa olsun, devamlı surette gelip kendisini rasıyla oyaladılar. ■ ^
Bilhassa Hazreti Zekeriya> (A.S.) onu hem teselli e yor hem soruyordu:

«(Benim sonum ne olacak?. Buraya da saldırmasınlar) diye düşünüyorsun, değil mi ey Şimna?» diyordu. «Hazreti Allah (C.C.) kurtuluş sebebini halk eder.».
Nitekim, hafta geçmeden, çöplükleri karıştıran iki yok^ »ul çocuk, başı parçalanmış, ezilmiş, bir kadın cesediyle karşılaştılar. Meydana konup ceset, teşhir edildi. Sahibi çıkmadı.
İşte o zaman Huram ile Amram'ın yakınları hükümlerini verdiler:
«Bu Şimna'dır,. Onu oğullarının annesi öldürmüştür.»
«Anneleri onlardan kaçtı, olamaz.»
«Kimdir o halde?.»
Birisi bağırdı:
«Zekeriyya'dır.»
«Sebep ne olabilir?.»
«ilerde anlarız.»
Bir başkası Huram'ın ailesi Noga'ya bile leke sürdü.
Nihayet kendilerini tatmin eden bir cevap buldular:
«Onu öldüren, Huram ile Amram'ın dostlarından biridir. Şimdilik kaçmıştır.»
Böylece rahatladılar ve artık Şimna işi onlar için kapanmış oldu.
Hazreti Allah (C.C.) in bu ilk kurtuluş sebebini haU etmesini, ikincisi takip etti.
Aynı ay içinde yine bîr gün Mescid-i Aksâ'ya bir misafir geldi.
Daha kapıdan itibaren onu görenler koşuyorlar ve «Akşit, nereden çıktın?.» diye boynuna sarılıp kucaklaşıyorlardı.
Akşit kendisini, bu sevgi çenberinden kurtara kurtara, nihayet içeri girebildi.
Her zaman olduğu gibi, Hazreti Zekeriyya (A.S.) ile babası ve çevresindeki gençler Tevrat yazmaktaydılar.
Akşit'i ilk gören Hazreti Zekeriyya (A.S.) oldu ve baba-

sına gösterdi. Berekyan Akştt'i tanıyınca, çalışmayı tatil e gençleri gönderdi.
Akşit Berekyan'ın ellerinden öptü, Zekeriyya (A.S. sarıldı ve gösterilen yere oturdu.
Berekyan bu misafirinin gelişinden pek memnun k mış olmalıydı ki gözleri ışıldıyordu. Hazreti Zekeriyya (A. da öyleydi. Berekyan ona takıldı:
«Ey oğlum Akşit, artık unutulduk sanıyordum. Hoş keriyya Mısır'a gidince haber getirmişti ama, göz gör yince gönül katlanamıyor.»
«Çoktan niyetliydim, fakat kısmet şimdiymiş.»
Akşit, otuzunda var yoktu.
Çocukluğu Mescid-i Aksa hizmetinde geçmişti.
Kimsesizdi.
O genç yaşına rağmen, çabucak ilerlemiş ve âlimlı-ı mertebesine ulaşmıştı.
Mescid-i Aksa Başkanı Berekyan, beş yıl önce onu, itimadının çokluğundan Mısır başşehrine yollamıştı.
Diğer sözde din âlimleri gibi, dünya menfaati uğruna ne Tevrat'ı tahrif ediyor, ne de Allah'ın emir ve yasakları 'dışında fetvalar veriyordu.
Hemen hemen akşama yakın zamana kadar sohbetleri karşılıklı sürdü. Akşit Mısır'dan, onlar da buradan ve biihas* sa Romalılar geldikten sonra olanlardan birbirlerine bilfli verdiler.
Berekyan ona Mescid-i Aksâ'nın misafirhanesinde yatacak oda ayırtlı ve yemeğe de birlikte oturdular.
Yemek esnasında Berekyan aklını karıştıran bir işi ay« dınlatmak için öğrenmek istedi:
<■ Gelişin sadece bizi özlediğinden midir?.» dedi.
«Evet.» karşılığını aldı.
Akşit bir şey daha söyleyecek gibiydi. Çünkü yüzünden bîr utanma gölgesi geçmişti. Berekyan onu bırakmalı

«Devam et!»
Akşit saklamadı:
«.Biliyorsunuz ki yalnızım. Pek zor oluyor bu. Bir de Hazreti Allah (C.C.) in emri var. Hanidir bir yuva kurmayı dükündüm durdum. Lâkin ürktüm.»
«Haklısın.»
«Nihayet altı ay kadar *önce,* Mısır'da *yaşayan* bir dindaşımız benimle ilgilendi. Yanılmadımsa ona ısındım. Evine[1] de gidip geldim. Ailesini tanıdım. Adamın burada teyzesinin bir kızı varmış. Onu bana pek uygun buldular. İkinci vbep budur. Eğer izin verirsen, mübarek elinle nikâhımızın kıyılması kısmet olacaktır.»
Berekyan tanımak istedi:
«Kim bu adam?..»
«Abner.. Mikael oğlu Abner. Buradaki teyzesi ise Ay-ya'dır. Bana salık verdiği kız da Rispa adını taşıyormuş.»
Gerek Berekyan'ın gerekse oğlu Zekeriyya (A.S.) in yüzleri gölgelendi ve birbirlerine baktılar.
Akşit bunun mânasını derhal anladı ve haber verdi:
«Şüphesiz sana danışacaktım, emrin dışında bir harekette bulunmayacaktım.»
Berekya,n sordu:
«Mikael oğlu Abner gelişinden haberli midir?.»
«Hayır. Anî bir kararla çıktım. Onun fikrine göre, Teyze kızı Rispa'yı yanına çağıracaktı. Tanıtacaktı ve orada evlenecektik. Ben hem sizi ziyaret edeyim, dedim; hem onu şaşırtmayı istedim.»
Berekyan rahat bir nefes aldı ve anlattı:
«Ey Akşit, senin üzerinde bir oyun oynanıyor oğlum.»
«Nasıl bir oyun?.»
«Oradaki Israiloğulları, seni emellerine göre çalıştırmadıklarını görünce, en tesirli çareye baş vurmuşlar.. Evlenmektir bu. Mikael oğlu Abner tam bir hilebazdır. Teyze-

siyle kızları da sapık meclislerin devamlısıdırlar. öğle dtğl mi ey Zekeriyya?.»
«Evet.» Akşit ellerini açıp konuştu:
«Allahıma binlerce şükürler olsun ki, *ona* kulluğumun karşılığını verdi ve beni kurtardı.»
O günün gecesinde gözünü uyku tutmayan birisi var» şa o da ancak Hazreti Zekeriyya (A.S.) di.
Hep düşünüyor düşünüyordu.
Uyumamıştı ama, gün doğarken kararını vermişti.
Hemen giyinip Mescid'e gitti ve Akşit'i buldu.
Bir köşeye çekip başbaşa oturdular.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) bir kere daha sordu:
«Ey kardeşim Akşit, gerçekten orada yuvasızlıktan zor* luk çekmekte misin?.»
«Evet.»
«O halde buraya kadar, gelmişken, boş dönme.»
«Gece aynı şeyi ben de düşündüm. -Babana açıklayacaktım.»
«Sana bir kadından bahsetmek istiyorum.. Hiç kesmeden beni dinle.»
«Olur ey Zekeriyya.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.), Şimna'nrn hayatını, başına gelenleri ve fedakârlıklarını birer birer saydı döktü. Bilhassa artık buradan uzaklaşması gerektiği üzerinde durdu.
Akşit hep dinledi ama, sabırsızlığı halinden anlaşılıyordu.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) sözlerini bitirince bunu dila getirdi:
«Demek böylesine kadınlar hâlâ varmış içimizde ey Z keriyya. O, bana Asur kumandanını öldüren kızı hatırlattı.
«Güzel bir benzetiş. Ne dersin buna?.»
«Ne diyeceğim?. Bana dağ dolusu cevher versen, b kadar sevinmezdim.»

\
«Şimdi bütün iş Şimna'yı ikna etmektedir.»
«Ne bakımdan?.»
«Belki yanımızdan ayrılmak istemeyecektir.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) in Şimna'yı evlenmeye razı Hmesi gerçekten pek zor oldu. Şimna, bulunduğu tehlike bahasına onlardan kopmak istemiyordu. Sonunda boyun fğmek zorunda kaldı.
Şimna'nın kocası Amram müebbed hapis "olduğu içfn, boşanma işi gizlice hemen yapıldı, Akşit'le evlenmesi de yine aynı hızla ve kimseye duyurmadan oldu.
Bütün bunlar haftayı doldurmadan tamamlanmıştı.
Akşit, bir akşam üstü, Şimna'nın kılığını tanınmaz hale koymuş olarak onunla birlikte Kudüs'ten ayrıldı.
Şimna nihayet Hazreti Allah (C.C.) in armağanına kavuşmuş ve ilhamlarında hayat ettiği (Selâmet Teknesi)ne binmişti.
Ve yine Hazreti Allah (C.C.) tn emriyle bu mümin çift, hayatları boyunca o teknede hep sakin bir denizde gezineceklerdi. Asla fırtına yüzü görmeyeceklerdi.
* **
Daha henüz sabahtı.
Kudüs halkı ve oraya gelip hanları dolduran yabancılar, ancak kalkıp hazırlanmışlar, yavaş yavaş işlerine dağılmaya başlamışlardı.
Bu yüzden ana cadde ile sokaklar kalabalıktı.
Az sonra meydanlarla pazar yerleri de bir ana baba günü halini alacaktı.
Çocuklar ise biraz daha erken davranmışlar, akşamdan kararlaştırdıkları oyunlarını çok sürdürmek için kendilerini dışarı atmışlardı.
İşte böylelerinden bir gurup çocuk mahalle ortasında, ağaç altında duruyorlar ve diğer gurubun gelmesini bekliyorlardı.

Yânlarında her türlü oyun araçları vardı. Çok beklemediler, diğer gurup da göründü. Fakat diğer bir sokakta Roma devriyelerinin ayak BU leri işitildi. Çocuklar birbirlerine bağırdılar-.
«Önce bekçilerimizle biraz eğlenelim.> Bu ikâz yetti.
Çocuklar sözde dövüşür gibi birbirlerine girdiler.
Romalı devriye yetişip, onları ayırdılar.
Başlarındaki ihtar etti:
«Bir daha yaparsanız, dayak var.»
Çocuklar pek arsız şeylerdiler, hemen cevap verdiler:
«Elinizi bile dokunamazsınız.»
«Sizi taşa tutarız.»
«Büyüklerimize söyleriz, cezalanırsınız.»
Böyle sözlere nasıl cesaret ediyorlardı?. Evet, nasıl?.
Buna cevap verebilmek için geçmişe gidip dönmek gerekirdi:
Şimdi **Hicretten Önce 640 (M. Ö. 18)** yılı yaşanıyordu.
Demek Romalılar'ın İsrail'i işgalleri üzerinden **kırkaltı** sene geçmişti.
Bu çocuklar, hattâ anne ve babaları, hayata gözlerini açtıkları zaman, Roma askerlerini görmüşlerdi.
Büyüyüp, çevrelerini inceledikçe, Romalılar'dan da bilgi istemişlerdi anne ve babalarından.
Onlar, hâlâ aynı kör inatla cevaplamışlardı:
« O askerler Romalıdırlar.. Bize bekçilik yapıyorlar.»
«Biz kendimizi bekleyemez miyiz?.»
«Bizim işlerimiz var. Bekçilik ise, aşağılık bir iştir. Onlara para vererek bunu hallettik.»
«Para ha?. Sanki bir şey yapıyorlar..»
«Biz uyurken bile uyanıktırlar.»

«Yani köle mi bunlar?.»
«Evet.ı
«Kim köle yapmış?..»
«Allahımız. Yalnız bizim Allahımız var. Başka insanların yok. O insanlar bizlere hizmet için yaratıldılar. Kitabımız Öyle yazar.»
israiloğulları'nın gençlere, çocuklara, öğrettikleri bunlar ve benzerleriydi.
Aralarında, geçmişten ders alacaklarına, birleşeceklerine, her türlü sapıklıkları sürdürüyorlar ve Roma esaretine aldırış etmiyorlardı.
Çocuklarına öğrettikleri bilgiler, kendi uydurmaları olan tesellileriydiler. Zamanla onlar bile inanmıştılar.
Çünkü öylesine maddeleşmiştiler.
Hürriyet nedir, üzerinde dahi durmuyor, ilgilenmiyorlardı. Evet, onlar en üstün ırktılar. Allah (CC.) yalnız onlarındı.
Romalılar'ı da köle gibi bekçilik yapsınlar diye yollamıştı.
Böylece artık askerlik yapmaktan, komşularıyla savaşmaktan, asayişi teminden, kurtulmuşlardı.
Romaya ancak vergi veriyorlardı.
Bu da gördükleri ağır işin karşılığıydı.
Ayrıca zekât da vardı ama bunu çeşitli yollardan ya az ödüyorlar yahut kaçırıyorlardı.
Romalılar ise, böyle fikirleri hergün işittikleri halde bir şey anlamıyorlar, gülüp geçiyorlardı.
israiloğulları'ndan bilhassa para işlerinde pek sivrilenler, derece derece Romalılar'tn hazinelerini idare ediyorlardı vilâyetlerden başşehir Roma'ya kadar.
Bu sabahki çocukların cevaplarına her ne hikmetse, devriye başındaki çavuş sinirlendi ve bağırdı:

~S

«Çocuklara kim kılavuzluk ediyor?. Ne biçim karşı geliştir bu?»
En yakın evdeki genç bir kadın hemen pencereye koştu.
Askerleri çileden çıkaran edepsiz hareketler yaptıktan sonra pencere önüne oturdu ve cevap verecek yerde ilham-tendi.
Bu ilhamda hakikatte ise, dolaylı yollardan, çavuşa ce':-vap vardı:
İrili -ujaklı köpeklerim Bana boğaz tokluğuna Böylesine sadıkken, Urkecek, korkacak, Hiçbir şey kalmadı.
Evim, baheelerim, yollarım,
Kısacası bütün
Mal ve mülküm,
Canım bile emniyet altındadır,
Dilediğimden iyi korunmaktadır.
Ben hayatımdan memnunken, Bclzçilcrim de memnunlar. Neden mi?. Niçin mi?. Kendilerini, kuvvetlerine güvenip Benden üstün saymalarındandır bu.
Roma devriyelerinin başındaki çavuş, askerlere yürüme; emri verdi. Söylenmeden de edemedi:
«Hakikaten biz boğaz tokluğuna bekçilik yapan hayvanlarız. Niçin büyüklerimiz farkında değiller?. Roma İmparatorluğu dünyanın en büyük imparatorluğuymuş, ne çıkar?. Kazancı nedir?. Para mı?. Şan ve şöhret mi?. Başşe-

lirdekilerin ihtirasları uğruna evlerimizden ayrılmış harcanıp duruyoruz.» Bu askerlerin bir kazançları daha vardı. Diledikleri kadar içmek ve eğlenmek.
İsrailoğulları'nın erkekleri pis ve gösterişsiz olduklarından, İsrail kızları, gizli açık bu askerlerle zina işlemekten çekinmiyorlardı. O kadar ki günü gelecek, Hazreti Musa (A.S.) in Mısır'dan göç ederken, yaptığı gibi, zina mahsulü çocukların ayrılması gerekse onbinleri aşacaktı."
Demek ki hâlâ inatla yeryüzünün en üstün ırkı olduk-rını iddiada direnenler, Allah'ın emir ve yasaklarına karşı geldikleri gibi, soyca da hızla bozulmaktaydılar.
İstendiği kadar kendilerinden başkasıyla yaşamak yasak edilsindi, pervasızca yapıyorlardı bunu.
Kısacası İsrailoğulları, hem Allah'a isyanları, hem soylarını bozmaları yüzünden kokmaya başlamışlardı çürük bir meyva gibi. Bunu Romalılar da anlamışlardı.
Kurnaz davranışlarıyla, İsrail'in tek ilâhlı dinini ve kitabını ortadan kaldırma yolunu tutmuşlardı.
Yarım yüzyıla yaklaşan zaman içinde de epeyce yol almışlardı. Neler yapmışlar ve yapıyorlardı bunun için?.
En kese cihetten gitmişler, çocuklara el atmışlardı.
Hemen hemen İsrail'in her yerinde başları örtülü, elekleri yerleri süpüren erkek kadın bir takım insanlar peydah olmuştu işgalin ilk yıllarında.
Sorulduğunda bunların askerler için gönderilen din görevlileri oldukları söylenmişti.
Romalılar çok tanrılı bir dindeydiler, Elenler gibi.
Onlara göre, yaratılan her şeyin, hemen hemen bir tanrısı vardı:
Aşk tanrısı..
Güzellik tanrısı,
Şarap tanrısı,
Savaş tanrısı,

Bereket tanrısı.
Ve daha bunlara benzeyen nice nice tanrılar.
Hepsi aynı aileden geliyordular.
Zaman zaman aralarında ve aile efradı içinde maceraları oluyordu.
Romaltlar'ın din adamları, çocuklara bunları tatlı masallar halinde anlatıyorlardı. Çocuklar da hazla dinliyorlardı.
Hattâ o tanrıların oyuncak büyüklüğünde yapılanları, çocuklara gösteriliyor, isterlerse veriliyordu.
Çok kere çocuklar oyunları esnasında anlatılan masalların tesiri altında, bunları canlandırıyorlardı.
Böyle giderse İsrailoğulları bir nesil sonra çok tanrılı dini tamamen benimseyecekler, kitaplarını, bir olan Allah-larını, unutacakalardı.
Gerçek müminler, elbette pek üzüntülüydüler.
Bir zamanlar yalnız İsrailoğulları'nın sapıklığı körükle-yenleriyle mücadele ederken, şimdi bu sinsi sinsi çalışanlarla da uğraşmak gerekiyordu.
* **
Geçen bu yarım yüzyıla yakın zaman içinde Mescid-İ Aksa ve çevresinde neler olmuştu?.
Zaman orada da Allah'ın takdirine göre işlemişti.
Şimdi, Başkan Berekyan, imran'ın babasıyla annesi, ailesi Hanne'nin de babasıyla annesi ve diğerleri hayatta değildiler.
Kimi Hazreti Süleyman (A.S.) dan gelen, kimi Davud (A.S.) a kadar uzanan bu müminler soyundan şu anda hayattakilerin ilerdekileri şunlardı:
Hazreti Zekeriyya (A.S.) ve ailesi İysa. İmran ve ailesi Hanne. Ve Malaki.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) ile İmran seksen yaşlarını aştıkları halde evlâtları olmamıştı.

Hazreti Zekeriyya (A.S.) babasının vefatından beri yani **yirmi** yıldır başkanlık görevini yürütmüştü.
Bu yılda, **Hazreti Allah (C.C.) in bir emri dolayısıyla,**
artık ihtiyar sayılacak yaşta peygamberlikle müjdelenmişti.
Zekeriyya'ya, Yahya'ya, İsa'ya, İlyas'a da (böyle hidayet verdik). (Onların) hepsi salihlerdendi.
En'am: 85
(Bazılarına göre Hazreti Zekeriyya daha önceleri peygamber olmuştur. Fakat ilerde de görüleceği gibi, olayların gelişmesi, onun en erken bu yıl peygamberlikle müj-dclendiğini açıklar.)
Hazreti Zekeriyya (A.S.), başkanlığı devraldığı zaman Mescid-i Aksâ'yı sıkı bir disiplin altına sokmuştu.
Onun böyle davranması, yavaş yavaş diğer yerlere de sirayet etmişti.
Hiç değilse Tevrat'ın Filistin'de tahrifi kısmen önlenmişti.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) peygamber olduktan ve bunu ilân ettikten sonra, Filistin içinde seyahatlere çıkacak güçte ve yaşta olmadığından, imran da epeyce ihtiyarladığından, henüz genç olan Malaki'yi seyahatlere memur etmişti.
Ma-laki de temiz soydandı, yalnızdı ve Hazreti Zekeriyya (A.S.) in babası Berekyan'ın elinde yetişmişti. En güvenilen zatlardandı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.), kendisinden sonra başkanlığın idaresi için Malaki'yi yetiştiriyordu da. Çünkü soyundan kimse yoktu.
Zaman zaman Akşit ile evlenen Şimna'dan da Hazreti Zekeriyya (A.S.) haberler alıyordu.
Şimna hâlâ selâmet teknesindeydi.
Hayatından pek memnun bir ömür sürüyordu.

Elbette gerek o, gerek kocası Akşit, geçen yarım yüzyılın üzerlerinde yaptığı tesirden kurtulamamışlar, onlar da yetmişin civarında bir yaşa ulaşmışlardı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) in amcaoğulları hâlâ zindandaydılar.
Bu yıl Hazreti Zekeriyya (A.S.)'ın peygamberlikle müj-delenmesini, müminler içten bir sevinçle karşılamışlardı.
Sapıklar da ona yakın neşelenmişlerdi.
Çünkü ne de olsa, inanmamalarına rağmen, Impara-tor'dan üstün saydıkları peygamberlik, ki öyleydi, kendile-rindeydi ve böylece birkaç yüzyıldan beri sürüp giden pey-gambersizlik İsrailoğulları için son bulmuştu.

(VII)
GÜZEL BİR NEBAT GİBİ

.Aynı yılın bir yaz gecesiydi.
Masan oğlu İmran evinin arka bahçesinde, hasır üzerine oturmuş, her tarafı tatlı bir aydınlığa boğan mehtab.
^seyrediyordu. Çok dalgın bir hali vardı. Arada öksürüvordu.
Çok geçrrieden, ailesi Hanne koşup geldi
Elindeki örtüyü omuzlarına bıraktı. Teklif etti:
«Ey İmran, yine üşüteceksin, istersen içeriye gir.»
İmran istemedi:
«Böyle bir gece bırakılır mı?.» dedi.
«Fakat kaçıncı gecedir, hep buraya çekiliyorsun.. Dü-rşünüp duruyorsun.»
«Doğru.»
«Nedir düşündüklerin?.»
«Ben de bilmiyorum. Dağınık şeyler. Hem de içlerinde beni inciten yok.»
«Buna sevindim. Çok kere ben de öyle olurum.. Havai .iplerine takılırım. Çeker dururlar.»
Hanne sözlerini ilhama çevirdi:
Işık ışık ipler yağmuru Başlayınca heyecanlanırım.

Kimbilir bu sefer Beni hangi diyara Götürecekler diye, Aklımı yorarım. Bulmak mümkün olmaz.
O zamana kadar,
Bana hasırımı hazırlarlar örerek,
Üzerine oturturlar.
Sarsılıp, hırpalanmadığım,
Hele yorulmadığım,
Yolculuğumuz derhal başlar.
Nerelere kadar gidip,
Neler yaptığımı,
Daima karıştırırım döndüğümde.
Lâkin ne çıkar bundan?.
Tadından hiçbirşey eksilmez ki.
Ondan sonraki
Gezintiye kadar
Beni doyurur, oyalar.
imran ile Hanne, daha bir zaman başbaşa tatlı tatlı sohbet ettiler. En çok eski günlerde, gençliklerinde, gezindiler. Bir ara imran boş bulunup: «Artık pek yalnız kaldık ey Hanne.» dedi.
Hanne sohbetlerinin istikamet değiştirmesinden ür-perdi. Buna rağmen sordu:
»Yalnız mı kaldık?.»
<>Öyle değil mi?. Sevilenler birer ikişer ayrıldılar. Haz-reti Zekeriyya ile ailesi iysa olmasa kim var?. Yerlerini dolduran da gelmiyor.»
«Her yaşlananın karşılaştığı sonuçtur bu ey İmran. O-nun için değil midir ki, devamlı bir huzurda yaşamak için,.

ancak ve ancak, en büyük sevgiye, aşka, Hazreti Allah'a gönlümüzü açabildiğimiz kadar açmalıyız.))
imran derhal tasdik etti:
«Elbette. Lâkin onu demek istemedim. Benden ziyade senin için konuştum .»
«Bu da nereden çıktı ey İmran?.»
«Saklamaya lüzum yok, farkındasın. Ben hızla ecelime yaklaşmaktayım.»
«Sus ey İmran!.»
«İnan ki evliliğimizin ilk gününden beri daima seni artan bir şefkatla bağrıma bastım. Asla kısırlığın üzerinde durmadım. Oğullar, kızlar, torunlar düşünmedim.. Karşımda onları hayallemedim.»
«Biliyorum.»
«Fakat bugünlerde onların hasretini çekiyorum.»
«Kendini bunlardan çek ey imran.»
«Elimde değil.»
«Niçin?.» " «Benden sonra yapayalnız kalacak olan seni düşünüyorum. Bir evlâdın olsaydı onunla oyalanırdın. Gözüm arkada kalmazdı.»
«Hazreti Zekeriyya (A.S.) peygamberimizle kızkarde-şim iysa'yı düşünsene. Peygamberimiz senden yaşlıdır. Fakat o kadere rıza gösterdi.»
«Doğru, hattâ iysa'nın kısırlığını bile bile onunla evlendi. Hazreti Zekeriyya (A.S.) benden yaşlıdır ama, hasta değildir.. Dinçtir. Yerimde olsaydı, sanırım aynı hislerle dolardı. Çünkü o da İysa'yı pek sever.»
İmran bunları söyledikten sonra bir zaman mehtaba baktı. O haliyle açıkladı:
«Seni üzdüm ey Hanne.»
Ve sohbetlerini neşelendirmek için mevzuu bir ilha-mıyla değiştirmeye çalıştı.

Halbuki dile getirdiği ilhamı da hüzünle sırılsıklamdı:
Gizlerim benim değil mi yoksa f
Bana gösterdikleri canlı cansız
Bütün güzellikler
Dizlerimin dibinde bulunduktan halde,
Silerimi uzatıp onları
Yakalamak, kucaklamak istedikçe
Bir serap misâli uzaklastyorlar.
Yorulup gözlerimi kapatsam da Aynı sahneler tekrarlanıyor. Çaresizlik, dermansızlık içindeyim.
Uykuya can kurtaran gibi Sarılıyor, uzamasını diliyorum. O bile artık vefasız oldu. Çok çabuk uyanıyorum.
Bir kere ipin ucu kaçmıştı.
O geceden sonra hemen hemen her sohbetlerinde aynı konuşmaların ve aynı ilhamların benzerleri tekrarlanıyordu. Hanne de kocası imran'ın pek uzun yaşayacağını ummuyordu. Zaman zaman Imran'a bir teselli olsun diye hatırlatıyordu:
«Ey imran, artık üzerimden elini çek.. Rahatla. Nasıra'da dayıcğullarımın çocukları bulunduğunu unutma. Ben hiçbir zaman yalnız değilim. Hem onlar mümindirler.. Asla sapıt-mamışlardır.»
İmran gülümsüyor ve: «Evet evet.» diyerek sözde tesellisini buluyordu. Böylece birkaç hafta geçti.
* **
Hanne, kocası İmran'ın gözü arkada kalmasın diye, yapacaklarının hepsini yapmıştı. Sonuç aynıydı.

imran artık bu mevzuu deşmiyordu ama, gözlerinden hep aynı soru okunuyordu:
«Sen yalnız kalacaksın ha?..»
Nihayet Hanne bir sabah daha erken kalkmıştı.
Kalbinde bir ferahlık duydu. Derhal mescide koştu. Mescit henüz boştu.
Yalnız Hazreti Zekeriyya (A.S.) vardı ve derin bir huşu İçinde ibadetindeydi. Hanne de ibadete koyuldu.
Vazifesini bitirince, içi yana yana, gözlerinden yaşlar boşana boşana, Allah'ına yalvardı. Sevgili Allah'ı elbette kocasıyla kendisinin durumlarını biliyordu. Buna rağmen anlattı anlattı. Sonunda, kocası Imran'ın gözleri arkada kalmaması için kendisine bir evlât buyurmasını diledi.
Kalktığı zaman, Hazreti Zekeriyya (A.S.) da ibadetini bitirmişti. Hanne hemen koşup ellerini öptü.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) ilgilendi:
«Bu sabah pek erkencisin en Hanne.»
«Evet.»
«İmran nasıl?.»
«Gittikçe bu dünyaya yabancılaşıyor.»
«Hepimiz p hali yaşayacağız.»
Hanne: «Elbette.» dedi. ama, imran ile son haftalarda aralarında geçen sohbetleri anlatmaktan kendisini alamadı. Şimdi yaptığı duayı bile söyledi.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) bir zaman kendi içine çekildi, sanki burada değildi. Hanne dikkatle, halini izliyordu. Onun yüz ifadelerinin sık sık şekil değiştirmesinin mânasını çözmeye çalışıyordu. Tabiî muvaffak olamadı.
Ha*zreti Zekeriyya (A.S.), önce Tevrat'tan:
Ey AMahım,
Sana güvenen kulunu
Sen kurtar.

Bana acı yarabbi. Çünkü güriboyu Seni çağırmaktayım.
Kulunun canını sevindir. O canı hep Sana yükseltiyorum. Sen, iyisin, bağışlayıcısın. Seni çağıranların hepsine Yardımlarını yağdırırsın.
Hazreti Davud (AS.) m bu mezmurunu okudu.
Sonra Hanne'ye hissini açıkladı.
Bu belki de bir vahyden doğmaktaydı:
«Ey Hanne, asla ümitsizliğe kapılma! Hazreti Allah (C.C). nice hayatı boyu sabredenleri nihayet mükâfatlandırmış ve soylarını pek şereflendirmiştir.»
O sırada Hazreti Zekeriyya (A.S.) in ailesi lysa onun yemeğini getirmişti.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) yemeğini yerken, iki kızkar-deş, Hanne ile iysa bir tarafa çekildiler.
Başbaşa konuşmak istiyorlardı.
Lâkin o sırada salona girme başlamıştı.
Bunlar, Hazreti Zekeriyya (A.S.) in yetiştirdiği, doğduklarından beri mescide adanan ve büyüyen çocuklardı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) peygamberliğinde Tevrat'la amel emredildiği için, yine Tevrat yazacaklar ve ders alacaklardı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) Hanne ile İysa'ya gitmeleri için işaret etti. iki kızkardeş Mescid'den ayrıldılar.
iysa Hanne'yi evine davet ettiyse de Hanne, Imran'ı düşündüğünden kabul etmedi.
O zaman iysa, Hanne'nin evine gitti onunla beraber.
Esasen evleri bir sokakla ayrılmıştı, yakındı.

Hanne, eve vardıkları zaman, ilk işi imran'ı yoklamak oldu. imran uyuyordu hâlâ ama, yüzü güleçti. Hanne, avluya indi. Kızkardeşine yer gösterirken açıldı:
«Birkaç aydan beri ilk defa bu sabah neşeme kavuştum ey kardeşim.»
«Niçin?..»
«imran hâlâ derin bir uykudadır, fakat gülümsüyor.»
«Kimbilir ne tatlı, güzel rüyalar görüyordur?.»
«Evet. Hep sık sık uyandığından şikâyetçiydi.»
«Gördün mü, Allah'tan ümit kesilmez. Biraz dermanından oluncai derhal telâşlanmıştın.» " «Yalnız onlar değil ey kardeşim.»
«Ne var başka?..»
Hanne, İysa'ya her şeyi anlattı.. Mescid'e gidip Hazreti Allah'a yaptığı niyaza kadar. Buna Hazreti Zekeriyya (A.S.) ile konuştuklarını da ilâve etti. İysa fikrini söyledi:
«Sanırım hayırlı bir yola çıktın ey Hanne.»
«Ben de aynı ümitle doluyum.»
«Hatırlar mısın, kocan imran'ın babası Masan kendi kendine kalınca en çok hangi şarkıyı söylerdi?.»
«Hemen hemen'bütün ilhamlarını ezberledim "ama, en çok söylediğini seçemeyeceğim.»
«Bana göre şudur o.» Okudu iysa:
Zeytinleri ezen değirmen taşları
Oluktan yalağa akandan habersizdirler.
Onları çeviren eşeklere
Sık sık seslenirlerse de
Cevap alamazlar hiçbir seferinde.
Yalak sanki onlardan Dalıa bilgili midir f. Hayır, içine dolan yeşü suya Bakmakla yetinir.

öyle bir suyu nasıl içtiklerine Şaşırır insanların.
Bu örnek gibi, yeryüzü Bütün çalışmalarında Hep meçhullerdedir. Hele biz insanlar İnatçı iddiamıza karşihk En bilgisiz olanlarız.
Hanne, iysa susunca öğrenmek istedi:
«Bunu benim anlattıklarımla nasıl bağlayabileceksin ey İysa?»
«Demek istedim ki, biz günlük olayları çözemiyoruz; nasıl gelecek üzerinde kafi konuşalım. Ancak az önce açıkladığım gibi, sana hayırlar diliyorum., ilhamlarım bununla doludurlar.» ■
.**
O günden sonra, imran birdenbire iyileşti.
O kadar ki sık sık evden ayrılıyor, Mescid'e ve şehre gidip dolaşıyordu.
Bu hali birkaç ay devam edince, evleri tekrar şenlendi.
İrriran'ın sıhhatine kavuşmasının dördüncü ayında, Hanne bedeninde bir değişikliğin başladığını farketti.
Meraklandı. Karnı büyümüyordu ama, orada zaman zaman vuruşlar duyuyordu. Sevinmek istiyor, lâkin cesaret edemiyordu.
Nihayet güvendiği, sır saklayan, bir mümin ebeye gitti.
Ebe kadın onu muayene etti ve hükmünü verdi:
«Sen hamilesin ey Hanne.»
««Fakat bedenim şişmedi.»
«Bu olur. Ben daha çok, sen yaşta doğuran bir kadının olacağına şaşırdım.» •
Hanne, cevap vermedi.

Ona, Hazreti Allah (C.C.) a yaptığı niyazı açıklamadı.
Döndüğünde ilk müjdeyi kocası imran'a verdi.
İmran .Hanne'den çok keyiflendi.
«Hazreti Allah (C.C.) neye (Ol!) buyurmuş da olmamıştır, karşılığını verdi?. Ölsem de gözüm arkada kalmayacak.»
Artık gerek imran, gerekse Hanne, sık sık Mescid'e gidip şükran dualarında bulunuyorlardı.
Fakat Hanne'nin hamileliği derhal şehre yayıldı.
Müminler şüphe etmediler,
Sapıklarsa güldüler.. Hattâ korkunç iddialarda bulundular.
Onlara göre, Hanne'nin içtiği suda bir yılan yavrusu vardı ve bu, şimdi karnında büyümekteydi.
Hanne'ye kasten gidip, hemen bir hekime başvurmasını salık vererek korkutmak istediler.
Fakat Hanne bunların hiçbirine önem verdi.
Lâkin sapıklar onun yakasını bırakmadılar.
Son çare olarak şehirdeki Roma kumandanına gittiler.
«Bir kadın var, yaşlıdır. Hamile olduğunu iddia ediyor. Halbuki mümkün müdür bu? Behemehal karnında gittikçe büyüyen bir yılan var.» dediler.
Bütün maksatları Hanne'ye, ellerine fırsat geçmişken, işkence etmek, ezaya sokmaktı.
Bazıları Hazreti İbrahim (A.S.) in ailesi Sâra'nın ve Hazreti Elyesa'ın annesi Hezekiel'in Hanne'den daha yaşlıyken doğurduğunu hatırlatınca, sapıklar, büsbütün gayretlerini artırdılar. İmran gibi soylu bir babadan, oğul olması onlar için pek beter bir haldi. Kıskançlıkları arttıkça arttı.
Romalı, kumandana yine gittiler ve:
«Bir insanın bile bile ölmesine razı olacak mısın?» diye sordular. Romalı kumandan mecbur kalıp işi hekimlere havale etti. Hekimler de yılana karar verdiler.

Bu yılanı Hanne'nin karnından almak için, bildikleri usullere başvurdular.
Kazan dolusu süt kaynattılar, Hanne'ye devamlı surette Koklattılar. O kadar uğraşmalarına rağmen, bir netice alamadılar. Ancak bunlardan sonra, Hanne'nin yakası bırakıldı.
Hanne sabırsızlık içindeydi.
Yalnız başına kaldıkça bunu dile getiriyordu:
Günler uzadıkça uzuyorlar. Zaman mı yoruldu. Güneş mi ağırlaştıf
Kime sorsam,
Sözlerimden hayrete düşüyorlar,
Haberleri yok olanlardan.
O halde benim dünyam mı
Değişti yoksa f
Oradaki zamana mı uyacağım f',
Hayır, hiçbirisi değü bunların, Biliyorum ve yaşadım. Bekleyene gün yü olur.
Hanne'nin hamileliğinin altıncı ayı günlerinde, İmran, hiç ümit edilmediği zamanda, ansızın tekrar hastalandı ve yatağa kadar düştü.
Hanne, sevincini gölgeleyen bu hadise karşısında ne bir şey düşünebiliyor ne de ağlayabiliyordu.
Hazreti Zekeriyya (A.S,), sık sık ziyaretlerine geliyordu.
Bilhassa Hanne'yi olacaklara yavaş yavaş hazırlıyordu.
Nihayet son gelişinde, onu kendi evine yolladı.
Şöyle dedi:
«Ey Hanne, senin bütün arzun Imran'ın gözü arkada

ayrılmamasıydı. Hazreti Allah (C.C.) bunu kabul etti. Artık gerisi için karışma!»
Hanne, ertesi sabah kocası İmran'ın vefat haberini aldığı zaman buna soğukkanlılıkla göğüs gerdi.
Artık evinde yalnız başına oturamazdı.
Kardeşi iysa'da yaşamasına devam etti.
Yine bir sabahtı. Hanne, erken uyanmıştı. .
içinde derhal, gerçekleştirmek istediği bir arzu onu rahatsız edip duruyordu.
Daha fazla dayanamadı ve Mescid'e koştu.
Mescid'de yine ibadetinde olan Hazreti Zekeriya (A.S.) dan başka kimse yoktu. Hanne de ibâdetini yaptı.
Sonra kararını gerçekleştirmeye hazırlandı.
Mademki sevgili Allah'ı onun arzusunun yerine getirilmesini buyurmuş, böylece kocası îmran gözleri geride kalmadan vefat etmişti, Hanne de doğacak evlâdını Allah'a adayacak, bunun için Mescid-i Aksa hizmetine verecekti.
Bunu yaptı ve doğacak evlâdını, serbest bırakarak, Hazreti A/lah (C.C.) **a** adadı ve kabul buyurmasını niyaz etti:
Hani İmran'ın karısı, «Rabbim, karnımdakini azad-**lı bir kul olarak sana** adadım. **Benden** olan bu **(adağ) ı kabul et. Şüphesiz** (niyazımı) **hakkıyla işiten, (niyetimi) kemaliyle bilen** sensin sen.» **demişti.**
Âl-i İmrân: 35
(Burada bazı açıklamalar yapmak faydalı olacaktır:
1. Hanne'nin, doğurduktan sonra evlâdını Allah'a a-dadığtnı söyleyenler vardır. Bu iki cihetten tamamen yanlıştır. Yukardaki Âyette (karnımdakini) kelimesi kullanıldığına göre, böyle bir iddia Kur'-an't inkâr olur. Ayrıca geleneğe göre,;Mescid-i Ak~

sâ'ya yalnız oğlanlar adanırdı.. Kızlar kabul edilmezdi.
2. Bu âyeti kerimeyi yalnız incclcyerJer, devamını tetkik etmeyenler, Masan oğlu lmran't, Hazreti Musa (A.S.) in babası İmran ile karıştırırlar. Ya-kuza kızı Hannc ile evli olan ve onun doğumu sırasında ölen İmran başka, Uz. Musa'nın babası İmran başkadır. İkisi arasında binden fazla yıl geçmiştir. MasanoğuUarı Israilloğulları'nın çeşitli bölgelerinde başkanlık yapmışlardır.
S. Âl-i İmrân süresindeki 84'üneü âyette ise İmran soyunun (Âl-i İmrân) m âlemlere mümtaz kılındığı buyurulur. Burada da İmran ailesi üzerinde fikir değişiklikleri vardır. Bazıları imran ailesini Musa ve Harun (A.S.) ailesi kabul ederler. Eşimin oğlu İmran diyenler de vardır. Süleyman (A.S.) zürriyetinden Mamn'ın oğlunda bilhassa karar kılınmıştır. O zaman Âl-i lmrân'dan murat bizzat Masan oğlu lmran'dır. Doğrusu bu olmak gerekir. Çünkü sûrenin bundan sonraki âyetleri hep İmran soyundan bahseder.)

Hanne, adağını tamamlayınca huzuruna kavuştu.
O, bir oğlan doğuracağına pek inanmıştı ki, bu adağı yapmıştı.
Nitekim ismini bile (Âbid - İbadet eden) mânasına gelen ve bir erkek ismi olan (Meryem) koymuştu kendi kendisine.
Mescid'den ayrılmak için kalktığı sırada, baş ucunda Hazreti Zekeriyya (A.S.)ı buldu.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) öğrenmek istedi: «Halinden okunuyor, sanırım yine Allah'ından bir niyazda bulundun.» I

«Hayır ey peygamber enişte‌m, Sevgili Allah'ım niyazımı kabul etmişti. Pek mesudum. Fakat karşılığını vermem gerekliydi.»
«Nasıl verecektin bunu?.»
«Doğacak evlâdımı şimdi kendisine adadım. Hayatı boyunca Mescid'in hizmetinde bulunacak.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) gülümsedi:
«Henüz erken değil mi ey Hanne?..»
«Neden erken olsun?..»
«Hele doğsun ve cinsiyeti belirsin.»
«Ben adını şimdiden koydum bile.»
«Nedir?.»
«Meryem.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) ses çıkarmadı.. Hanne'yi kapıya kadar uğurladıktan sonra, tekrar yerine dönüp oturdu. Pek düşünceliydi.
Hanne evlâdının behemehal erkek doğacağına inanmış, adını da erkek adı koyarak, Allah'a adamıştı.
Eğer aksi olur kız doğurursa ne yapacaktı?.
Gelenek dışına çıkacak mıydı, yoksa adağı red mi edecekti?.
Daha ilk defa bir kadın, doğurmadan ve doğuracağını erkek olacak sanarak, Allah'a hizmete adıybrdu. ,
Bu, özel bir durumdu. •
Buna rağmen, Hazreti Zekeriyya (A.S.) kendi kendine bir karar veremedi.
Tesellisini, vakti gelince Hazreti Allah (C.C.) in lütfedeceği vahyde buldu.
* **
Aradan yine birkaç ay geçti'
Nihayet Hanne (Hunne) ağırlaşarak yatağa düştü.
Kızkardeşi lysa ve ebeler baş ucunda bekleşriler.

Bir sabah vakti, Hanne, Hazreti Allah (C.C.) in lütfettiği evlâdını dünyaya getirdi.
O kadar oğlan doğacağına emindi ki sormadı bile.
Lâkin odadakilerin ağzında «Bir kız...» sözünü duyunca pek şaşırdı ve halsiz halsiz sordu:
«Bir kız mı doğurdum?.»
«Evet.»
«Halbuki ben oğlan doğuracağımı sanarak adını bile (Meryem) koymuştum.»
Durumu bilmeyen ebelerden birisi önemsemedi:
«Henüz vaftiz edilmedi, değiştirebilirsin. Bir ad koyma değil, arzuydu seninkisi.»
Hanne kabul etmedi:
«Adına pek ısındım, asla değiştirmem.»
Nitekim değiştirmedi de.
İyileşip ayağa kalkar kalkmaz ilk işi Mescid'e gitmek oldu. Diz çöküp içini döktü Hazreti Allah (C.C.) a.
Durumu özetledi ve adağının, kız doğurmasına rağmen, kabulünü yalvardı.
Fakat onu (kız çocuğunu) doğurunca, Allah o-nun ne doğurduğunu daha iyi bilici iken: «Rab-bİm, hakikat ben onu kız olarak doğurdum. Erkek kız gibi değildir. Gerçek ben adını Meryem koydum. Ben onu da, zü'riyetini de o taşlanmış (koğulmyş) şeytandan sana sığınır (Sana ısmarlar) im» dedi.
Âl-i İmrân: 36
Hanne, bununla da kalmayarak eve döndü. Meryem'i kucağına alıp yine Mescid'e geldi ve herkesin içinde Meryem'i Hazreli Zekeriyya (A.S.) a uzattı. Sebebini tekrarladı:
«Ben bunu Allah yolunda çalışsın diye buraya adamıştım. Sen peygambersin. Hazreti Allah (C.C.) dan adağıma yardım buyurmasını dile.» dedi.

Hazreti Zekeriyya (A.S.) Meryem'i aldı ve yüzüne bakarak öylece kaldı.
Belki bir çeyrek, belki yarım saat sürdü bu hafi.
Çevresindeki müminler, ne olacak diye merakla bekle-şiyorlardı. Hazreti Zekeriyya (A.S.) nihayet konuştu.
Hanne'ye müjdeledi:
«Ey Hanne, Hazreti Allah (C.C.) adağını kabul buyurdu. Meryem artık bu evde kalacaktır. Ona oda ayrılacaktır. Derhal git! Beşiğini getir! Gerektiğinde emzirirsin gelip.»
Hanne sevinçle bu emri yapmaya koştu.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) çevresindekilere dönüp en güzel odayı gösterip buyurdu:
«Meryem orada kalacaktır. Annesinden ve benden baj-ka kimse girmeyecektir. Hazreti Allah (C.C.) onun benim tarafımdan en güzel bir nebat gibi yetiştirilmesini isfedi.»
Müminler de gösterilen odayı tertiplemeye koyuldular.
Bunun üzerine Rabbi onu iyi bir rıza ile kabul etti. Onu güzel bir nebat gibi büyüttü. Zekeriy-ya'yı da ona (bakmaya) memur etti...
Âl-i İmrân: 37
Bir saat dolmadan artık Meryem Mescid-i AkSâ'ntn bu odasındaydı ve onun yüzünü annesiyle Hazreti Zekftriy-ya (A.S.) dan başkaları görmüyorlardı.
Durumu öğrenen müminler önce şaşırmıştılar.
Nasıl olurdu da bir kız Allah'a adanır ve kabul edilirdi?.
Fakat çabuk uyandılar.
Hanne daha kızını doğurmadan bunu adadığın» ve erkek adı olan (Meryem) koyduğunu öğrendiler.
En önemlisi de Hazreti Zekeriyya (Â.S.) peygamberleriydi ve o bu yolda vahy almıştı.
Sapıklarsa akıllarına ne gelirse söylüyorlar, uydurdukları yılan hikâyesi tutmayınca, bu doğumu sihre verlyor-

lardı. Hâşâ, Hazreti Zekeriyya (A.S.) ı sihirbazlıkla suçluyor ve her türlü ayaklanma çarelerini araştırıyorlardı.
- Lâkin bütün yaptıkları kısa zamanda bir balon gibi söndü. Bunda en büyük rolü Roma genel valisi oynamıştı.
Esasen, din ayrılığı yüzünden, olanlarda hiçbir fevkalâdelik görmemişti.
Hattâ Roma din adamlarının sinsi sinsi kendi çok tanrılı dinlerini yayma çabalarına faydasının dokunacağını düşünmüştü.
Lâkin ayaklanmalarla değil, sükûnetle hedefine varmak arzusundaydı.
Sapıklar Roma genel valisinin emrini alınca, korkup sindiler.
Ancak gizliden gizliye Roma'lı din adamlarıyla konuşuyor, yardımda devam etmelerini-istiyorlardı.
Onlara şöyle diyorlardı:
«Bütün milletler başka dinlerdelerken, bizim tek Allah'a ve tek kitaba inanmamız niçindir?. Bunu ilk fırsatta önleyeceğiz. Elele çalışmamız şarttır.»
Bütün bunlara,- münafıklıklara sebep, her zaman olduğu gibi mevki hırsı, kıskanmalar ve zekâtlardı.
Böylece Hazreti Meryem (A.S.) in doğumu üzerinden üç yıl geçti. Meryem artık sütten kesilmişti.
Yine Hazreti Allah (C.C.) in hikmeti bilinmez emriyle olacak, ansızın Hanne (Hunne) hastalandı ve hayata gözlerini kapadı. Müminlerin üzüntüsü büyük oldu.
Lakin Hazreti Allah (C.C.) in emrü fermanına karşı bütün bir kâinat âcizdi.
Yine o günlerde, Hazreti Zekeriyya (A.S.) a misafir bir aile geldi.
Bunlar karı kocayla beş yaşında bir oğlan çocuğuydu.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) onları karşısında görünce, pek sevindi ve kucaklayıp öptü.

'Çünkü gelenler yakın akrabalarıydılar.
Erkek, Hunne'nin kocasının ağabeysiydi.
Kadınsa ailesi ve çocuk evlâtlarıydı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) derhal onları evine götürdü.
Her türlü istirahatlerini temin etti.
Nihayet öğrenmek istedi:
«Ta Musul'dan ansızın gelişinizin sebebi nedir?.» " İmran'm ağabeysi cevap verdi:
«Oradaki sapıklığa daha fazla dayanamadık. Ayrıca ımesleğim olan dülgerlik de artık geçerli değil.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) «İyi yaptın.» karşılığını verdi.
İmran'm ağabeysi öğrenmek istedi:
«Kardeşim İmran nerdedir?..»
«Artık o hayatta değildir.»
«Ailesi?.»
«Bu ay o da ayrıldı.»
İmran'm ağabeysi başını önüne indirdi.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) konuşmasına devam etti:
«Fakat onlar bizlere bir hazine bıraktılar.»
«Nasıl bir hazine ey peygamberim?.»
«Bir evlâtları oldu. Fakat imran göremedi. Ailesi ise Allah'a adayarak bana bıraktı.»
«O halde oğlandır.»
«Değil.»
«Adı nedir?'.»
«Meryem. Bir erkek ismi. Mânasında Allah'a ebedî kul-■iuk var.»
«Evet.»
«Kaç yaşındadır?.»
«Üç.»
«Ey Zekeriyya, onu bana ver. imran'm hatırasını büyüteyim.»

«Adağı bozmak selâhiyetine sahip değilim. Sevgili Allah'ımın emri bu merkezdedir.»
«Oğlumu da kabul et ey Zekeriyya.»
«O sana kalsın. Adı nedir?.»
«Yusuf (Jözef).»
O gece bu kadar görüşme oldu.
Diğer konuşmaları sohbetlerle geçti aileler arasında.
Ertesi gün, Imran'ın ağabeysi Mescid-i Aksâ'ya gelip, Hazreti Meryem'i ziyaret etti ve konuştu. Yanında oğlu Yusuf da vardı.
Odadan ayrıldıktan sonra Hazreti Zekeriyya (A.S.)dan kendisi için ne düşündüğünü öğrenmek istedi. Haklıydı bunda. Aile sahibiydi ve çalışıp geçinmek zorundaydı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) ondan biraz daha beklemesini söyledi.
Imran'ın ağabeysi Mescid'den ayrıldığı zaman, bazı.sapıklar onu çevirdiler. Niçin dönüp geldiğini sordular.
Ve asla aklından geçmediği halde, en ağır ithamda bulundular:
«Sen bizim başkanımız olmaya, geldin. Zekeriyya çok | çöktü. Oğlu yok. Amcaoğulları, bir kaza sonucu öldürdükleri Roma'lı asker dolayısıyla elli yıla yakın Şam zindanla-rındadtr. Kardeşin imran öldü. Kendine rakip kimse kalmadığını görünce, koşup geldin. Fakat asla sana bu fırsatı vermeyeceğiz. İsrail dışına keyfi için kaçıp, dönenler başkan olamazlar.»
Imran'ın ağabeysi bunları ne kadar reddettiyse de onları inandıramadı. Bu sataşmalar üç dört gün sürdü.
Buna dayanamayan Imran'ın ağabeysi, Hazreti Zekeriyya (A.S.) dan şu ricada bulundu:
«Ey Peygamberim, bana iş göstereceksen, bu şehir dışında olsun.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) aynı fikirdeydi.

' Düşündüğünü söyledi: «Sen ailen ve çocuğunla beraber Galila'ya git ve vilâyet merkezi Nasıra'ya yerleş! Orada Kardeşin irnran'ın ailesinin dayı çocukları da vardır. Dülgerliğine hazırlık yapana kadar onlarda kalırsın.»
Galila, Filistin'in kuzeyinde denize kadar uzanıyordu ve bütün İsrail topraklarının dörttebiri kadar büyüklükteydi, israiloğullârı'nın (kıra!) deyip avundukları, Romalılar'ın tayin ettiği bir vali tarafından idare olunuyordu.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) şunları da ekledi: *«Sen* Galila'nın dinî başkana *da* olacaksın. Halkın din işlerini yürüteceksin.»
İmran'ın ağabeysi, iki gün sonra Galila'ya hareket etti. iki ay geçmeden de haber gönderdi.
Buna göre, hem dinî başkanlığa başlamış, hem de bir dükkân açarak dülgerliğe devam edip geçim yolunu sağlamıştı. Aynı mesleği henüz beş yaşındaki oğlu Yusuf'a da öğretiyordu.

(VIII)

AÇILAN ZİNDAN KAPISI

Hazreti Meryem, üç yaşında henüz çocukluğa başlamış olduğu halde, ancak Hazreti Zekeriyya (A.S.) in girdiği odada "yaşamaktan asla sıkılmadı. Hiçbir gün dışarısını istemedi. Hazreti Zekeriyya. (A.S.) onun yanına her girişinde kendisini oyun ve eğlenceye doymuş bir kız halinde görüyordu. Ayrıca, sütten kesildiğinden itibaren, yiyeceği yemekleri de görüyordu *orada.*

Mescid hizmetkârlarına emir verdiği halde, Meryem'in odasına yemek gotürülüşü ve Meryem'in hiç sıkılmaması, Hazreti Zekeriyya (A.S.) t yeni emirler vermeye mecbur etti. Mescid'in bütün çalışanlarını topladı, ihtar etti:

«Meryem'e kimse yemek vermeyecek ve onunla konuşmayacak. Ben her zaman buradayım. Hazreti Allah (C. C.) ona bakmayı ve *taze* bir nebat gibi yetiştirmeyi bana buyurdu.»

Mesciddekiler cevap verdiler•.

«Biz asla Meryem'in odasına girmiyoruz.»

«Yemek götüreniniz ve onu eğlendireniniz olmadı mı?.»

«Hayır.>>

Hazreti Zekeriyya (A.S.) adamlarına \r\an\r ve güvenirdi. Onların hepsi muhtelif zamanlarda, çocukken mescide adanmışlar ve elinde büyümüşlerdi. Has mümin idiler.

Buna rağmen, tam emin olmak için, bir gün yemek za-

manı geldi, kendi minber'e (vaaz verilecek yere) çıkmadan önce, Meryem'in odasına uğradı.
Birkaç hizmetkâr çevresindeydiler. Sordu:
«Meryem'e kapı aralığından yemeğini bıraktınız mı?.»
«Hayır..» dediler.
«Niçin?..»
Hizmetkârlar başlarını önlerine indirdiler.
Hazreti Zekeriyya tekrar öğrenmek istedi:
«Niçin?..»
Cevap verdiler:
«Sen peygambersin, biliyorsun sanıyorduk.»
«Peygamberlere gerektiğinde bazı sırlar fâ§ edilir.»
«Birkaç gün var ki Meryem, kapı eşiğine bıraktığımız yemekleri almıyor.»
«Niçin haber yermediniz bana?.»
«Yanına giriyordun. Bilgin var sanıyorduk.»
Anlatılanlar doğruydu.
Daha dün Hazreti Zekeriyya (A.S.) Meryem'e uğramıştı. Sıhhati yerindeydi, neşeliydi. Açlığından şikâyette bulunmamıştı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) buna rağmen, yemek hazırlattı ve tepsiye koydurup aldı, odaya girdi.
Lâkin gördüğü manzra karşısında, tepsiyi derhal kapı önünde bekleyen hizmetkârlara geri verdi ve kapıyı içerden kapatıp Hazreti Meryem'e doğru yürüdü.
Hazreti Meryem, Kıble'ye, Kabe'ye Doğru yere oturmuş, Hazreti Zekeriyya (A.S.) in girdiğinden habersiz, yemek yiyordu. Hazreti Zekeriyya (A.S.) sokulup üzerinden Baktı.
Hazreti Meryem'in önündekiler Mescid'de pişen yemekler değildiler.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) bir cennet yiyeceği karşısında bulunduğunu anlamıştı.

Hazreti Meryem'e sordu, onların kimin tarafından getirildiğini.
Hazreti Meryem Allah tarafından buyurulduğunu söyledi. O zaman Hazreti Zekeriyya (A.S.), Hazreti Meryem'e yalnızca kendisinin bakmakla, muhafazayla memur edildiğini, yetiştirilmesinin ise Hazreti Allah (C.C.) in buyruğuyla meleklere ait olduğunu derhal öğrendi.
Nitekim Hazreti Allah **(Onu güzel bir nebat gibi büyüttü. Ve ona (bakmaya) Zekeriyya'yı memur etti)** buyurmuştu.
Yine Hazreti Meryem'in bu halini Hazreti Allah (C.C.) şöyle açıklayacaktı:
... **Zekeriyya ne zaman (kızın bulunduğu) mihraba girdiyse onun yanında bir yiyecek buldu. «Meryem, bu sana nereden (geliyor?)» dedi. O da: «Bu Allah tarafından. Şüphe yoktur ki, Allah kimi dilerse ona sayısız rızık verir.» dedi.**
Âl-i İmrân: 37 Artık o günden sonra, Hazreti Zekeriyya (A.S.) düşündüğü ders verme fikrini de bıraktı.
Belliydi, Hazreti Meryem daha dört yaşına ancak yaklaşmış bir çocukken Allah'ın varlığından ve kudretinden bahsediyordu.
Demek ki, Hazreti Meryem meleklerin arasındaydı. Odada yalnız değildi.
Meleklerle yiyor, içiyor, oynayıp, eğleniyor ve gerekli bilgileri alarak yetiştiriliyordu.
Hazreti Meryem'in durumu, elbette dışarıya ulaşacaktı. Nitekim kulaktan kulağa yayıldı. Müminler Hazreti Allah (C.C.)ı ululadılar. Onun pek büyük bir hayırlı hadiseye vasıta olacağına inandılar. İlhamları tertemizdi.

Sapıklarsa yine işlerine geldiği gibi konuştular.
Bu işte kendi yaptıkları gibi, hile ve desise aradılar.
Hani inandıkları ve yalnız kendilerinin olduğuna kanaat getirip, diğer insanları horladıkları Hazreti Allah (C.C.) a inanıyorlardı?.
Hani Hazreti Musa (A.S.) atalarını Mısır'dan kurtarıp, Tih Sahrası'na götürünce, sapıklıkları dolayıstyla-kırk yıl çölde dolaşîınldıklarını, cezaya çarptırıldıklarını biliyor, bunu da tasdik ediyorlardı?. O kırk yıl süresince, Hazreti Allah (C.C.) değil miydi gökten kudret helvası yağdıran, kuru kayalardan sular fışkırtan?.
Öyle Dİr durumda bulunan yüzbinlerce israiloğlu'nu rızıklandıran Hazreti Allah (C.C), Mescid-i Aksâ'nın bir odasında, ancak kendisinin bildiği hikmetle, yalnız başına alakoydurdugu kızı mı her türlü yiyecek, içecek, eğlence ve yaşına göre bilgilerden mahrum bırakacaktı.
Bunları asla düşünmüyorlardı.
Çünkü gözlerini hırs ve kıskançlık bürümüştü.
Akılları fikirleri Hazreti Zekeriyya . (A.S.)ı Mescid'den uzaklaştırmak, kendilerine uygun bir adamı koymak, sonra onun emriyle diğer şehirlerdeki din görevlilerini değiştirmekti.
Bunda muvaffak oldukları takdirde, kendi arzularına göre artık Allah'ın 'emir ve yasakları yorumlanacak, fetvalar verilecekti. Dış ülkelerde olduğu gibi Tevrat'ın işlerine gelmeyen yerleri hükümden kaldırılacaktı.
Bu kadar sapıklık içinde olanlar, elbette Hazreti Zekeriyya (A.S.) in peygamberliğini de unutuyorlardı ve unutacaklardı. Ona kendileri gibi bir insan gözüyle bakacaklardı.
Hazreti Allah (C.C.) ile şerefli bağlantısını kafalarından geçirmeyeceklerdi.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) onların bu son durumlarından da haberliydi.

Sapıklar o kadar işi azıtmışlardı ki, Hazreti Zekeriyya (A.S.) evinden Mescid'e yaşlılığı dolayısıyla ağır ağır giderken, evlerindeki kendileri gibi sapık kadın ve kızlarına çeşitli ilhamlar söyleterek, Hazreti Zekeriyya (A.S.) ı incitmekten çekinmiyorlardı.
Meselâ şöyle şarkıları pencere önlerinde bağıranlar vardı:
Beni neden taşlattırıyorlar Görünmez iplerle bağlayıp? Güya bu ipler suç işlememi Önleyecek, kurtuluşuma yarayacakmış. Kaç çeşit emirler, yasaklar var? Hangilerine uyacağımı şaşırdım. Bekçilik için yurdumuza Gelenler başka lıavada, Hâkimlerimiz de ayrı kanundalar. Bunlarla cezalanıyor değil miyiz? Bir de bizi yeryüzünden Koptuktan sonra uğrayacağımız Cezalarla korkutuyorlar.
Suç-, kabahat, bir.. Karşılığında göreceğimiz ise Yığın yığın hesaplaşmalar. Bu tuısü adalettir?. Hak böyle mi gözetilir?. Çile çekmek için mi yaratıldık?
Evet, Hazreti Zekeriyya (A.S.) bunları ve benzerlerini işitiyor, elbette inciniyordu.
Halbuki vaazlarında belki bin kere anlatmış, anlatmıştı.
Allah'ın buyurduğu emir ve yasaklar en âdil olanlarıydı ve yarattığı insanların yeryüzünde huzurla yaşamaları, cennette gibi ömür sürmeleri içindi.

Hâkimler ancak elle tutulan, gözle görülen suçlan, o da taraf tutulmazsa, cezalandırıyorlardı.
Asıl suç içteydi, yahut sevap.
Bunu ancak Hazreti Allah (C.C.) bilirdi.
Yeryüzünde ellerini kollarını rahatça sallayıp dolaşan milyonlarca suçlu vardı. Elbette ohirette Hazreti Allah (C.C.) onları hesaba çekecek, iyilerle kötüler birbirlerinden ayıklanacak ve lâyık oldukları yerlere gönderileceklerdi.
Hazreti Meryem hadisesini duyan sapık evlerindekiler, işi öylesine alaya almışlardı ki, avludan avluya komşularıyla sohbetlerinde bunu dile getiriyor, arsız arsız gülüşüyorlardı.
Bir seferinde Hazreti Zekeriyya (A.S.) öyle bir konuşmaya da şahit oldu:
«Yine mi hamilesin ey Biçka?.»
«Evet.»
«Kaçıncıdır bu?.»
«Beşinci.»
«Hiç tasalanma, doğar doğmaz bir odaya kapat ve artık ilgilenme! Allah yiyeceğini, içeceğini, oyuncaklarını verir. Büyüdükçe ilim öğreticiler gönderir.»
* **
Bunlar yetmezmiş gibi tam o günlerde, Hazreti Zekeriyya (A.S.) seksensekiz ve Hazreti Meryem beş yaşına baslığı sırada (Hicretten önce: 635—M.O. 13) Roma imparatoru, galiba büyük **bir** sebeple olacak genel af ilân etti.
Bu genel affın sınırı o kadar genişli ki, Roma imparatorluğunun bütün zindanlarının kapıları açılıyor, içerdekilerin hepsi boşaltılıyordu.
Nitekim duyulan haber çabuk gerçekleşti.
Genel affı tatbik eden Roma valisi kendi emrindeki topraklarda bulunan zindanların kapılarını açtırdı.
Böylece yarım yüzyıldan beri Şam zindanlarında yatan,

saç sakalları uzamış ve ağarmış olan Hazreti Zekeriyya (A.S.) in amcaoğulları Huram ile Amram hürriyetlerine tekrar sahip oldular. Münafıklar bayram ettiler.
«Onlar bir kazanın kurbanıydılar, hak yerini buldu.» diyorlardı. Maksatları onlara eski itibarlarını kazandırmaktı Hazreti Zekeriyya (A.S.), onların Kudüs'e döndüklerini haber alınca çok düşündü. <
Vefatından sonra başkanlığa namzet bildiği ve şimdi şehir şehir dolaşıp vaaz eden Malaki ile kendi arasına yine o şerir amcaoğulları girmişlerdi.
Görünüyordu ki halk onlara suçsuz gözüyle bakmaktaydı. Hattâ yarım yüzyıl zindanda kalışlarını bile masum insanlara yapılan işkence, eza, cefa ile bir tutmuşlardı.
Ne olacaktı şimdi?.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) dan sonra bu amcaoğullarından herhangibirisi, başkan yapılırsa, din ve küap derhal elden giderdi.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) sık sık Mescid'e kapanıyor, vahy bekliyordu. Lâkin vahy gelmiyordu bu mevzuda.
Mecbur kalıp birkaç kere Hazreti Allah (C.C.) in ömrünü uzatmasını, amcaoğullarından sonraya bırakmasını, niyaz etti. **(Nitekim bazı rivayetlere göre, Hazreti Zekeriyya 132 yaşına kadar yaşamıştır. Böylece oğlu Yahya'nın şehit edilmesini, İsa (A.S.) in göğe alınmasını görmüştür. Fakat böyle olsa Hazreti Zekeriyya niçin Allahı'ndan evlât işteşindi ve niçin, üç peygamber aynı yıllarda vazife görsünlerdi?. Harun da Musa zamanında peygamberdi ama, Musa'ya yardımcıydı.. Çünkü Musa (A.S.) in dili peltekti ağzına ateşi aldığı için küçükken, Harun ise hitabeti kuvvetli bir zattı.).**
Hazreti Zekeriyya (A.S.) yine o günlerde, Hazreti Meryem'i ziyareti sırasında; onun nasıl doğduğuyla ilhamlandı.
Annesi Hanne (Hunne), mescid'e gelmiş ve sırf Im-

ran in gözü arkada kalarak vefat etmemesi için bir evlât niyaz etmişti Allah'ından ve arzusu gerçekleşmişti.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) da öyle yapmaya karar verdi.
Imran'ın gözü arkada kalmaması için evlât buyuran Hazreti Allah (CC), kuvvetle umuyordu ki din ve kı'tabı için, kendisine de bir evlât lütfederdi.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) oğlu olduktan sonra*, çok değil, onbeş yıl yaşasa, onu başkanlık için yetiştirirdi ve Kitabı kurtarırdı. Hemen Hazreti Meryem (A.S.) m odasından ayrıldı. Makamına gitti ve oturup uzun uzun ibadet etti. Nihayet Allah'ına yalvardı. *
Yaşlılığına rağmen, evlât istemesinde amcaoğullarının büyük payı oluş mazeretini dile getirdi.
Orada Zekeriyya Rabbine dua etti: «Rabbim, bana senin tarafından çok temiz bir zürriyet ihsan et. Muhakkak sen duayı hakkıyle işitensin.»
Âl-i İmrân: 38
(Bu), kulu Zekeriyya'ya Rabbinin rahmetini anıştır.
O Rabbine gizlice niyaz ettiği zaman demişti ki: «Ey Rabbim, hakikat ben.. Benim kemiğim yıprandı. Başımın saçı tutuştu. Ey Rabbim ben sana dua etme (m neticesinde) bedbaht (ve mahrum) olmadım.»
«Hakikat ben, arkamdan (yerime gelecek) akrabamdan endişeye düştüm. Karım da kısırdır. Binaenaleyh bana tarafından (ve kendi sulbümden) bir veli, oğul ihsan et.» «Ki bana da mirasçı olsun. Yakub hanedanına da mirasçı olsun. Rabbim sen onu çok rıza sahibi kıl.» Meryem: 2-6

Zekeriyya'yı da (an). Hani o, Rabbine: «Rabbim, beni yalnız başıma bırakma. Sen varislerin en hayırlısısın.» diye niyaz etmişti.
Enbiyâ: 89
Hazreti Zekeriyya (A.S.) in arzusu Hazreti Allah (CC.) tarafından kabul buyuruldu hemen.
Bir melek gelip müjdeyi verdi.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) in bir oğlu olacaktı.
Adını **(Yahya)** koyacaktı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) henüz-vahyde olduğu şüphe-sindeydi.
Hazreti Allah'a tekrar tekrar yaşlılığını söylüyor ve **bu** müjde için bir nişan istiyordu.
Hazreti Allah (C.C.) bu nişanın basit bir işaret olduğunu, insanlarla üç gün konuşamayacağını buyurdu.
(Bazı rivayetlere göre, Hazreti Zekeriyya müjdeden sonra asla konulmamıştır artık. Lâkin Kur'un'ın açıklanan âyetleri açıktır. Bu müddet üç gündür.)
(Zekeriyya) söyledi: «Rabbim, bana (bu hususta) bir nişan ver.» (Allah) dedi ki: «Senin nişanın sade bir işaretten başka insanlara üç gün söz söyleyememendir. Bununla beraber Rabbini çok an ve akşam sabah onu teşbih et!»
Âl-î İmrân: 41 O, mihrabda durup namaz kılarken melekler ona (şöyle) nida etti: «Gerçek, Allah sana kendisinden bir kelimeyi tasdik edici, bir efendi, nefsine hâkim ve salihlerden bir peygamber olmak üzere Yahya'yı müjdeler.»
(Zekeriyya) dedi: «Rabbim, kendime hakikaten ihtiyarlık çatmış iken, karım da bir kısır iken benim nasıl bir oğlum olabilir?» (Allah): «Öyle,
162 —

dedi. (Fakat) Allah ne dilerse yapar.»
Âl-i İmrân: 39-40 (Allah buyurdu): «Ey Zekeriyya, hakikaten biz sana Yahya adında bir oğul müjdeleriz ki bundan evvel biz ona hiçbir (kimseyi) adaş yapmamıştık.»
Dedi: «Rabbim, benim nasıl oğlum olur ki? Karım bir kısırdır. Ben ise ihtiyarlığın son haddine varmışımdır.»
(Melek) dedi: «Öyledir. (Fakat) Rabbin buyurdu ki: — O, bana göre pek kolay. Daha evvel sen bir şey değilken seni yaratmışımdır.» **Dedi: «Rabbim, bana (bu hususta) bir nişan ver.» buyurdu: «Senin nişanın sapasağlam olduğun halde üç gece insanlarla konuşamamandır.»**
Meryem: 7-10 **Biz onu(n) da (bu duasını) kabul ve kendisine Yahya'yı ihsan ettik. Eşini (doğurmaya) salih kıldık... Enbiyâ: 90**
Hazreti Zekeriyya (A.Si) pek sevinmişti.
Hemen kalktı, ayakta da şükretti.
Niyeti evine gidip ailesi İysa'ya müjde vermekti.
Mescittekilere, döndü, onlara Hazreti Allah (C.C.) yü devamlı ululamalarını, yüceltmelerini söylecekti.
Yapamadı, dili gerçekten tutulmuştu.
Arzusunu onlara işaretle anlattı.
Derken (Zekeriyya) Mescidinden kavminin karşısına çıkıp onlara: «Sabah akşam teşbihte bulunun» diye işaret verdi. Meryem: 11
Mescittekiler, Hazreti Zekeriyya (A.S.) in bu **haline** bir mâna veremediler. Fakat isteğini yerine getirmeye koyuldular.

Hazreti Zekeriyya (A.S.) evde de ailesi iysa karşısında konuşamadı. Ona ancak yine işaretle üç gün beklemesini hayırlı haberler vereceğini anlattı.
iysa bu üç günü sabırsızlıkla bekledi.
Zaman tamam olunca, Hazreti Zekeriyya (A.S.) in dili çözüldü ve ailesi Iysa'ya, diğer müminlere, Allah'ın buyurduklarını açıkladı. Fakat, ailesi İysa bir müddet sonra hamile kaldığını anlamadan eve kapandı, dışarı çıkmadı.
Niçin böyle davranmıştı iysa?...
Buna Hazreti Zekeriyya (A.S.) da bir mâna verememişti. Öğrenmek zorunda kaldı:
«Niçin eve kapandın ey İsa?.» dedi.
«içime bir vehim düştü.. Müjdesini aldığımız Yahya oğlumuzu doğuruncaya kadar, kendimi emniyete almalıyım ey Zekeriyya.»
«Doğrudur, Allah ihsan eder, lâkin bu ihsanı koruma tedbirini kul düşünür. Buna rağmen, henüz tedbir zamanı erken değil midir?.»
«Bence hayır.»
«Neden?.»
«Çok düşmanlarımız var.. Her an bana zarar verebilirler.»
«Şimdilik böyle bir şey akıllarına gelmez.. Aksine eve kapandığını görünce, onları tahrik edersin. Hiç değilse, hamile kaldığını anlayıncaya kadar eskisi gibi davran.. Kokmadığımızı, onlardan herhangi bir kötülük beklemediğimizi,
belli edelim.»
«Olur ey Zekeriyya.»
Böylece İysa, tekrar evinden çıkmaya başladı ve halk içinde dilediği gibi gezindi.
Daha önce kızkardeşi Hanne'den Hazreti Meryem'in

doğduğunu gören müminler, iysa'nın da behemehal doğuracağını bildiklerinden her gördükleri yerde çeviriyorlar ve tebrik ediyorlardı.
Diğerleri, sapıklar ise lâf atmakla, imâli sözlerle hırslarını yenmeye çalışıyorlardı.
Fakat Hazreti Zekeriyya (A.S.) in amcaoğullarıyla işbirliğinde olanları telâş almıştı.
Behemehal şimdiden bir şeyler yapmak gerektiği üzerinde durmaktaydılar.
Kendi başlarına karar veremediklerinden bir gün Hu-ram ile Amram'a açıldılar:
«Amcanız oğlu Zekeriyya, Allah'ından bir oğul sahibi olacağı müjdesini almış, biz ise tedbirde gecikiyoruz. Öyle bir çocuk doğarsa, başkanlığınız tehlikeye girecektir.»
Amram ile Huram üzerinde pek dutmadılar.
Amram kısa bir cevap verdi:
«Hele doğsun da o zaman ne yapacağımızı düşünürüz.» . «Adı bile ilân edildi.»
«Edilsin.. Başımıza sebepsiz yeni bir iş açmayalım.» . Amram'ın bu cevabında iki gerçek saklıydı:
Birisi zindana tıkılmaktan korkmaları, diğeri ise ya hâşâ Allah'a inanmamaları, yahut Hazreti Zekeriyya (A.S.) in sırf kendilerini kızdırmak için böyle bir yalan uydurması.
«Hiç değilse Malaki'yi yok edelim.» teklifinde bulundular. Buna da Amram şu karşılığı verdi:
«Malaki, bizden geride kalmıştır.. Uğraşmaya değmez.»
Anlaşılıyordu ki Amram olsun Huram olsun, vadesini bekleyeceklerdi. Büyük, ortalığı tam karıştıracak bir hadise olmalı ve o zaman ne yapacaksa yapmalıydılar. ' Bazıları, ise barış teklif indeydiler.
Amcaoğullarının Hazreti Zekeriyya (A.S.) ile barışmalarını, yanında çalışarak, güvenini kazanmalarını tavsiye ediyorlardı. Amram buna da baş sallıyor: «inanmaz.» diyordu.

Hattâ yine böyle bir teklif tekrarlanınca, zindanda öğrendiği bir şiiri karşılık olarak söylemişti:
Sahibinden ömrü boyu Düşmanlık gören deve Artık yumuşamaz. Kinini, ne kadar okşansa, Unutup, yatışamaz.
Ufukta beliren fırtınaya
Bakan tepeler
Nasıl için için ürpermestler?.
İnanabilirler mi ki
Fırtına müart okşayıp geçecek,
Hayatlarına son vermeyecek?
örneği pek çoktur bunların;
Hadiseler aynı istikamette
Akarak tekrarlanırlar.
Birbirini avlayanların
Aynı inde yattıkları görülmemiştir.
Günler aylara hızla yerlerini bırakıyorlardı.
Hattâ ilk sene doldu. İysa'da hiçbir emare yoktu.
Mümin ebeler, İysa hiç doğurmadığı için, ona hamilelik belirtilerini bir bir anlatmışlardı.
Hep bunları araştırıyordu iysa.
Bazan şüpheye düşüyor, Hazreti Zekeriyya (A.S.) a açılmak istiyordu.
Lâkin kocasının da eve her dönüşünde, kendisinden bir müjde beklediğinin farkındaydı.
Hal hatır soruşunda bile aynı düşünce gizliydi.
Artık, yalnız günler değil, aylar değil, yıllar bile hızla geçip gitmeye başladılar.
Hazreti Allah (C.C.) in o büyük müjdesi üzerinden altı yıl geçti.

Hazreti Zekeriyya (A.S.) **doksandördüne** basmış, İysa da ona bir hayli yaklaşmıştı.
Hazreti Meryem ise hâlâ odasındaydı ve o güzel bir nebat olarak yetiştirilen kız onbirinci baharını sürüyordu.
Sapıklar, artık verilen haberin gerçekleşmemesi karşısında, müminler arasına nifak sokmaya başlamışlardı.
Açıkça soruyorlardı:
«Nerede Zekeriyya'nın müjdelediği Yahya?:»
Devam ediyorlardı:
«Onun peygamberliği de böyledir.»
Nitekim bazı müminleri kendi saflarına çekiyorlar, bazılarını da orta yerde şüphe içinde bırakıyorlardı.
Bu sırada Hazreti Zekeriyya (A.S.), acı bir haber aldı.
İmran'ın ağabeyinin oğlu Yusuf, babasının vefat ettiğini bildirmişti. Şunları da eklemişti mektubuna:
Babasının marangozluk mesleğini yürütmeye kararlıydı.. Dükkânı kapatmayacaktı. Babasının vefatından sonra, Meryem'in dayıoğuliannın evlerine geçmişti. Kendisini pek sevdiklerini uzun uzun anlatıyordu.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) onu yanına almayı düşündü önce. Fakat Kudüs'te çok ustalar vardı.
Mademki orada kalmıştı, tanındığından, baba işini rahatlıkla yürütürdü. Şimdi Yusuf onbeşini sürüyordu.
Nasıra'daki adı Dülger Yusuf (Yusuf Naccar)dı.
Malaki Yusuf'un ender rastlanan ahlâkta olduğunu, din bilgisinde nice nice âlimlerden üstün bulunduğunu daima söylemişti. Hemen hemen önemli bir olay cereyan etmeden beş yıl kadar bir zaman daha geçti.
Yüz yaşına basmasına bir yıldan az fazla kalan Hazreti Zekeriyya ile ailesi iysa artık'doğacak Yahya oğullarını unutmuşa benziyorlardı. Ancak üç dört yılda bir fikir alış verişi yapıyorlardı, iysa soruyordu:
«Sevgili Allah'ımız müjdesini pek uzattı. Acaba sebep nedir?»

«Sence ne olabilir ey iysa?.»
«Karar veremiyorum.»
«Yoksa vahy olduğuna inanmıyor musun artık.?»
«Asla böyle bir şüpheye düşmedim. Lâkin ne de olsa merak ediliyor.»
«Ol halde Allah'ımıza bırakalım. O, zamanını tayin buyurmuştur.»
Aynı yıl Yusuf, Nasıra'dan Kudüs'e geldi.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) ı ziyaret ederek hayır duasını aldı. Yirmisinde pelo güzel, imanı yüzünden ve gözlerinden taşan bir genç olmuştu.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) a geliş sebebini anlattı: «Ey Peygamberim..» dedi. «Kuru bir canım var. Marangozluk yapmaya ihtiyaç bile duymuyorum. Bana izin ver, şenin yerine dolaşan Maiaki'nin fedaisi olayım. Her taraf sapıklarla, Roma'lı din simsarlarıyla işbirliği .yapanlarla pek dolu.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) hemen cevap vermedi. «Düşüneyim.» demekle yetindi.
Birkaç gün sonra Yusuf vedaa gelince, Hazreti Zekeriyya (A.S.) emrini verdi:
«Nasıra'ya dön ve mesleğine devam et ey Yusuf!»
Yusuf üzülmedi, aksine ferahladı ve içini açıkladı:
«Demek sevgili Allah'ım bunu uygun bulmuş, ben de aynı fikre vararak vedaa gelmiştim.» dedi. «Ne yapacağımı bilememek ıztırabından beni kurtardığın için çok şeyler-borçluyum sana ey peygamberim.»
Yusuf Naccar, hemen o gün Nasıra'ya geri döndü.
Belki Yusuf henüz yoldaydı.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) o sırada Kudüs'te bulunan Malaki'yi çağırdı ve gizlice şu emri verdi:
«Ey Malaki, Meryem'i alacak ve derhal Nasıra'ya götü-

rüp, dayıogullarına teslim edeceksin.. Birkaç gün içinde de Yusuf ile tanıştıracak, onları nişanlayacaksın.»
Malaki, Meryem'i hiç görmemişti.
Ayrıca nasıl ve niçin doğduğunu, kimler tarafından büyütüldüğünü herkesten iyi bilmekteydi.
Şaşırdı, sormak zorunda kaldı:
«Bu, sevgili Allahımızın emri midir?.»
«Evet.»
«Belki Yusuf başka yerlere de uğrar. Biraz daha bek-lesek.»
«Hayır ey Malaki, mecburuz ellimizi çabuk tutmaya.»
«Niçin?.»
«Çünkü bugün melekler ona yemek getirmediler ve Meryem bana odada pek sıkıldığını söyledi.»
Malaki bu durum karşısında, hemen koştu, Nasıra'dan geçecek bir kervanda akşam için bir deve ayırttı üzeri haymeli ve kapalı olan.
Akşam geçince deveyi Mescid sokağına çekti ve Hazreti Meryem (A.S.)ı buna gizlice bindirdi, alıp kervana karıştı.
Gece, yol boyunca kuvvetli bir mehtap vardı. Gökyüzü sanki alçalmıştı. Yıldızlar pek iri görünüyorlardı.
Gecenin bu sihirli güzelliğinden aşka gelen birisi, sanki Hazreti Meryem'in kervanda olduğunu açıklamaya memur edilmişçesine içinden taşanları etrafına duyuruyordu:
Esintiler
Birbirlerine kulak vermişler.
Ftsüdaşıyorlar.
Kervandan yükselen
Bahar kokulan mı
■*Onlara bulaştıf.*
Kumlar elele vermişler, Dizdize kenetlenmişler,

Develerin sarsılmaması için Bütün güçlerini kullanıyorlar. İçimizde saygı ettikleri Biri var şüphesini uyandırıyorlar.
Mehtabın kılavuzluğunda, Yıldızların nöbetçiliğinde, Çölde değil de Durgun bir suda kayan Gemi gibiyiz.
Kalblerimizden,
Haydutlara rastlamak
Korkusu silinmiş.
Onun yerini engin
Bir güven almış,
Geçmişin fena hatıralarından
İz kalmamış başımızda.

Böyle bir hava içinde, en küçük can sıkıcı hadiseyle karşılaşmadan, Malaki Hazreti Meryem'i Galila bölgesinin başşehri Nasıra'ya getirdi ve deveyi Hazreti Meryem'in da-yıoğulları evi önünde çöktürdü.
Meryem'in dayıoğullarının evindekiler, bu beklenmeyen misafiri, sevinçlerinden akan gözyaşlarıyla karşıladılar. Oturtacak yer bulamadılar, nasıl ağırlayacaklarında şaşkınlığa düştüler.
Hazreti Meryem, o bütün onyedi yılını tek başına geçirdiği muhterem kız, gerek yolculuğu esnasında gerekse burada hiçbir şeyi yadırgamadı.
Sanki hayatı meleklerle değil de, insanlarla geçmiş gibiydi.
Sorulan sualleri tatlı tatlı cevaplıyor, sohbetlere katılı-biydi. Onun eve girmesiyle birlikte ev halkından yaşlılara bile bir canlılık gelmişti.

Malaki, evdeki heyecan ve telâş yatıştıktan sonra öğrenmek istedi:
«Yusuf geldi mi?.»
«GeJdi.» karşılığını aldı.
«Nerede şimdi?.»
«Az uyudu ve hemen dükkânına çalışmaya gitti.»
«Öğle vakitleri dönüyor mu?.»
«Belli olmuyor.»
Gerek Hazreti Meryem'de, gerekse Malaki'de yol yorgunluğu vardı. Çekilip uyudular.
Tekrar uyandıkları zaman güneş alçalmıştı.
Malaki Hazreti Meryem'e teklif etti:
«Meryem, haydi sana Nasıra'yı gezdireyim.»
Meryem de bunu içten içe istiyordu. Çıktılar birlikte.
Malaki Hazreti Meryem'e şehrin görülmeye değer yerlerini tanıttı.
Bütün bunlar ancak iki saatlerini almışlardı.
Nihayet Malaki Hazreti Meryem'e açıldı:
«Ey Meryem, senin burada dayıoğullarından başka bir akraban daha var.»
«Kimdir?..»
«Amcanoğlu Yusuf.»
Meryem'in yüzü gül penbesi gibi kızardı.
Malaki bunu farkedince sordu:
«Haberli misin yoksa?.»
«Evet.. Kendisini bana göstermişlerdi, lâkin burada olduğunu bilmiyordum.»
Kim göstermişti?. Malaki öğrenmek lüzumunu duymadı. Elbette gösterenler, Hazreti Allah (C.C.) in emriyle meleklerdi. Acaba onunla nişanlanacağını da bildirmişler miydi? Belki bunu Hazreti Zekeriyya (A.S.) yapmıştı.
Malaki sordu: «Onu görmek ister misin?.»

«Eve gecikmezsek, peki.»
«Çalıştığı yer şu sokaktadır. Esasen, dayıoğullarında kalıyor, babası vefat ettiğinden beri.»
Malaki'nin gösterdiği sokağa girdiler.
Çok yürümeden, Malaki bir dükkân önünde durdu.
Yusuf içerde hem şarkı söylüyor, hem çalışıyordu.
Bitirmek üzere olduğu şey bir çift takunyaydı.
Az sonra onları havaya kaldırdı ve ışığa tuttu.
Kararını açıkladı:
«Düşündüğümden de güzel olmuşlar.»
Aynı anda da Malaki ile Hazreti Meryem'i gördü ve hemen kapıya koştu, içeriye buyur etti..
Malaki'yi çocukluğundan beri tanıyordu ama, Hazreti Meryem'i tanımıyordu, ismini duymuştu. Öğrenmek istedi:
«Bu kızkardeşimiz kimdir?.»
«Amcan imran'ın kızıdır.. Meryem.»
Yusuf hemen pek hürmetkar bir hal aldı.
O haliyle konuştu:
«Sevgili Peygamberimiz demek nihayet onu bizler aracına karışmakta serbest bıraktı.. Buraya kadar bile gönderdi. Elbette bir hikmeti vardır.»
Malaki bilhassa Yusuf'u şaşırtan cevabını hemen verdi:
«Hazreti Zekeriyya (A.S.) in arzusu ikinizin birleşme-sidir. Şimdilik nişanınız yapılacak. Haber yolladığı zaman ise nikahlanıp evleneceksiniz.»
Bunu haber verdiği zaman, akşam olmuştu artık.
Hazreti Meryem'le Yusuf arasına girdi Malaki, her ikisinin birer elini tuttu. Eve döndüler.
Malaki evde de aynı sabırsızlığı gösterdi.
Bu sabırsızlık, muhakkak ki Hazreti Zekeriyya (A.S.) in emrini biran önce yerine getirmekten doğuyordu.
Yemekten sonra, aile efradına durumu açıkladı ve Haz-reti Meryem'le Yusuf'un nişanlarını ilân etti.
Ertesi gün de Hazreti Zekeriyya (A.S.) a bildirdi. — 172 —

(IX)

İKİNCİ SUÇUN İLK PERDESİ

Hicretten önce 623 (M. Ö. ilk) yıla girilmeye üç ay vardı.

Hazreti Zekeriyya (A.S.) in ailesi lysa ansızın kendisinde garip değişiklikler olduğunu farketti.

Bunlar iki ay içinde ebelerin anlattıkları hallere döndüler. İysa tekrar ümitlenerek sevindi ve ebelere danıştı.

Onlar hamileliğinin ikinci ayında olduğu kararına vardılar. İysa müjdeyi derhal Hazreti Zekeriyya (A.S.)a ulaştırdı.

Nihayet bir yıl kadar sonra yüz yaşını bitirecek olan Hazreti Zekeriyya (A.S.) hemen secdeye kapandı ve Allah'ına şükranlarını sundu.

Ailesiyle beraber buluştukları zaman lysa yine vehme kapılarak fikrini söyledi:

«Ben artık sokağa çıkamayacağım ey Zekeriyya.»

«Henüz halin dışardan belli değil, durumun şimdilik gizli kalacak. Boşuna kendini eve hapsetme ey iysa! Hele dört ay serbest dolaş, sonrasını öyle yaparsın.»

«Dördüncü ayda eve kapanıp emaneti koruyacağıma izin çıktı demek.»

«Evet ey lysa, beş ay evde kal!»

lysa'nın hamileliğinin ikinci ayı bitmesine yakın Malaki yine Mescid-i Aksâ'ya gelmiş ve Hazreti Zekeriyya (A.S.) dan müjdeyi almıştı.
Sonra Filistin içinde seyahatine devam etmişti.
Tekrar Nasıra'ya döndüğünde lysa'nın hamileliği altıncı ayındaydı. İlk iş olarak Hazreti Meryem'e uğradı.
Hem onunla, hem Yusuf'la ve hem de evdekilerle epeyce sohbet etti.
Yusuf sohbet esnasında Malaki'ye sormadan edemedi:
«Ey Malaki, sende her zamankinden fazla bir neşeli hal var.» .
Malaki gizledi:
«Sana öyle gelmiştir ey Yusuf.. Sizlere kavuştuğumdan-dır bu neşe.» /
Yusuf İsrar etti: . . .
«Hayır, bu öylesine benzemiyor. Niçin-bizi de neşene katmıyorsun?.»
Haklıydı Yusuf.
Ev halkı, canlan bahasına sır tutacak kimselerdiler.
Karar verip anlattı:
«Sevgili Peygamberimiz Zekeriyya (A.S.)ın Yahya adlı oğlu nihayet dünyaya gelecek.»
«Emin misin ey Malaki?.»
«Evet. Ailesi lysa altı aydan beri hamiledir. Bir aydan beri de evden çıkmıyor?.»
«Niçin?.»
«Hazreti Allah'ın lütfettiği, hattâ isimlendirdiği emanetini korumak için. Evden çıkmaması doğumuna kadar devam edecek.»
Bu müjde üzerine evdekileri hakikaten sevinç sardı uzun zaman. Nihayet odalarına çekilip yattılar.
Hazreti Meryem, sabaha karşı yine beraber büyüdüğü melekleri gördü uykulu halinde

Kendisine önce Hazreti Allah (C.C.) ona lütfettiği vasıfları söylediler. Sonra derhal kalkıp sabah namazını kılmasını bildirdiler.

Hani melekler: «Ey Meryem, şüphesiz ki Allah sana seçkin bir hususiyet verdi. Seni tertemiz (büyüttü). Seni âlemlerin kadınları üzerine mümtaz kıldı» demişti.

«Ey Meryem, huşu ile Rabbin divanına dur! Secdeye kapan. (Allah'a) rükû edenlerle beraber eğil (cemaatle namaz kıl.)

Âl-i İmrân: 42,43

(Burada şu üç açıklamayı yapmakta fayda vardır:

1. Bazüan meleklerin ancak peygamberlere indiğini söyleyerek Hazreti Meryem'in, hattâ, Firavn'ın karısı Âsiye, Havva, Sâre ve Hacer'in peygamberliklerine hüküm verirler. Fakat öyle olsaydı Hazreti Allah (C.C.) hiç.değilse birinin peygamberliğini açıklardı. O halde kadından peygamber olamaz. Veliyye ve sıddtyka olurlar. Peygamberlik nuru ile velayet nuru arasında fark vardır. Peygamber-, Mfc *nuru zatîdir. Peygamber olacak zatla beraber yaratılmıştır. Bundan dolayıdır ki peygamberler bütün hallerinde ma'sumdurlar.*

2. Hazreti Allah (C.C), Hazreti Meryem odasında yalnız bulunduğu halde (cemaatle namaz kılmasını emrediyor.). Bunda dışdakiler kast edildiği gibi, insandan bahsedilmediğine göre, müslüman cinleri de içine alır. Esasen hiçbir şahıs, hele evdeki kadınlar, kendilerini yalnız başlarına namaz kılıyor sanarak üsülmemelidirler. Behemehal, görmedikleri halde etraflarında aynı ibâdeti yapan mümin cinler vardır. Hazreti peygamber efendimiz dahi

hem insanların, hem cinlerin üzerine âhir, son peygamber gönderilmemiş midir?. S. Bu âyet-i kerime de peygamberlerin sarahaten erkeklerden olduğunu açıklamaktadır:

Biz senden evvel de kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını (peygamber olarak) göndermedik.. Enbiyâ: 7

Hazreti Meryem, meleklerin getirdikleri emre derhal uydu. Kalktı, yıkanıp, abdest aldı ve namazını kıldı.

Orada, namaz kıldığı yerde, yine melekler konuştular.

Ona Hazreti Allah'ın bir oğul müjdelediğini, adının İsâ, lâkabının Mesih ve sıfatının Meryemoğlu olacağını anlattılar. Şanının yüceliğinden, Allah'a pek yakınlığından bahsettiler. Beşiğinde ve gençliğinde konuşacağını bildirdiler.

Meryem şaşırdı ve kendisine bir insan dokunmadan çocuğunun olamayacağının imkânsızlığını söyledi. Fakat kendisine Allah'ın ne dilerse yapılacağı cevabı verildi.

(Habibim) bunlar sana vahy etmekte olduğumuz gayb haberlerindendir. Meryem'i onlardan hangisi himayesine alacak diye kalemlerini atarlarken sen yanlarında değildin. (Bu hususta) çeki-şirlerken de yine yanlarında yoktun. Melekler: **«Ey Meryem, Allah, kendinden bir kelimeyi** sana müjdeliyor. **Adı İsâ, (lâkabı) Mesih, (sıfatı) Meryemoğludur. Dünyada da, âhirette de şanı yücedir. (Allah'a) çok yakınlardandır da.» «Beşiğinde de yetişkinliğinde de insanlara söz söyleyecektir. (O) salihlerdendir.» dediği zaman da (sen yanlarında değildin). (Meryem) dedi ki: «Hey Rabbirh, bana bir beşer dokunmamışken benim nasıl çocuğum olabilir.» (Allah) dedi «Öyle. (Fakat) Allah ne dîler-**

se yaratır. Bir işe hükmedince ona ancak ol der, o *da* oluverir.» **Âl-i İmrân: 44-47**
Irzını (bir kale gibi) koruyan o kızı da (yâd et) ki biz ona ruhumuzdan üflemiş, kendisini de, oğlunu da âlemlere ibret kılmıştık. **Enbiyâ: 91** Hazreti Meryem, nihayet şaşkınlığından sıyrıldı. Ev ona dar geldi. Sokağa çıktı. Evlerinin doğu tarafı kırlık, bayır-Jık.tı. Oralara doğru yürüdü.
Lâkin ansızın evleriyle, hattâ şehir ile, arasına bir perde «çekilmiş gibi oldu. O haldeyken bir erkek belirdi.
Hazreti Meryem ürkerek Allah'ına sığındı ve adamın, yanından çekilip gitmesini söyledi. Adam ise Hazreti Al-.!ah (C.C.)ın bildirdiği oğlunun pâk bir surette doğmasını iemin için Allah tarafından gönderilen bir elçi olduğunu açıkladı. Hazreti Meryem iffetli bir kız olduğunu hep tekrarlıyor ve bir erkek kendisine dokunmadan oğlu olamayacağını yine savunuyordu telâşından ve korkusundan. Adam ise bunun kolay olduğunu, Allah dilerse erkek dokunmadan **da** gerçekleşeceğini ve elçilik görevini kendisi farket-.meden yapıp bitirdiğini bildirip gözden kayboldu:
Kitapda Meryem (kıssasını) da an! Hani o, ailesinden ayrılıp şark tarafında bir yere çekilmişti, sonra onların önünde bir perde edinmiş (çekmiş) di derken biz ona ruhumuzu gönderrniş-dik de o, kendisine hilkati tam bir beşer şeklinde görünmüştü. (Meryem ona) dedi ki: «Doğrusu ben senden esirgeyici (Allah'a) sığınırım. Eğer sen fenalıktan bihakkın sakınan (bir insan) isen (çekil yanımdan). (Ruh da): «Ben ancak sana (günahlardan) pâk bir oğlan verme (ye vesile olmak) için (o istiaze ettiğin) Rabbinin elçisiyim.» dedi. O: «Benîm nasıl bir oğlum olacakmış, dedi. (Ev-

lenip de) bana bir beşer dokunmamıştır. Ben bir iffetsiz de değilim.»
(Ruh) dedi: «(Evet) öyledir. (Fakat) Rabbin buyurdu ki: — O, bana göre pek kolay. Çünkü biz onu insanlara bir âyet ve bizden bir rahmet kılacağız. Zaten iş olup bitmiştir.»
Meryem: 17-22

(Hıristiyanların doğuya dönüp ibâdet etmelerinin sebebi, Hazreti Meryem'in doğuya gidip kırda Ruh ile karşılaşması ve Hazreti isa'ya hâmile kalmasıdır.)

Hazreti Meryem, kırdan eve koşa koşa döndü.
O esnada nişanlısı Yusuf, evde bulamayınca aramaya çıkmıştı.
Meryem ona, nefes nefese, bütün başından geçenler; anlattı.
Yusuf, dini bütün bir insandı. Meryem'in doğuşundan.. beri olanları, Allah'ın emrettiğini biliyordu.
F3u yüzden içinde en küçük bir şüphe uyanmadı, aksine Meryem'le nişanlı olmasından gurur ve şeref duydu.

(Bazılarına göre", güya Yusuf ayrılmak istemişti Meryem'den yahut Meryem öyle dilemişti. Bunlar tamamen i-şin içine iyice nüfuz etmemenin, teiMki tam yapma-■ manın eseridirler.)

Yusuf ancak Meryem'e bundan hiç kimseye bahsetmemesini, sadece Malaki aracılığıyla Hazreti Zekeriyya (A.S.)a-bildirmesini söyledi.
Ardan üç ay geçince de, Hazreti Meryem gerçekten hamile olduğunu anladı.
** Hazreli Meryem'in üç ay önce başına gelenleri Yusuf'un izin vermesi üzerine anlattığı Malaki, Kudüs'e gitmiş,.

olanları Hazreti Zekeriyya (A.S.)a ulaştırmış ve yine çeşitli yerlere uğraya uğraya Nasıra'ya dönmüştü.
Hazreti Meryem'e olsun, diğer ev halkına olsun, ilk. müjdesini verdi hemen:
«Hazreti Zekeriyya'nın oğlu Yahya (A.S.) bir hafta önce doğdu.» dedi.
Sonra Hazreti Meryem İle Yusuf'u bir kenara çekip onların işini konuştu.
«Ey Meryem!» dedi. «Görüp işittiklerinden ve başına gelenlerden asla vehme, vesveseye kapılmamanı Hazreti Zekeriyya (A.S.) istiyor. Olanların hepsi doğrudur ve Hazreti Allah (C.C.) tarafından emredilmiştir. Bir peygambere hamilesin ve bu peygamber, zatında peygamberlik nurunu taşımadadır. Ne mutlu sana ki, Hazreti Allah (C.C.) onun doğuşunda seni vasıta yaptı.»
Meryem ile Yusuf büsbütün rahatladılar.
Ancak Yusuf bir endişesini dile getirdi, sordu:
«Meryem ağırlaşınca, Nasıra halkı durumunu göreceklerdir. Henüz evlenmediğimiz için onu zina ile suçlayacaklardır. Bizim derhal evlenmemiz mümkün değil mi?.»
«Hayır, isâ (A.S.) doğmadan izinli değilsiniz.»
«Kendimizi nasıl koruyacağız?.»
«Elbette Hazreti Allah (C.C.) bunu emredecektir. Belki de etti.»
«Etti mi?..»
«Öyle sanıyorum.. Çünkü Peygamberimiz Hazreti Zekeriyya (A.S.) doğuma yakın ikinizi Kudüs'e istedi.»
«Bunu yapacağız.»
Böylece aylar ilerlediler.
Artık Meryem halkın durumunu farketmemesi için evden çıkmıyordu. Böylece son ay dahi dolmak üzereydi.

O günlerde Hazreti isâ (A.S.) doğsa, Hazreti Yahya'dan altı ay daha küçük olacaktı.
Bir akşam Hazreti Meryem, Yusuf'a açıldı; durumunun ciddiliğini bildirdi:
«Ey amcamoğlu Yusuf, ben iyice ağırlaştım.»
«Öyle mi?..»
«Evet. Sanırım artık Kudüs'e, peygamberimiz Zekeriyya (A.S.) in yanına gitmek vaktimiz geldi.»
«Peki ey Meryem. Hemen kervanda sana yer ayırtayım.»
«Devem, Malaki'nin yaptığı gibi,"kapalı bir hayme ile hazırlansın.»
«Hiç merak etme ey Meryem.»
Yusuf böyle söyledi ama, hangi kervana baş vurduysa değil örtülü, boş bir deve dahi bulamadı.
Öğle vakti Hazreti Meryem'e vaziyeti anlattı.
Hazreti Meryem behemehal Hazreti Zekeriyya (A.S.) in emrini yerine getirmek istiyordu. Öğrenmek istedi:
«Bir deve satın alıp, kendimiz gidemez miyiz?. Ne ka-darcık bir yoldur esasen?..»
Yusuf biraz düşündükten sonra: «Mümkündür.» karşılığını verdi. «Sen hazırlığını yap, karanlıkta yola çıkarız.»
Yusuf, tekrar şehre girdi.
Dükkânını, içindeki tezgâh ve âletleri ucuz fiatla elden çıkardı ve bir deve satın aldı.
Deveyi, akşamdan sonra, evlerinin arkasındaki açıklığa, kayalar arasına gizledi. Eve girdiğinde Meryem hazırdı.
Akrabalarının hepsine, ikisi veda ettiler.
Yusuf Meryem'i aldı ve kayalıklara götürüp, deveye bindirdi.
Kendisi de yularını tuttu, Kudüs istikametine doğru hep tenhalardan ilerlemeye başladılar.

Gece yürüyor, gündüz saklanıp uyuyorlardı.
Böylece Kudüs'e pek yaklaştılar.'
Karanlık olmasına rağmen Kudüs seçiliyordu, v
Sabah yaklaşmış, yıldızlar birer İkişer sönmeye başlamışlardı.
Niyetleri, gün başlasa da şehre girmek ve Hazreti Ze-keriyya (A.S.)a ulaşmaktı.
(Hazreti Meryem üe Yusuf un Nasıra'dan Kudüs'e gidisine su sebepler de gösterilir ki mantık dışıdır:
1. Roma imparatoru Ogüst, imparatorluk içinde bir genel nüfus sayımı emretmiş, o sırada Suriye «- mumî valisi olan Kirinius bunu tatbike koyulmuş. Yusuf üe Hazreti Meryem bundan dolayı Kudüse kendilerini yazdırmaya gitmişler. Nüfus sayımı yerinde yapılır. Eğer bütün Filistin halkı sayım için Kudüs'e gitse, nasıl sığardı?. Ve niçin böyle bir mecburiyet konsunduf.
2. *Başka bir rivayette de Yusuf vergi yatırmak maksadıyla Kudüs'e gitmişti. Vergi de Elbette Nasıra'- da yatırılırdı. Ne gerek vardı Kudüs'e gitmeye?. Ayrıca Hazreti Meryem'i o ağır haliyle birlikte götürmesi bahis konusu olamazdı.*
S. Galila'nın pek genç olan Yahudi imlisi Hcrod (He-. rodes) ter rüya görmüş, doğacak bir oğlanın yerini alacağını öğrenmiş ve derhal doğacak oğlan çocuklarının öldürülmesi emrini vermişti. Bu yüzden kaçıyorlardı Hazreti Meryem ile Yusuf. Bu da tutarsızdır. Bir valinin, hele îsrailoğullarından olan bir valinin böyle şey selâhiyeti dışıydı. Ancak zina ve buna benzer sebeplerle, Tevrat'ta yazılı Allah'ın emirleriyle yasaklarına uygun olarak bazı

öldürme gücü vardı.. Bunda da dm adamlarının fetvasını almak zorundaydı. Esasen Hazreti Zekeriyya (A.S.), vali, Nasıra din başkanı ve halka güveni olmadığından onları Kudüs'e istetmiş değil miydi?..)

Hazreti Meryem ile Yusuf'un Kudüs'e girmeleri birden bire engellendi sabaha doğru.
Çünkü Meryem önce bağırmış, sonra deve üzerinde kapanmıştı. Doğrulduğunda Yusuf'a durumunu bildirdi:
«Ey Yusuf, Kudüs'e kadar gidemeyeceğiz.»
«Neden?..»
«Neredeyse doğurmak üzereyim.»
«Ebe de yok.»
Hazreti Allah (C.C.) yardım eder. Sen beni indir ve tenha bir yere bırak.»
Yusuf bunu yaptı. Hazreti Meryem yalnız" kalmak istiyordu. Yusuf'tan rica etti:
«Ey Yusuf, sen artık devenin yanına dön ve ben sesle-ninceye kadar gelme!»
Yusuf pek üzgündü, şaşkındı, ümitsizdi.
Meryem'in kendi başına nasıl doğurabileceğini düşüne düşüne devenin yanına gitti. Sabah olmuştu.
Hemen namaza durdu, arkasından da Meryem için Sevgili Allahından yardım için devamlı dualara başladı.

(Yine şöyle rivayet ederler:

Güya, Hazreti Meryem ile Yusuf, Kudüs'e ulaşmışlar, bir hana yerleşmişler ve Hazreti Meryem orada kurtulmuş. Veya handa oda bulamamışlar, açıklığa çıkmışlar. Bu iki rivayet de, akla uygun düşmüyor. Kudüs içine kadar giren Yusuf ile Hazreti Meryem, niçin hana gitsinlerdif.. Hazreti Zekeriyya (A.S.)ın e-

vi vardı. Belki yolda, geceleyin sancıların arttığı sıra da uzaktan bir han görmüş olabilirler ve Yusuf durumun ciddiyeti karsısında oraya gitmeyi teklif etmiştir. Hattâ Yusuf bunu da yapmış oda bulamamıştır. Fakat bu olay Kudüs uzaklarında olmuştur. Kudüs yakınında hana lüzum yoktur ki.)

*

Hazreti Meryem, yalnız kaldığı yerde kuru bir hurma • ağacı bulunduğunu gördü. Hemen ona sokulup yaslandı. Evinden pek uzaklarda olduğunu düşündü.

Sonra sancısı yine arttı ve çok evvelleri hayata gözleri-.ni kapamayıp bugünleri gördüğü için üzüldü.

Lakin Hazreti Allah (C.C.)ın emri kesindi.

Nitekim, Hazreti Meryem, nihayet yere oturmak zorunda kaldı ve hiçbir sıkıntı çekmeden Hazreti İsâ (A.S.)ı doyurdu. Yıkanması için behemehal suya ihtiyacı vard'.

Çölde su ne arardı?.

Fakat ansızın ayakları dibinden bir derenin tertemiz .sularla aktığını gördü. Derhal ihtiyacını giderdi.

Hazreti isâ (A.S.) için gerekeft sargılar yanındaydı, onu ±>unlarla korudu.

Aynı anda dayanılmayacak derecede acıkmıştı.

Bir ses ona hurma ağacının yardım edeceğini söyledi.

Kupkuru bir odun kütüğüne benziyordu.

Buna rağmen, bakmadan edemedi Hazreti Meryem.

O anda da ağaç, Hazreti Meryem'in silkelemesiyle, önce kuruluğunu giderdi. Sonra baş verdi, yapraklandı, nihayet meyvaları oldu. Bu meyveler Hazreti Meryem'in önüne döküldüler'. Onlar- iştahla yemeğe başladı.

Hurma ağacının hali ne kadar Hazreti Meryem'in haya-.îjrrı andırıyordu!.

O da ihtiyarlamış, kurumuş, babası İmran ve annesi

Derken doğum sancısı onu bir *hurma* ağacına (dayanmaya) sevk etti? «Keşke, dedi, bundan evvel öleydim, unutulup gideydîm.» Aşağısından ona şu nida geldi: »Tasalanma, Rab-bin senin alt (yan)ında bir su arkı vücuda getirmiştir. Hurma ağacını kendine doğru silk, üstüne derilmiş taze hurma dökülecektir. Artık ye, iç! Göz (ün) aydın olsun?..» Meryem:23-26

Hazreti Meryem **için** orada yapılacak başka **bir şey** kalmamıştı. Oğlunu kucaklayıp, **Yusuf'un beklediği yere doğru** yürüdü.

(Bazı rivayetlerde Yusuf'un ihtiyar olduğu söylenir. Ayrıca Hazreti Meryem'in tek basma yakınlarından ayrıldığı ilâve edilir. Bütün bu rivayetler, Hazreti Meryem'in doğurmasına bahane için çıkarılmışlardır. Eğer Yusuf ihtiyar olmasaydı ve. yolculukta beraber bulunmasalardı, ilerde görüleceği gibi, Kudüs'te başlayan kargaşalıkta nasıl buluşur ve Mısır'a kaçarlardı?.)

Hazreti Meryem, ilerlerken, bir ses daha işitti. Ona konuşmaya oruç tutması, hiç kimseye cevap vermemesi ihtar edilmişti.

..... Eğer beşerden herhangibirini görürsen,
«Ben, de, o çok esirgeyici (Allah'a) oruç adadım. Onun İçin bugün hiçbir kimseye kat'iyyen söz söylemeyeceğim.»
Meryem: 26
Meryem bu emri *1uttu.*
Yusuf'un yanına varınca, oğlunu gösterdi ve Kudüs'ü göstererek, yürüdü oraya. Yusuf onu, devesini çeke çeke takip etti. Kudüs'e girdikleri zaman sabah çoktan bitmişti.
Onu gören İsrailoğulları birbirleriyle konuştular:
«Bu Meryem değil midir?..»
«Evet.»
«Deveyi çeken de nişanlısı Yusuf?.»
«Evet.»
«Fakat Meryem'in kucağında henüz doğmuş bir çocuk var.»
«Görülüyor. Meryem anlaşılıyor ki çok fena bir iş yapmış.»
«Belli, gizlenecek gibi değil.»
Bu konuşmalar, Hazreti Meryem ilerledikçe, halkın çoğalmasıyla arttı. Hattâ sataşma bile başladı:
«Ey Meryem, sen acaip rSir şey yapmışsın.»
«Ey Harun'un kızkardeşi, senin ne annen, ne baban kötü kimseler idiler.»
Hazreti Meryem duyduklarına hiçbir cevap vermiyordu.
Sataşmalar artınca kucağındaki oğlunu işaret etti nihayet ve (Ona sorun) demek istedi.
Fakat israiloğulları İsa ile konuşmayı reddettiler.
İsa ise dile gelmiş, Allah'ın kulu olduğunu, kitapla ve peygamberlikle müjdelendiğini söylüyordu.
Derken onu yüklenerek kavmine getirdi. Dediler: «Hey Meryem, andolsun sen acaip bir şey

yapmışsın.»
«Ey Harun'un kızkardeşi, senin baban kötü bir adam değildi. Anan da iffetsiz bir kadın değildi.» Bunun üzerine (Meryem) ona (İsa'ya) işaret etti. «Biz, dediler, henüz beşikte bulunan bir sabi ile nasıl konuşuruz?.»
(İsâ dile gelip) dedi ki: «Ben hakikat Allah'ın kuluyum. O, bana kitap verdi. Beni peygamber yaptı.»
Meryem: 27-30
Bazıları da kararlarını açıklıyorlardı: «Bu henüz doğmuş bir oğlan.» Yalan cevap veren birisi karşılık verdi: «Ben gördüm, şehir dışında bir ağılda (ahırda) doğumunu yaptı.»
(Burada bazı açıklamalar yapmak gerekiyor: 1. İslâm bilginleri Kur'an âyetleri muvacehesinde ittifaka yaktın Hazreti Meryem'in erkek dokunmadan, ruhla gebe kaldığını ve fakat doğumu her kadın gibi yaptığını söylerler. ***Ancak*** *birkaçı* ***Hazreti*** *Meryem'in mâna alemindeki halinden neşet ettiğini, gerçekte Yusufla evlendiğini ve* ***İsâ (A.S.)vn*** *öyle doğduğunu ileri sürerler. Bu sonuca ulaşmaları, yukardaki âyetleri dikkatle incelememelerinden neşet etmiştir. Eğer Hazreti Meryem normal bir evlilik sonucu doğum yapsaydı, Kudüs'e girdiği zaman halk niçin onu kötülükle töhmet altına sok-*sundu? *Yahut Yusuf un artık pek ihtiyar olduğunu hesaplayarak böyle konuşmuşlar sa, Hazreti Allah (C.C.) emrettikten sonra, Hazreti Meryem ve Hazreti Yahya'da olduğu gibi pek yaşlanmış ana ve* babalardan *doğmaları mümkün değil miydif E-sasen yine bilinen bir gerçektir ki, erkek son ne-*

fesine kadar çocuk yapacak kudrettedir. Ancak kadın kısır olur, yahut doğurma yıllarım bitirirse, doğuramaz. Halbuki Hazreti Meryem henüz onye-di - onsekiz yaşlarındaydı.
2. Âyetlerde (Harun'un ktzkardeşi) tâbiri vardır. Bu da yanlış anlaşılmadın. Meryem, Hazreti Harun soyundandı. O zamanlar halk birbirlerine böyle hitaplarda bulunarak, soylarını daima hatırlatırlardı. Demek isteniyor ki, (Sen Harun soyundan olan Meryem, Harun'un hemşiresi denecek kadar afifsin).
S. Hazreti İsa (A.S.)ın doğar doğmaz konuşması daha önceki âyetlerde Hazreti Allah (C.G.) tarafından açıklanmıştır. Yine bazıları, Hz. İsa'nın bu â-yetteki ve devam eden âyetlerdeki sözlerini peygamberliğe başladıktan sonra söylediğini ileri sürerler. Eğer bu kabul edilecek olsa, o halde Hazreti İsa (A.S.) doğunca halka ne söylemiştir?. Hiç değilse yukardaki âyeti söyleyerek konuşmuştur. Bu âyetle de daha doğumunda ilerde çıkacak sapıklara önce Allah'ın kulu olduğunu haber vermiştir. Hâşâ AUahlığınt, Allah'ın oğlu yakıştırmasını reddetmiştir, onları ikaz etmiştir. Kitap verildiğini ve peygamber olduğunu bildirmesi ise, ilerisi için bir müjdedir. Yoksa derhal kitabını tebliğ edip vazifeye başlayacak değildi. Büyümesi gerekliydi. E-ğer peygamberliği doğumunda başlamış olsaydı, memur edildiği kavmden ayrılmaması, Mısır'a gitmemesi gerekirdi, ölüm tehlikesi bahasına.)
*
**
Hazreti Meryem ile Yusuf üç gündenberi Hazreti Zekeriyya (A.S.) in misafiri idiler. Yusuf Mescid-i Aksâ'da kalı-vordu. Meryem ise Hazreti Zekeriyya (A.S.) in evinde.

Hazreti İsa (A.S.) kendisinden altı ay büyük Hazreti Yahya ile yanyanaydı.
Hazreti İsâ konuşuyor, Hazreti Yahya hiçbir şey anlamadığı için, ona ancak tatlı tatlı gülümsüyordu.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) in ailesi iysa, kardeş kızı olan Meryem'e elinden geldiği kadar hizmette bulunuyor, lohu--salık devrini selâmetle atlatmasına gayret ediyordu.
Fakat şehir kaynamaktaydı.
Müminlerin şaşkınlığı çabuk geçmişti.
Sapıkların ise arttıkça artıyordu.
Onları körükleyenlerin elebaşıları Hazreti Zekeriyya •(A.S.) m amcaoğulları Amram ile Huram'dılar.
Sık sık evlerinde başbaşa veriyorlar, konuşuyorlardı:
«Beklediğimiz en büyük fırsat ele geçti ey Amram.»
«Evet.»
«Bunu nasıl değerlendireceğiz?.»
«Acele etmeyelim. Öyle iftiralar hazırlayalım ki, halk kudursun, önüne geçilmez bir sel olsunlar.»
«Bu hazır.»
«Nedir?.»
«Meryem zina işlemiştir.»
«Evet.»
«Nasıra'dan gelenler var. Orada (Panter) adlı birisiyle yapmış bunu.»
«İşi Zekeriyya'ya da yükleyebiliriz. Durup dururken onu neden Nasıra'ya yolladı?.»
«Hangisi olursa olsun, Meryem'i halk Zekeriyya'dan istemelidir. Taşa tutmalıdır.»
«Zekeriyya vermez.»
«Ben de bunu istiyorum ya. O zaman halk daha çok galeyana gelir. Hazreti Zekeriyya (A.S.)in üzerine yürürler ve bizim fedailerimiz, onu canından ederler.»
«Romah'lar ne derler acaba?.»

«Görmüyor musun, alttan alta kendi dinlerini yaymaya çalışıyorlar. Binlerce insan içinden suçluları bulamazlar ve topluca ceza vermekten çekinirler.»
Elebaşıların plânları aynen tatbik edildi.
Artık herkes iş başında bile aynı mevzuu konuşuyor, meydanlarda, pazar yerlerinde, hatipler çıkarak bağırıp duruyorlardı. Müminlerden karşılık verenler oluyordu:
«Hazreti Âdem'in hem annesiz, hem babasız doğduğuna inanmıyor musunuz?.»
Mecbur kalıp cevap veriyorlardı:
«Evet.»
«Meryem için neden öyle bîr inançta değilsiniz?.»
«Âdem ile Havva başka, Meryem başka.»
«Salih Peygamber zamanında kayadan dişi deve bile çıktı.»
«O da ayrıdır.»
«Meryem için köpürmeniz niçindir?.»
«Onun zina yaptığına eminiz.»
«Yalan. Bu bir baKanedir. Arkasında başka sebepler var. Sizi buna itenlere aldanmayınız.»
«Biz aldatılmıyoruz.»
«Her gün zina üstüne zina oluyor. Böylesine kızmıyor, gülüp geçiyorsunuz ama.»
Sapıklar bu haklı sözler karşısında verecek cevap bulamayarak müminleri söz taşlarından indirip kovuyorlardı.
Bir ay geçtiği halde, asla halk yatışmamıştı.
Malaki her gün dikkatle durumun gelişmesini izliyordu.
Dayanamadı, Hazreti Zekeriyya (A.S.)a açıldı:
«Ey Peygamberim, bu sapıklar gittikçe artmaktalar.. Ve Roma askerleri ses çıkartmamaktadırlar.»
«Öyle görünüyor.»
«Korkarım ki ansızın bir patlama olacak.»
«Ne gibi?..»

«Binlerce sapık burasını saracaklar ve senden Meryem'i isteyecekler.»
«Vermem.»
«içeriye girerler.»
Hazreti Zekeriya (A.S.) Malaki'ye hak verdi.
«Sebebi Hazreti Allah (C.C.) halkeder. Lâkin tedbir bize düşer.» dedi ve sordu:
«Nasıl bir tedbir düşünüyorsun ey Malaki?.»
«Meryem lohusalığını atlattı. Onu, oğlunu ve Yusuf'u buradan uzaklaştırmalıyız.»
«Nereye?.»
«Meselâ Mısır en yakın yerdir. Orada Meryem ile Yusuf'un akrabaları olduğu gibi, Akis ile evlenen Şimna da var.»
(Bazıları bu ilk kaçışın Anadolu'ya olduğunu ve E-fes'e kadar uzandığını bildirirler. Olmast-mümkün değildir. Sınır komşusu Mısır varken, bütün Filistin ve Suriye'yi geçmek, Anadolu'ya girmek, bile bile ölüme gitmek demektir. Ne var ki Hazreti İsa'dan sonra, Hazreti Meryem, bunu yapmış ve Efes'e gidip, son günlerini orada yaşamış olabilir.)
Hazreti Zekeriyya (A.S.) bunu uygun buldu.
Malaki güvendiği müminlerle birkaç deve hazırlattı.
ilk çıkan uygun gecede, Hazreti Meryem, Yusuf, Hazreti isa (A.S.) ile on kadar vazifeli mümin yola çıktılar.
Hareketlerinden önce, Hazreti Zekeriyya (A.S.) Hazreti Meryem ile Yusuf'un nikâhlarını da kıymıştı.
Artık onlar karı kocaydılar.
Bir hafta sonra müminlerden ikisi geri geldiler ve Meryem ile Yusuf'un Mısır sınırını aştıklarını, artık selâmetle yollarına devam ettiklerini bildirdiler.

Tabii bunlardan Hazreti Zekeriyya (A.S.)ın amcaoğul-larının haberleri yoktu.
Hayatlarının sonuna yaklaştıkları halde, içlerindeki hırsı bir türlü söküp atamamışlardı.
Bu sırada onlara yeni yardımcılar da çıktı.
israil doğusundaki ülkelerden bazı kâhinler geldiler, Nasıra'da Vali Horides'i buldular.
Huzuruna alınınca haber verdiler:
«Ey Horides, bir ay kadar önce, yıldızcılarımızla beraber gökyüzünü sabaha karşı incelerken, Filistin doğusunda bir yıldız göründü. Onu Kudüs'e kadar takip ettik.» dediler.
Vali Horides telâşlandı ve öğrenmek istedi:
«ilhamınız nedir?.»
«Eğer tedbir alınmazsa o yıldız, yakında bütün israil'e hakim olacaktır. Çünkü Nasıra'nın hemen doğusunda ruh üfürülmüş bir kadından doğacak insandır o.»
Vali Horides, kendi yıldızcılarına da bunu inceletti.
Aynı fikri söylediler onlar da.
Horides, gençti ve mevkiine düşkündü.
Bu mevkii elden kaçaracağını düşünerek, derhal sırdaş adamlarıyla faaliyete geçti. Açıktan açığa ise şöyle dedi:
«Onu bulmalıyız ve derhal emrine girmeliyiz.»
Etrafa dağılan adamları ise, dönüp geldiler ve anlattılar:
«Ey Horides, ruh üfürülüp hamile kalan kadın, buradaki dülger Yakub oğlu Yusuf'un nişanlısı Meryem'miş. Adı isâ olan çocuğu doğurdu. Şimdi hepsi topluca Kudüs'te Ze-keriyva'nın misafiridirler.»
Horides onlara emrini verdi:
«Bu oğlan öldürülmelidir.»
«Kolay.» dediler cevap olarak.
«Niçin kolaydır?..»
«Çünkü Kudüs kaynıyor. Meryem hakkında kızgınlar.»
«Elebaşılar kimlerdir?.» .

«Zekeriyya'nın amcaoğulları Amram ile Huram.»
«Çok iyi. Zekeriyya onları hile ile ellerini kana bulaştırmış ve elli yıla yakın zindana attırmıştı. Öc alacaklar demek.»
«Biz de öyle düşündük.»
«Derhal buradan Kudüs'e epeyce adamımızı gizlice gönderin.. Ayaklanma kalabalık, olmalıdır. Kimi Zekeriyya ile, kimi Meryem'le hesaplaşırken, siz de isa'yı öldürün.»
Bu da yapıldı. Kısa zamanda Kudüs, normal dışı çoğalmıştı. Tanınmayan insanlardan geçilmiyordu.
* **
Nihayet vaktin geldiğine hükmeden Hazreti Zekeriyya (A.S.) in amcaoğulları, günlerden beri doldurdukları halkın ayaklanmasını sağladılar.
Halk Hazreti Zekeriyya (A.S.)ın evini ve Mescid-i Aksa bölgesini adeta kuşatmıştı. Bağırıyorlardi:
«Ey Zekeriyya, Meryem'i bize teslim et!»
«Görüyoruz ki sen onu cezalandıracağına, koruyorsun.»
«Nasıra'dan adamlar geldiler, Meryem orada Panter adlı birisiyle zina etmiş ve çocuk peydahlamış.»
«Belki de bu çocuk sendendir. Öyle olmasa Meryem'i
Nasıra'ya göndermezdin.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.), çekinmeden onların karşısına çıkıyor, gerçekleri bıkıp usanmadan anlatıyordu.
Nihayet soruyordu:
«Siz nasıl Israiloğulları'sınız ki peygamberinize inanmıyor, ona baş kaldırıyorsunuz?. Biraz olsun başınızı gerilere çevirin ve israiloğulları'nın kendi amelleri dolayısıyla çek-

tiklerini düşününüz. Hazreti Musa'dan beri çok ettiniz. Böylece Vaad Edilen Topraklar'da asla rahat yüzü görmediniz. Öyle boynuzlar bedenimize yapıştı ki, her seferinde ne kadar kanımız varsa hepsini emdiler. Asurlular, Babilîler, Fers-ler, Elenler ve şimdi de Romalılardı bu boynuzlar. Arada peygamberlerinizden şehit ettikleriniz, velilerinizden zindana attıklarınız oldu. Hazreti Allah (CC.) bu büyük ilk suçunuz dolayısıyla hepinizi darmadağınık ettirdi. Şu Mescit bile yerle bir oldu. Tevrat kayıplara karıştı. Şimdi aynı sahne tekrarlanacak gibi geliyor bana. O zaman Hazreti Allah (C.C) sizi bu ikinci suçunuzdan dolayı nasıl cezalandıracaktır?..»
Dinleyenler lâf anlayacak cinsten değildiler.
Amram ile Huram, Hazreti Zekeriyya (A.S.)ın Romalıları kan emen boynuza benzettiğini işitince, hemen yeni şer ortağı bulduklarına sevinerek, Kumandana çıktılar.
Hazreti Zekeriyya (A.S.) in sözlerini anlattılar.
Romalı kumandan bunun doğruluk derecesini inceletti.
Askerlerinden bir kısmı, haberi doğruladılar.
O zaman Kudüs'teki asayişi temine memur kumandan, •aldığı tedbirleri gevşetti, askerlerini çekerek.
Onların yerini Mescid-i Aksa ve Hazreti Zekeriyya (A. S.) in evi çevresindeki müminler aldılar.
Amram ile Huram ellerini zevkle uyuşturuyorlar ve konuşuyorlardı:
«Bütün iş ilk damla kanın dökülmesinde.» «Evet öyle.»
Bunu da yine onlar yaptırdılar.
ön saflara soktukları bir adamlarına, müminlere taş attırdılar.
Böylece ilk bir damla kan dökülmüştü.

Sapıklar, kırmızı gören ve kuduran kurt canavarlara döndüler.
Kıyasıya bir vuruşma başladı.
Amram ile Huram da artık meydana çıkmışlar, sapıkları durmadan tahrik ediyorlardı.
...Mürrtinter, nihayet kendi soyları olan sapıklara tam saj-dmtisak IşfafJlısi değildile*. Esa^:'affidıîa1rf"-
;^^-'.'v>- ■<#■:
Devâmh surette çekiliyorlardı.
İçlerinde şehit edilenler oluyordu.
Bir gece Hazreti Zekeriyya (A.S.) Malaki'ye emrini
verdi:
«Ey Malaki, sen evine çekilmelisin.»
«Peygamberimi bırakamam ey Zekeriyya.»
«Bu azgınlar artık hiçbir şeyi görecek halde değiller.
Mescid-i Aksa başkanlığı ellerine geçerse, her şey biter.
Halbuki Hazreti Yahya oğlum büyüyene kadar, başkan sen
olmalısın.»
Malaki hatırlattı:
«Ey Zekeriyya, amcaoğulların henüz sağ.»
«Onlara bu şeref verilmeyecektir.»
«Vahy midir bu ey peygamberim?..»
«Evet.»
«Nereye ve nasıl gidebilirim?..»
«Evimin arka avlusunda ahır vardır.. İçinden şehir dışına açılan bir yol uzanır.»
«O halde *sen* de gel ey Peygamberim.»
«Ben vazife gördüğüm yeri terke mezun değilim.»
Hazreti Zekeriyya (A.S.) biraz düşündükten sonra emrini tamamladı:
«Giderken, ailem İysa İle oğlum Yahya'yı da beraber götür.»